ഗ്രിഗോറിയൻ വാമൊഴികൾ

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

പ്രഥമ ഇന്റർനെറ്റ് പതിപ്പ്: 2004 സെപ്റ്റംബർ

ഉള്ളടക്കം

1. വി. മൂറോൻ
2. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത
3. പ്രഭാവവും ഭാരവും
4. മേൽപ്പട്ടക്കാരന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ചു യോഗ്യതകൾ
5. വൈ. എം. സി. എ. യിലെ യുവജനപങ്കാളിത്തം
6. പുതിയൊരു സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുക
7. ഭൗമ ഉച്ചകോടി
8. പുതിയ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനം
9. 'സഭ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ രൂപമായിത്തീരണം'
10. നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചിരിക്കുക
11. കുരിശിന്റെ വഴി
12. അന്തിമ വിജയം നീതിയ്ക്ക്
13. മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ആശ്വാസം കിട്ടണം
14. കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ
15. ഭാരതസഭ ആദിമുതലേ സ്വതന്ത്രം
16. കാഴ്ചയും ശ്രവണവും
17. ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ: ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ.....

വി. മൂറോൻ

ആദിമസഭയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേര് ആദ്യമായി ഉണ്ടായത് അന്ത്യോക്യായിൽ വച്ചാണല്ലോ. ക്രിസമുള്ളവർ അതായത് അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആകയാലാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് ക്രി. 150-ൽ ജിവിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോക്യായുടെ മാർ തേയോപ്പീലോസ് പാത്രിയർക്കീസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസം, മൂറോൻ എന്ന വാക്കിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണ്. ഏറ്റം പ്രശസ്തന്മാരായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നത് കർത്താവിന്റെ കാലംമുതൽ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മൂറോനഭിഷേകം സഭയിൽ സാർവ്വത്രികമായി നിലവിലിരുന്നു എന്നാണ്.

പാശ്ചാത്യസഭകൾക്കും മൂറോൻ ഉണ്ട്. മാമോദീസ്സായ്ക്കു മൂറോൻ വേണമെന്നാണു പാശ്ചാത്യ വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പാശ്ചാത്യസഭയിൽ മാമോദീസ്സാ മുങ്ങുന്ന ആളിന്റെ (ശിശുവിന്റെ) തലയിലും സ്ഥിരീകരണ (Confirmation-ൽ) ത്തിൽ നെറ്റിയിലും പുരോഹിത പട്ടമേൽക്കുമ്പോൾ കൈയിലും, മെത്രാൻപട്ടമേൽക്കുമ്പോൾ തലയിലും കൈയിലും വി. തൈലം പൂശുന്നു.

ആദിമസഭയിലെ പിതാക്കന്മാർ മൂറോനെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. 'ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മെ അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവമല്ലോ. അവൻ നമ്മെ മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവ് എന്ന അച്ചാരം നമ്മുടെ

ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു' എന്നു വി. പൗലൂസ് പറയുന്നു (2 കൊരി. 1:21,22). 'നിങ്ങളോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു, അവനാൽ പ്രാപിച്ച അഭിഷേകം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു' എന്നു വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായും (1 യോഹ. 2:20,27) പറയുന്നു. വി. മൂറോൻ അപ്പോസ്തോലകാലം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്ന കൂദാശയാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ ഇത് ആരംഭിച്ചു എന്നാണു പാരമ്പര്യം.

പാശ്ചാത്യസഭയിൽ എല്ലാ മേല്പട്ടക്കാർക്കും മൂറോൻകൂദാശ ചെയ്‌വാൻ അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ സഭകളിലാകട്ടെ ഏറ്റം പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷനാണ് ഈ കൂദാശ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അതു മറ്റു മേല്പട്ടക്കാരുടെയും, സഭയിലെ മറ്റു വിവിധ സ്ഥാനികളുടെയും സഹകരണത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കും. ഇതു സഭയുടെ ഐക്യതയുടെ ഒരു ദൃശ്യമായിട്ടും കൂടിയാണ്. പാശ്ചാത്യസഭയും ഒലിവെണ്ണയും ബൽസാമും മറ്റു സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ചേർത്താണു മൂറോൻ തൈലം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അവർ ബൽസാമും ഒലിവെണ്ണയും രണ്ടു വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളിൽവച്ചു പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. രണ്ടും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ച് ഒരു വെള്ളിഭരണിയിലായിരിക്കും സൂക്ഷിക്കുന്നത്. മെത്രാൻ കൂദാശ ചെയ്ത വി. തൈലം പട്ടക്കാർ വെള്ളിക്കുപ്പികളിൽ വാങ്ങി കൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മൂറോൻ പുരാതന സഭകൾക്കെല്ലാം ഉണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. പുരാതനവും പരിശുദ്ധവുമായ ഈ കൂദാശ നമ്മുടെ സഭയിൽ ഇന്നേയോളം നിലനിൽക്കുന്നു.

ഈ അക്ഷയതൈലം സന്തോഷതൈലമാണ്. ദൈവം തമ്പുരാനു തന്റെ സഭയോടുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ ദൃശ്യമാണു വി. മൂറോൻ. നമ്മുടെ ആരാധനകളെല്ലാംതന്നെ സന്തോഷത്തിന്റേതാണ്. ദൈവസന്നിധി എപ്പോഴും സന്തോഷകരമാണല്ലോ. എണ്ണ ആരോഗ്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ ആരാധനയ്ക്കായി അടുത്തുവരുന്നവനു താൻ കൊഴുപ്പും നിശ്ചലതയും നൽകുന്നു. നാം മെലിഞ്ഞുവരണ്ടു ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു, എന്നാൽ താൻ നമ്മെ കൊഴുപ്പും വെടിപ്പുമുള്ളവരാക്കി തിരിച്ചയക്കുന്നു. അതാണു വി. മൂറോനഭിഷേകം മൂലം സാധിക്കുന്നത്. ദൈവകൃപയുടെ ഫലമായ സ്നിഗ്ദ്ധതയും ശോഭയും മൂറോൻ മൂലം ലഭിക്കുന്നു.

നാമെല്ലാവരും വി. മൂറോൻ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവരാണ്. ഇതു നിമിത്തമാണു നാം രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നത്. രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിനു മാത്രമേ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കാൻ അർഹതയുള്ളു. ആകയാൽ വി. മൂറോൻ വി.കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും അനുഭവിക്കുന്നതിനും യോഗ്യത നൽകുന്നു. വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക വരമാണ് ആചാര്യന്മാർക്കും പ്രധാനാചാര്യന്മാർക്കുമുള്ളത്. അവർ ദൈവതുല്യരായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഈ കൃപ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവർ ദൈവമുമ്പാകെയും മനുഷ്യമുമ്പാകെയും ദൈവത്തിന്റെ ദൃശ്യപ്രതിമകളായി വസിക്കുവാനുള്ളവരാണ്. അതിനനുസരിച്ച് ചുമതലകളും അവർക്കുണ്ട്.

സഭയ്ക്ക് എതിരെ പിശാച് അതിന്റെ അസൂയയുടെ അമ്പുകളെ നിരന്തരം എയ്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. സഭാമക്കളെ തെറ്റിക്കുവാൻ പിശാച് എപ്പോഴും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പൈശാചികശക്തിക്കെതിരായി നിരന്തരം സമരം ചെയ്യുവാൻ നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള പൈശാചികശക്തികളാണ് ആധുനികകാലത്ത് സഭയ്ക്കെതിരായി ഉയർന്നുവരുന്നത്.

1. കലഹത്തിന്റെ ആത്മാവ്

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലും വീഴിച്ചു കലഹകാരികളാക്കാൻ പിശാചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വി. മൂറോൻ ഐക്യത, സ്നേഹം, സമാധാനം ഇവ വിളിച്ചറിയ്ക്കുന്നു. വി. മൂറോൻ സഭാംഗങ്ങളെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും സമാധാനത്തിൽ സുദൃഢമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ദ്രവ്യാഗ്രഹം

ദ്രവ്യാഗ്രഹം സഭയെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ദ്രവ്യത്തിന്റെ മേലോ ധനത്തിന്റെ മേലോ അല്ല സഭ പടുത്തുയർത്തിയിട്ടുള്ളത്. പിന്നെയോ ക്രിസ്തു തന്റെ രക്തം മൂലം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. തന്റെ, വിശോത്തരമായ പരിത്യാഗത്തിലാണ് അതു സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളത്. മൂറോൻ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിന്റേതല്ല (ക്ഷുദ്രക്കാരനായ ശിമോൻ ഇതു വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു ശിക്ഷാർഹമായി വി. പത്രോസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോ. 8:20). മൂറോൻ നമ്മെ ബലിയായി കർതൃസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

3. സ്ഥാനമോഹം

പല കലഹങ്ങൾക്കും കാരണം സ്ഥാനമോഹമാണ്. സ്ഥാനമോഹത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ ഏത് അധർമ്മത്തിനും മുതിരും. മൂറോൻ താഴ്മയുടെ ആത്മാവാണ്. അതിനാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ താഴുവാനുള്ള മനസ്സാണു നമുക്കു വേണ്ടത്.

ആധുനികസഭയെ അലട്ടുന്ന ഈ മൂന്നു ശത്രുതകൾക്കെതിരായി ദൈവാത്മബലത്തോടെ സമരം ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം. ഇന്നു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട ദൈവികമായ ഈ കൂദാശ അതിനു പ്രചോദനം നൽകട്ടെ.

(1967 ഡിസംബർ 21-ാം തീയതി മൂറോൻ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ച് ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ഫാ. റ്റി. വി. ജോർജ് നെടുമാവ്)

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകമദ്ധ്യസ്ഥതയെ അവഗണിക്കുന്നതോ ലാഘവപ്പെടുത്തുന്നതോ ആണെന്നു ചില ആധുനിക സമുദായവിഭാഗങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത് അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു അഭിപ്രായമാണ്. പരിശുദ്ധന്മാരെ ആദരിക്കുകയും അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയപ്പെടുകയും ചെയ്ക എന്നത് ആദിമ സഭയിൽ, വി. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തോടു കൂടിത്തന്നെ ആരംഭിച്ചതാണ്. വി. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ കർത്താവായ യേശു പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നിൽക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ പ്രാർത്ഥന കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ മൃതശരീരം ഭക്തി പൂർവ്വം അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 2-ാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും രക്തസാക്ഷികളുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ സമ്പൂജ്യങ്ങളായി സമാദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ കബർ ത്രോണോസായി ഉപയോഗിച്ചു വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു വന്നു. മാത്രമല്ല, ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ സിമിറ്ററിയിൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്ന ഒരു പതിവുകൂടെയുണ്ടായി. 4-ഉം, 5-ഉം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ത്രോണോസിന്റെയും തബ്ലൈത്തായുടെയും കൂദാശയ്ക്ക്, കടന്നുപോയ ഒരു പരിശുദ്ധന്റെ അസ്ഥി കൂടി അവശ്യം വേണമെന്നായി. ബലിപീഠങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തിരുശേഷിപ്പ് ഒരു അനുപേക്ഷണീയ വസ്തുവായിത്തീർന്നു. പിന്നീടു പള്ളികൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ അസ്ഥികൾ കിട്ടാനില്ലാതായി. അപ്പോൾ അവരെ അടക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തെ മണ്ണു മതി എന്നുവച്ചു. അതും കിട്ടാനില്ലാതായപ്പോൾ അവരുടെ കബറിങ്കൽ കൊളുത്തിയിട്ടുള്ള നിലവിളക്കിലെ എണ്ണയായാലും മതിയാകും എന്നു സഭ നിശ്ചയിച്ചു.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ 'എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ' എന്നു പറയുക ആധുനിക സഭാവിഭാഗങ്ങളിലും സാധാരണമാണ്. ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയെ അനാദരിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് അവർ പറയുന്നില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ശരീരം വിട്ടു ക്രിസ്തുവിനോട് ഏറെ അടുത്തുജീവിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരോട് 'ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ' എന്നു പറയുന്നതും ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയെ അവഗണിക്കുന്നതാകയില്ല.

നമ്മുടെ സഭയിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വൻകാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടോ ഭരണവൈഭവം കൊണ്ടോ ആണെന്നു നമുക്ക് അവകാശപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ നിലനില്പിനുതന്നെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത ഈടുറ്റ സഹായമാണ്. അവർ എല്ലായ്പോഴും നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശാരീരിക പരാധീനതകൾക്ക് അവർ വശംവദരല്ല. ബലഹീനരായ നാം കുറെ സമയം അടുപ്പിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴേക്കും ക്ഷീണിക്കുന്നു. എന്നാൽ കടന്നുപോയവർ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആത്മവർദ്ധന പ്രാർത്ഥനയിലാണ്. ആകയാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് അവർക്കുള്ള കഴിവ്, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടേതിനേക്കാൾ വളരെ മടങ്ങു കൂടുതലാണ്. പരിശുദ്ധ പരുമലതിരുമേനി നമുക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥത നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ നമുക്ക് അനുഗ്രഹത്തിനും വാഴ്വിനും ഹേതുവായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

(1969 നവംബർ 3-ാം തീയതി വി. കുർബ്ബാനാനന്തരം പരുമല സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ഫാ. റ്റി. വി. ജോർജ് നെടുമാവ്)

പ്രഭാവവും ഭാരവും

നിങ്ങളെന്നെ യോഗ്യനെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ സ്ഥാനത്തിന് അയോഗ്യനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ദൈവവും അതറിയുന്നു. ദൈവത്തിനു മാത്രമേ എന്നെ യോഗ്യനായ ഒരു നല്ല ഇടയനാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിയൂ. എന്നെ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ കുറ്റമറ്റ മഹാപുരോഹിതനാക്കിത്തീർക്കുവാനും, അവരുടെ മധ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുസ്ഥാനീയനായി നിലകൊള്ളുന്ന, അവരെ സേവിക്കുന്ന, അവർക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുന്ന, പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന, എന്റെ രക്ഷകൻ എനിക്കുവേണ്ടി ജീവൻവച്ചതുപോലെ അവർക്കായി എന്റെ ജീവനെ വയ്ക്കുന്ന, ഒരിടയനാക്കിതീർക്കുവാനും ദൈവത്തിനേ കഴിയൂ.

മഹാപുരോഹിതനായ അഹറോന്റെ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചവയായിരുന്നു. സുവർണ്ണനൂൽ, നീലനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, ധൂമ്റനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ആ വിശുദ്ധവസ്ത്രം (പുറ. 28:5). തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതുപോലെ 'മഹത്വത്തിനും അലങ്കാരത്തിനും' പതക്കം, ഏഫോദ്, നീളക്കുപ്പായം, ചിത്രത്തയ്യലുള്ള നിലയങ്കി, മുടി, നടുക്കെട്ട് എന്നിവയാണ് ദൈവം കല്പിച്ച വിശുദ്ധ വസ്ത്രങ്ങൾ. എന്തിനാണീ മഹത്വവും അലങ്കാരവുമെല്ലാം? പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്ന, ദാരിദ്ര്യവും, ലാളിത്യവും വിശുദ്ധിയുടെ പര്യായങ്ങളായി കാണുന്ന നമ്മുടെ നാടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രസക്തമാണ് ഈ ചോദ്യം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് മഹാപുരോഹിതൻ നിൽക്കുന്നത്. നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി ദൈവമുമ്പാകെ നിത്യമായി നിൽക്കുന്ന ഏക യഥാർത്ഥ മഹാപുരോഹിതനാണ് ക്രിസ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആ മഹത്വത്തെയാണ് ഭൗമീകമഹാപുരോഹിതനായ മേല്പട്ടക്കാരൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ബലിപീഠത്തിങ്കൽ എത്രയും മഹത്തരമായ വസ്ത്രാലങ്കാരത്തോടെ അദ്ദേഹം നിൽക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദേവാലയത്തിനു പുറത്ത് ഒരു സന്യാസിയുടെ ലളിതമായ വസ്ത്രധാരണമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്. ബലിപീഠത്തിങ്കൽ നിൽക്കുന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ 'മഹത്വവും അലങ്കാരവും', ദൈവസന്നിധിയിൽ എല്ലാവർക്കുമായി

മദ്ധ്യസ്ഥതയണയ്ക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും അലങ്കാരത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനമാണ്.

പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ മഹാപുരോഹിതന്റെ വേഷവിധാനങ്ങളിൽ പറയുന്ന പതക്കം, ഏഫോദ്, ഉറീം തുമ്മീം, കിരീടം എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് ഇനിയും പറയുവാനുള്ളത്.

ഏഫോദ്, യഹൂദപുരോഹിതൻ ധരിക്കുന്ന ഒരു മേൽവസ്ത്രമാണ്. സ്വർണ്ണം, നീലനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, ധൂമ്ര നൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടാണ് ഇതുണ്ടാക്കുന്നത്. അത്തരമൊന്നും നമുക്കിന്നില്ല. നെഞ്ചിലെ പത ക്കത്തിന് മുമ്പിലായി തോളിലൂടെ ഇത് കെട്ടിമുറുക്കുന്നു. ഏഫോദിന്റെ കെട്ടുകളിൽ സ്വർണ്ണത്തിൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് ഗോമേദക കല്ലുകൾ, രണ്ടു തോളിലുമായി ഉണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ കല്ലിലും ആറാറുവീതം പന്ത്രണ്ടു ഗോത്ര ങ്ങളുടെ പേരുകൾ ആ കല്ലുകളിൽ കൊത്തിയിരുന്നു. നെഞ്ചിലെ പതക്കവും, ഏഫോദ് ഉണ്ടാക്കിയ വസ്തുക്കൾ തന്നെ ഉപയോഗിച്ച് നിർമ്മിക്കുന്നതാണ്. സ്വർണ്ണം, നീലനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നി വകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ സമചതുരാകൃതിയിലുള്ളതാണ് പതക്കം. അതിൽ നാലുവരികളിലായി പന്ത്രണ്ടു കല്ലുകൾ പതിച്ചിരുന്നു. ഓരോ കല്ലിലും ഓരോ ഗോത്രത്തിന്റെ പേരുകൾ കൊത്തിയിരുന്നു.

ഇതാണ് മഹാപുരോഹിതന്റെ ചിത്രം. അദ്ദേഹം ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ തന്റെ ചുമലിലും, ഹൃദയത്തിലും വഹിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനവും, മഹത്വത്തിന്റെയും അലങ്കാ രത്തിന്റെയും പ്രഭാവസ്ഥാനവും. ഒരിടയൻ കുഞ്ഞാടിനെ തോളിൽ വഹിക്കുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹം അവരെ തന്റെ തോളിൽ വഹിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം അവരെ തന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് വഹിക്കുന്നത്, കാരണം അവരുടെ ക്ഷേമ മാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകലക്ഷ്യം. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം; ഹൃദയസ്പർശകവും, അനിർഗ്ഗളവുമായ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന ഇവ രണ്ടുമാണ് ഒരു മഹാപുരോഹിതന്റെ മഹത്വവും അലങ്കാരവും. ജനങ്ങ ളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തെയാണ്, തോളിലെ രണ്ട് ഗോമേദകക്കല്ലുകൾ കുറിക്കുന്നത്. ആ ഉത്തരവാദിത്വമാണ് ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധാലുവായ, അവരെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന, മേച്ചിൽപ്പുറത്തേക്കും നീരുറവ യിങ്കലേക്കും അവരെ നയിക്കുന്ന, ചെന്നായ്ക്കളിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന, ആട്ടിൻപറ്റത്തിന്റെ ശത്രുക്കളോട് അടരാടുന്ന, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ വയ്ക്കുവാൻപോലും തയ്യാറാകുന്ന ഒരു നല്ല ഇടയനാക്കി അദ്ദേഹത്തെ തീർക്കുന്നത്.

പ്രാർത്ഥന, മദ്ധ്യസ്ഥത, ദിവസേനയുള്ള ധൂപാർപ്പണം, എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾക്കും, ആത്മീ യവളർച്ചയ്ക്കും വി. കുർബാനയർപ്പണം ഇതാണ് യഥാർത്ഥ ഉത്തമ മഹാപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തു ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തു തന്റെ ജനങ്ങളെ സ്വഹൃദയത്തിൽ വഹിക്കുന്നതുപോലെ മഹാപുരോഹിതൻ തന്റെ ജനങ്ങളെ അമൂല്യ രത്നങ്ങളായി ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്.

നെഞ്ചിലെ പതക്കത്തിനടിയിലായി ഉറീം, തുമ്മീം എന്നറിയപ്പെടുന്ന രണ്ടു കല്ലുകളുണ്ട്. ഞാൻ അദ്ധ്യയനം നടത്തിയിട്ടുള്ള അമേരിക്കയിലെ യേൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ മുദ്രാവാക്യം ഈ രണ്ടു ഏബ്രായ വാക്കുകളാണ്. ഉറീമും, തുമ്മീമും, അതായത് പ്രകാശവും, ധാർമ്മികോന്നമനവും; അറിവും വിശ്വസ്തതയും, വിജ്ഞാനവും സ്വഭാ വവൈശിഷ്ട്യവും. ഇവ രണ്ടും ഒരു നല്ല ഇടയന്റെ അത്യാവശ്യ യോഗ്യതകളാണ്. ഏഫോദിന്റെയും പതക്കത്തി ന്റേയും മേന്മകളൊക്കെ ധരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യമില്ലാത്തവനാണെങ്കിൽ വെറും കെട്ടുകഥയായി രിക്കും. തിന്മയെ ചെറുക്കുവാനും, നന്മയെ സധൈര്യം അനുധാവനം ചെയ്യുവാനും അദ്ദേഹം കഴിവുള്ളവനായിരി ക്കണം. മാറിലെ പതക്കത്തിനിടയിൽ ഊറിമും തുമ്മീമും ഇല്ലാത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ, പൗരോഹിത്യത്തിന് അപമാന മായിരിക്കും. മേൽപ്പട്ടക്കാരന്റെ ബാഹ്യമായ ആർഭാടങ്ങൾക്ക് നീതീകരണം ലഭിക്കുന്നത് ആന്തരീക ജ്ഞാനത്തി ലും, ജീവിതവിശുദ്ധിയിലും മാത്രമാണ്.

അഹറോനും ഒരു കിരീടമുണ്ടായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരോവസ്ത്രത്തിനു (മുടിക്ക്) ചുറ്റുമായി സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു പട്ടം. അതിൽ 'യഹോവയ്ക്ക് വിശുദ്ധം' എന്ന് കൊത്തിയിരുന്നു (പുറ. 28:36). 'യഹോവയ്ക്ക് വിശുദ്ധം' എന്ന് കിരീടം വിളിച്ചുപറയുന്നതെന്തിനെക്കുറിച്ചാണെന്നോ, ഈ മഹാപുരോഹിതനെക്കുറിച്ചും, അദ്ദേഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ജനത്തെക്കുറിച്ചുമാണ്. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മഹാപുരോഹിതൻ കറപുരളാത്ത വിശുദ്ധി യുടെ ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നത്. സ്നേഹത്തിൽ, കരുണയിൽ, പ്രാർത്ഥനയിൽ, ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കരുതലിൽ, ത്യാഗനിർഭരമായ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും മഹാപുരോഹിതൻ സമർപ്പിത ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തമ നിദ ർശനമായിരിക്കണം. തന്റെ ജനങ്ങൾ വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹവും വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കു ന്നു. അതിനാൽ ഒരു പുരോഹിതന്റെ അത്യാവശ്യ യോഗ്യതകൾ താഴെ പറയുന്ന നാലു കാര്യങ്ങളാണ്.

1) പന്ത്രണ്ടു കല്ലുകളോടുകൂടിയ നെഞ്ചിലെ പതക്കം: ജനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന, അവരെ കരുതുന്ന, അവർക്കു വേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത യാചിക്കുന്ന ഒരു പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയെയാണ് ഇതു കാണിക്കുന്നത്.

2) ഏഫോദിന്റെ ഗോമേദകകല്ലുകൾ പതിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടുകൾ (ചുമൽക്കണ്ടങ്ങൾ). ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്ത രവാദിത്വം, അവരെ തോളിൽ വഹിക്കുവാനുള്ള കടപ്പാട്, ദൈവമുമ്പാകെ അവരെക്കുറിച്ച് ഉത്തരം നൽകേണ്ട കടമ ഇവയെയാണിത് കുറിക്കുന്നത്.

3) ഊറിമും തുമ്മീമും: വിജ്ഞാനത്തേയും സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തെയും കുറിക്കുന്നു. നെഞ്ചിലെ പതക്കത്തിന ടിയിലായി അവ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി അവ നിലകൊ ള്ളുന്നു.

4) 'യഹോവയ്ക്ക് വിശുദ്ധം' എന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്ന തലയിലെ പട്ടം. പ്രാർത്ഥനാനിരതവും കുറ്റരഹിതവുമായ ജീവിതത്തെ-വിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ-ആകുന്നു ഇതു കാണിക്കുന്നത്.

അതിനാൽ ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരന്റെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന വേഷവിധാനങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഉന്നതമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. പന്ത്രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നും എന്നെ ഒഴിവാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഘടകം ഇതാണ്. എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ പദവി എനിക്ക് ആഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം അത്രയ്ക്ക് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണെന്ന ചിന്തയാണെനിക്കുള്ളത്. ഈ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും കർത്താവ് എന്നിൽ നിന്നും എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും എനിക്കു ഭയമുണ്ട്. ദൈവവിളിക്കു മുമ്പിൽ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെയാണ് ഞാൻ തലകുനിച്ചത്.

സ്വന്തം കഴിവുകളിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരുവനും ഈ പദവിയിലേക്ക് വരുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിലും എന്റെ ജനത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലും, ഇവ രണ്ടിലുമേ എനിക്ക് ആശ്രയിക്കാനാവൂ. ദൈവകൃപയില്ലെങ്കിൽ ഞാനേതുമില്ല. ആ അളവറ്റ കൃപയിലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയംഗമമായ പ്രാർത്ഥനകളിലും സങ്കേതപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നെ ഇരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ദൈവീക സിംഹാസനത്തെ, ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു.

സ്വന്തം ജനത്തിന്റെ പൗരനേതാവും കൂടെയാണ് ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരൻ. ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരന് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഒരു സന്യാസിയായിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ലോകത്തിൽ നിന്നും രാഷ്ട്രത്തിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായും വേർപെട്ടു ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുകയില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ ലോകവ്യാപകമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നവരും, മർദ്ദിതരും, ചൂഷിതരും, ദരിദ്രരുമായ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുന്നതിന് ദൈവം എനിക്ക് ശക്തിതരുവാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ കറുത്തവർക്കുവേണ്ടിയും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ അമേരിക്കൻ ഇൻഡ്യാക്കാർക്കുവേണ്ടിയും, ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിലും, ഏഷ്യൻ ആഫ്രിക്കയിലുമുള്ള ദരിദ്രവിഭാഗത്തിനുവേണ്ടിയും ഉള്ള എന്റെ എളിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഞാൻ തുടരുന്നതാണ്. ഈ രാജ്യത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവരും ചൂഷിതരുമായ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ക്ഷേമം എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമമായി ഞാൻ കാണുന്നു. ദരിദ്രർക്കും മർദ്ദിതർക്കും നീതി കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ഉദ്യുക്തനായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യർക്ക് ദൈനംദിന ആവശ്യത്തിനുള്ള ഉല്പാദിതവസ്തുക്കൾ അനായാസേന ലഭിക്കുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്നു. ആ വസ്തുക്കൾ സമൂഹത്തിലെ അപൂർവം ചിലരാലോ ഗവർമെന്റിനാൽ മാത്രമോ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ല. വിദേശശക്തികളുടെ ഇടപെടലുകളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായ; ജനങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന സുപ്രധാന നിയമങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കുന്ന; കള്ളക്കടത്തുകാർ, കരിഞ്ചന്തക്കാർ, കോഴ കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ, അധികാരം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നവർ തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധന്മാരെ ജനങ്ങൾ തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തുള്ള ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുമതല സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രസേവനം കൂടെയാണ് എന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രത്തോടു തന്നെയുള്ള ഒരു വലിയ ചുമതലയുടെ സ്വീകരണമായി ഞാൻ ഇതിനെ കണക്കാക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഹിതമറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ എപ്പോഴും ഒരുക്കമായിരിക്കും. രാഷ്ട്രത്തോടു നീതിയെയും സമാധാനത്തെയും കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. ഇന്നാട്ടിലെ ജനക്ഷേമത്തിനുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും എന്റേതായ സേവനം നൽകാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണെന്ന് എന്റെ ജനത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരോട് ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

റോമൻകത്തോലിക്കാ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ്, ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ വിശാലമായ ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മക്കുവേണ്ടി എന്റേതായ പങ്കു വഹിക്കാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സേവനത്തിന്റെ സന്തോഷകരമായ ഭാരം വഹിക്കുന്നതിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. ഒരു ഉപദേശകനെന്ന നിലയിൽ എന്റെ പരിമിതമായ കഴിവുകൾ ഈ തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ ക്രൈസ്തവർക്കും, മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നും ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

ഈ നഗരത്തിലും ഈ രാജ്യത്തിലുമുള്ള ബുദ്ധിജീവികളോടൊത്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ദേശീയപദ്ധതികളുടെ ആസൂത്രണത്തിൽ മാത്രമല്ല, ദേശീയ താല്പര്യങ്ങളുടെ പുനഃചിന്തനത്തിലും, പുതിയ ദേശീയ നയങ്ങളുടെ ആവിഷ്ക്കരണത്തിനും എനിക്ക് താല്പര്യമുണ്ട്. സംഗീതം, ശില്പവിദ്യ, വാസ്തുശില്പവേല മുതലായ കലകളുടെ ആസ്വാദനത്തിൽ ഞാൻ തല്പരനാണ്. ഈ നഗരത്തിലെ സാംസ്ക്കാരിക ജീവിതത്തിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈ തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ മുഴുവൻ സമയവും താമസിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ താല്പര്യങ്ങളോട് നീതി പുലർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്നാശിക്കുകയാണ്. എന്റെ സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, സഭയുടെ ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിലും എനിക്കുള്ള ചുമതലകൾ തുടരേണ്ടതുകൊണ്ട് എന്റെ സമയത്തിന്റെ ഏറിയപങ്കും, സഭയുടെ ആസ്ഥാനമായ കോട്ടയത്ത് ചെലവിടേണ്ടിവരും. കാലക്രമേണ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ കൂടുതൽ സമയം താമസിക്കുവാനും, ഇവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാനും സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

(ഡൽഹി ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് ചെയ്ത നയപ്രഖ്യാപന പ്രസംഗം. 1976 ജൂലൈ 11, സഫ്ദർജങ്ങ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളി, ന്യൂഡൽഹി)

മേൽപ്പട്ടക്കാരന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ചു യോഗ്യതകൾ

അതിമഹത്തായ ഒരു പെരുന്നാളിൽ സംബന്ധിക്കുവാനായി നാം ഇന്ന് വന്നുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്ന് ഒരു വലിയ പെരുന്നാളാണ്; കാരണം സഭാംഗങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട, പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട, ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ട അഞ്ച് സന്യാസവര്യന്മാരെ ഇന്ന് മേൽപട്ടക്കാരായി അഭിഷേകം ചെയ്യുകയാണ്. ഈ ദൈവീക ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന നിങ്ങളോട് മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ച് യോഗ്യതകളെപ്പറ്റി വളരെ ചുരുക്കമായി പറയുവാനാണ് ഞാൻ കർത്താവിൽ പ്രത്യാശിക്കുന്നത്. ഈ എല്ലാ യോഗ്യതകളും എനിക്കില്ല എന്ന് നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരന് അത്യാവശ്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അഞ്ച് യോഗ്യതകൾ ഇവയാണ്: ഉപദേശം; ഭരണം; ബലി; പ്രാർത്ഥന; പ്രതീകം.

ഉപദേശം

ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ തന്റെ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായിരിക്കണം. ജനങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. ദൈവവചനത്തെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ചുമതല. അതായത് ജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം വി. വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കണം. അതിനായി ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ വേദപുസ്തകം പ്രാർത്ഥനയിൽ, വായിച്ച് ധ്യാനിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കണം. സഭാപിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരുംതന്നെ വി. വേദപുസ്തകം വായിച്ച് ധ്യാനിക്കുമായിരുന്നു. എനിക്കറിയാവുന്ന മേൽപട്ടക്കാരായ സഭാപിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും തന്നെ വേദപുസ്തകം നല്ലവണ്ണം അരച്ചുകലക്കി കുടിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ വേദപുസ്തകം വായിച്ച് ധ്യാനിച്ച് ആത്മീയ പോഷണം പ്രാപിക്കുകയും ജനങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു.

ഭരണം

ഇടയൻ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ഭരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഐക്യത്തിലും, രമ്യതയിലും അവർ വസിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്. എവിടെ എങ്കിലും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമോ ഭിന്നിപ്പോ ഉണ്ടായാൽ അതൊക്കെ പരിഹരിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനവും യോജിപ്പും ഉണ്ടാകുവാനായി മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ ശ്രമിക്കണം. സമൂഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും കലഹങ്ങൾ മാറി, നിലനിൽക്കാനായി അദ്ദേഹം യത്നിക്കണം. ആരോടും സ്പർദ്ധയില്ലാതെ താഴ്മയോടു കൂടി ജനങ്ങളെ സേവിക്കണം. രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ അധികാരം ചെലുത്തുകയല്ല, സ്നേഹത്തിൽ തന്റെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി പ്രയത്നിക്കുകയാണ് ഭരണം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ബലി

സഭയുടെ പ്രധാന ചുമതലയാണ് ബലിയർപ്പിക്കുന്നത്. ഭദ്രാസനത്തിൽ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ബലി-വി. കുർബ്ബാന-നടക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത് മേൽപട്ടക്കാരന്റെ കടമയാണ്. അതിന് ആവശ്യമായ പട്ടക്കാരെ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തുകയും, അനുയോജ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. വി. കുർബ്ബാന മാത്രമല്ല ബലി. ബലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യരെ ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടുത്തുകയാണ്. വി. കുർബ്ബാന -ക്രിസ്തീയ ബലി, കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങൾ വഴി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന അനുരഞ്ജന ശുശ്രൂഷയാണ്. ലോകത്തിന്റെ കാവലും രക്ഷയുമാണ് വി. ബലി. ആ വിശുദ്ധ ബലിയുടെ ക്രമമായ അർപ്പണത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുക ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കർത്തവ്യമാണ്.

പ്രാർത്ഥന

ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ എപ്പോഴും തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. പഴയനിയമ കാലത്തെ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു അഹറോൻ. അദ്ദേഹം ദൈവമുമ്പാകെ നിൽക്കുമ്പോൾ തന്റെ മാർവ്വിടത്തിൽ ഒരു പതക്കം അണിയുമായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ട് വിലയേറിയ കല്ലുകൾ പതിച്ചതായിരുന്നു ആ പതക്കം. ഓരോ കല്ലിലും ഇസ്രായേലിലെ ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ കൊത്തിയിരുന്നു. അതായത് 12 ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ തന്റെ ഹൃദയഭിത്തിക്കടുത്ത് സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു മഹാപുരോഹിതനായ അഹറോൻ ദൈവമുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നത്. ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായും, തന്റെ ചുമതലയിലുള്ള ആളുകളെ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓർക്കണം. സ്വന്ത കാര്യത്തിനു വേണ്ടിയല്ല ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. സഭയുടെ, ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ അടിസ്ഥാനം പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഇടവകയിലെ ഒരു മനുഷ്യൻ പോലും നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ പ്രാർത്ഥിക്കണം. തന്നെ വിമർശിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പോലും, തന്നെ എതിർക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പോലും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ദൈവം തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളെ മുഴുവനും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നിൽക്കേണ്ടത്.

പ്രതീകം

അഞ്ചാമത്തെ ഗുണം, ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ 'പ്രതീകം' ആണ് എന്നുള്ളതാണ്. 'പ്രതീകം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണെന്ന് അധികം പേർക്കും മനസ്സിലാവുകയില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരു വിധത്തിൽ കൂദാശ എന്നു പറയാം. ഇന്ന് ഇവരെ കൂദാശ ചെയ്യുകയാണ്. മേൽപ്പട്ടക്കാരായി കൂദാശ ചെയ്ത് ശുദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ഇവർ ദൈവവാഹികളായിത്തീരുന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ 'പ്രതീകം' ആയി തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ സഭ

യിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് റിട്ടയർമെന്റ് ഇല്ലാത്തത്. ഒരിക്കൽ കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ മരണം വരെ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ ഇടവകയിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രതീകമാണ്. മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന കർത്താവിന്റെ കാണപ്പെടുന്ന പ്രതീകമാണ് ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായും. വിശക്കുന്നവന് ഭക്ഷണം നൽകി; ദാഹിക്കുന്നവന് വെള്ളം നൽകി, കർത്താവിന്റെ പ്രതീകമായി ലോകത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാണപ്പെടണം. ദൈവം ലോകത്തിൽ കാണപ്പെട്ടത് യേശുവിലൂടെയാണ്. യേശുവിനെ നോക്കിയവർ ദൈവത്തെ കണ്ടു. അതുപോലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായിലൂടെ ലോകം ദൈവത്തെ കാണണം.

(1985 മെയ് 15 നു മാവേലിക്കരയിൽ വച്ചു നടന്ന മേൽപട്ട സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷാമധ്യേ ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ഫാ. കെ. വി. ശമുവേൽ)

വൈ. എം. സി. എ. യിലെ യുവജനപങ്കാളിത്തം

നാഷണൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് വൈ. എം. സി. എ. ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നൂറാം വാർഷികവേളയിൽ നന്ദിസ്തോത്രത്തിലും, ആനന്ദത്തിലും പങ്കാളിയാവുക എന്നത് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ സന്തോഷമുള്ള വസ്തുതയാണ്. ദൈവം ചെയ്ത വൻകാര്യങ്ങൾക്കായും, ദൈവം തന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പിലേക്ക് കണ്ടെത്തിയ മഹത് വ്യക്തികൾക്കായും ദൈവത്തിന് നന്ദിയർപ്പിക്കേണ്ട സമയമത്രെ ഇത്. ഈ മഹത് വ്യക്തികളിൽ, മൺമറഞ്ഞു പോയ ബിഷപ്പ് അസ്സറിയ, കെ. റ്റി. പോൾ, പി. ഡി. ദേവനാനന്ദൻ, സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് തുടങ്ങിയവരും, ഇപ്പോഴും Y. M. C. A. മുഖേന ദൈവമഹത്വത്തിനായി വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കെ. എം. ഫിലിപ്പിനെപ്പോലെ ഉള്ളവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഭാരത വൈ. എം. സി. എ. കൾ ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും ചെയ്ത അത്ഭുതാവഹമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം. ആരംഭകാലത്തിൽ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥി പ്രവർത്തനം, സ്പോർട്ട്സ്, ചെറുപ്പക്കാർക്കും, ആൺകുട്ടികൾക്കുമായി ഹോസ്റ്റലുകൾ, ഗ്രാമീണ വികസനം, നേതൃത്വപരിശീലനം, അടുത്ത കാലത്തായി അഭയാർത്ഥി പ്രവർത്തനം, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ, വികലാംഗർക്കിടയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങൾ, സമുദായ ഐക്യത്തിനായുള്ള പ്രവർത്തനം ഇത്യാദി മേഖലകളിൽ ദൈവം ഭാരതീയ വൈ. എം. സി. എ. യെ ശക്തിമത്തായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്-നാം വളരെയധികം നന്ദി പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന് നന്ദിയർപ്പിക്കുന്ന മഹത്സന്തോഷത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം ചേരുന്നു.

ആദ്യകാലഘട്ടത്തിലെ വൈ. എം. സി. എ. 1854-ൽ കൽക്കട്ടയിൽ ആരംഭിച്ചു എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. 1854-ൽ വൈ. എം. സി. എ. ആരംഭിക്കാനുള്ള ഒരു അധിനിവേശ ശ്രമമായിരുന്നു. പക്ഷേ അതു പരാജയപ്പെട്ടു. ലഹളയ്ക്കും അടിച്ചമർത്തലിനുംശേഷം 1857-ൽ വൈ. എം. സി. എ. വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. കൽക്കട്ട വൈ. എം. സി. എ. വീണ്ടും പ്രയാസമനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ വൈ. എം. സി. എ. യുടെ പ്രവർത്തനം ക്രിസ്ത്യൻ യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമായിരുന്നു എന്നതായിരുന്നു പ്രശ്നം. ഫിലാഡൽഫിയ വൈ. എം. സി. എ. യുടെ പിന്തുണയുള്ള ഡേവിഡ് മക്ക് കോണോഗി, ഭാരത വൈ. എം. സി. എ. യെ ഇന്ത്യയിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള വൈ. എം. സി. എ. ആക്കിത്തീർത്തു. ഒരു ക്രിസ്തീയ പ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ വൈ. എം. സി. എ. സ്വാന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിലും; ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി വഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തുലമായിരുന്നു. കെ. റ്റി. പോളിനെ പോലെയുള്ള നേതാക്കൾ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നാം മുൻപന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. (YWCA, WSCF ഇത്യാദി സംഘടനകൾ YMCA യിൽ നിന്നത്രെ ഉടലെടുത്തത്. വേൾഡ് കൗൺസിൽ ഓഫ് ചർച്ചസിന്റെ ഈറ്റില്ലവും YMCA ആയിരുന്നു.)

നമ്മുടെ YMCA ഭാരതത്തെ ഒരു കാലത്ത് ഭരിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്തീയ രാജ്യവുമായി ഉറ്റ ബന്ധത്തിലായിരുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരമാണ് നാം (YMCA) സ്വദേശത്തേക്കാൾ ഉപരിയായി വിദേശീയരെ പിന്തുണച്ചതെന്ന് നാം ചിന്തിക്കും. നമ്മുടെ പേര് ഇന്നും ഭാരതത്തിലെ വലിയൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ സംശയബുദ്ധ്യാ വീക്ഷിക്കുന്നു.

ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെയും, YMCA യേയും, പാശ്ചാത്യ തല്പരരായി മുദ്രകുത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്നോ? വിദേശ ആശയങ്ങളിൽ നിന്നും വിദേശ സിദ്ധിത നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നും മോചനം പ്രാപിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഭാരത YMCA സാമ്പത്തികമായി സ്വയംപര്യാപ്തി നേടി എന്നറിയുന്നതിൽ എനിക്ക് ആഹ്ലാദമുണ്ട്. ഇത് ഒരു വലിയ സംഗതിയാണ്. പക്ഷേ ആശയങ്ങളുടെയും, പരിപാടികളുടെയും കാര്യത്തിലും, നാം എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ അതിനുള്ള വഴികാട്ടലിലും നാം പാശ്ചാത്യരെ ഇപ്പോഴും ആശ്രയിക്കുന്നു. നാം എത്രയും കാലം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നുവോ അത്രയും നാൾ ഭാരതീയരിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കുന്നു.

YMCA യ്ക്ക് ഇതിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും വഴി കണ്ടുപിടിക്കാനുണ്ടോ? വിദേശീയാശ്രയം YMCA യ്ക്ക് മാത്രമല്ല ഭാരതത്തിന്റെ മുഴുവൻ നേതൃത്വവും പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചത് പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ നിന്നും, നാഗരികത്വത്തിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു. അവരുടെ ഓരോ ആശയവും പാശ്ചാത്യ നാഗരികത്വത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ്. പാശ്ചാത്യ നാഗരികത്വത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളുടെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനത്തെക്കുറിച്ച് YMCA യും, YWCA യും, സഭകളും എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സംഘടനകളും ഗഹനമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

YMCA-യുടെ Yയെക്കുറിച്ച് എന്റെ എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കളോടും ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. YMCA, MMMM എന്നു പുനർനാമം ചെയ്യണമെന്ന് ആരോ ഒരു ദിവസം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. MMMM എന്തിനു വേണ്ടി

നില്ക്കുന്നു? Middle Class, Middle Aged, Men's Movement (മദ്ധ്യവയസ്കരായ, സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്ഥാനം). YMCA അംഗങ്ങളിലും, നയാവിഷ്ക്കരണ വിഭാഗങ്ങളിലും, 1/3 ഭാഗം 39 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന് ഭരണഘടന ഇപ്പോൾ അനുശാസിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. 1/3 ഭാഗം മാത്രം ചെറുപ്പക്കാരായതുകൊണ്ട് അത് ചെറുപ്പക്കാരുടെ സംഘടനയാകുന്നില്ല. YMCA അംഗങ്ങളിലും നയാവിഷ്ക്കരണ വിഭാഗങ്ങളിലും 51%, 30 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള ചെറുപ്പക്കാരായിരിക്കണം എന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് YMCA നീങ്ങും എന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു. YMCA, YWCA പോലുള്ള ചെറുപ്പക്കാരുടെ സംഘടനകളിൽ, 1/3 ഭാഗത്തിനു മേൽ പ്രായമുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ന്യായീകരണം ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് മഹത്തായ ഒരു പൈതൃകമുണ്ട്. പ്രായമുള്ളവർ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്കുവേണ്ടി ചിന്തിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാർ നമ്മുടെ വഴികാട്ടലിലും, മേൽനോട്ടത്തിലും ആയിരിക്കണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്കു വേണ്ടി നല്ലതേതെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ നമുക്ക് മാത്രമേ പക്വതയും, ജ്ഞാനവുമുള്ളെന്ന് നാം ചിന്തിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സംരക്ഷണത്താൽ നാം സംഘടനയെ അധികഭാരമുള്ളതാക്കി. മദ്ധ്യവയസ്കരായ നമ്മുടെ ഈ സംരക്ഷണം പിൻവലിക്കപ്പെടുന്നതുവരേയും യുവജനങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ല.

സഭകളിലുള്ള എന്റെ പരിചയത്തിൽ നിന്നും താഴെയുള്ള ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എന്തു നടക്കുന്നുവെന്ന് ശരിയായ ഗ്രാഹ്യമുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയും. എന്നെപ്പോലെ 60 വയസ്സിനുമേൽ പ്രായമുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിൽ പതിയുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവരല്ല. ഒരു പുതിയ ലോകം സൃഷ്ടിക്കാമെന്ന ശുഭാപ്തി വിശ്വാസവും ധൈര്യവുമുള്ള ചെറുപ്പക്കാരുടെ കരങ്ങളിൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തി ആകുക എന്നത് YMCA, യുടെയോ, YWCA യുടേയോ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനപ്പെട്ടതത്രേ. മറ്റുള്ളവരുടെ ദോഷവശം മാത്രം കണ്ടെത്തുന്ന സ്ഥിതിയിൽ നാം എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. നാം ഒരു വിഷമഘട്ടത്തിലാണ്. പാശ്ചാത്യർ നിർമ്മിച്ച ഘടനകളിൽ നിന്നും പുറത്തുചാടാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ഈ അവസ്ഥകൾ നമ്മുടെ സഭകളിലും, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളിലും നിഴലിച്ചു കാണാം. പഴയ തലമുറക്ക് ഇതു മാറ്റുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. യുവജനങ്ങൾ ധൈര്യപുരസ്സരം അവരുടേതായ ശ്രമം നടത്തും.

ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുത, ചെറുപ്പക്കാരെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തനമേഖലയിലുള്ള മാറ്റമാണ്. YMCA, യെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ഇത് പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യുവജനസംഘടനകളുടെ ശ്രദ്ധ 'യുവജനങ്ങൾക്ക് സേവനം' എന്നത് ആയിതീർന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രായമുള്ളവരുടെ, ചെറുപ്പക്കാർക്കായുള്ള സേവനം എന്ന ആശയത്തിൽ നിന്നും യുവജനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സേവനം എന്നതിലേക്ക് വ്യതിയാനം വന്നുകാണുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുഴുവൻ സമൂഹത്തേയും സേവിയ്ക്കുവാനുള്ള അവസരം യുവജനങ്ങൾക്ക് പ്രായമുള്ളവരായ നാം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കണം. 'യുവജനങ്ങൾക്ക് സേവനം' എന്ന ആശയത്തിൽ നിന്നും യുവജനങ്ങളിലുള്ള സേവനം എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് ഇതത്രെ. യുവജനങ്ങൾ അതു ചെയ്യുവാൻ നാം പൈതൃകം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഭാഷാപരവും, പ്രാദേശികവുമായ സംഘട്ടനങ്ങളാൽ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യം അപകടത്തിലാണെന്ന് രാഷ്ട്രപതിപോലും കഴിഞ്ഞ ദിവസം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആയിരക്കണക്കിന് ചെറുപ്പക്കാരെ ചലനാത്മകമായി നിറുത്തിയാൽ വർഗ്ഗീയതയുടെ ബന്ധനങ്ങളെ തകർക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയില്ലേ? പ്രാദേശികത്വവും, ഭാഷാപ്രശ്നങ്ങളും നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ നാം അത് അനുവദിയ്ക്കരുത്. വർഗ്ഗീയത, പ്രാദേശികത്വം, ഭാഷാപ്രശ്നം ഇത്യാദി സംഗതികൾക്കെതിരെ പോരാടുവാൻ ചെറുപ്പക്കാരെ നാം സജ്ജമാക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് അവയെ ഒക്കെ ഭേദിയ്ക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യം കൈക്കൂലികൊണ്ടും, അഴിമതികൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഹിംസാത്മകമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടരുതെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരായ വ്യക്തികളെ നാം അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ, അവർ സാമൂഹ്യതിന്മയ്ക്കെതിരെ തങ്ങളെതന്നെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ സമൂഹത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറ്റം വരികയും ചെയ്യും. ഇതാണ് വാസ്തവത്തിൽ YMCA ചെയ്യേണ്ടത്. അശരണരും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരും ചേരിയിലെ കുട്ടികളും, തീർച്ചയായും ശ്രദ്ധിയ്ക്കപ്പെടണം. മുഴുരാഷ്ട്രത്തിലേക്കും മുഴുലോകത്തിലേക്കും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ തിരിയപ്പെടുന്നതും തുല്യനിലയിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. യുവജനങ്ങൾ മാർഗ്ഗദർശികൾ മാത്രം ആയാൽപോരാ, നേതൃത്വം നൽകുകയും വേണം.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെട്ട YMCA യുടെ വലിയ ത്രികോണമെന്ന മഹത്തായ അടയാളം - ശരീരം, മനസ്സ്, ആത്മാവ്, ആരാധന, സേവനം, പഠനം എന്നിങ്ങനെ അത് എന്തായിരുന്നാലും ആ ത്രികോണത്തിന് നാം പുനർവ്യാഖ്യാനം നൽകേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ കാണുന്നതിന് വിരുദ്ധമായി ത്രികോണത്തിന്റെ ശിഖരം മുകളിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുകളിൽ ദൈവവും താഴത്തെ രണ്ടു മൂലകളിൽ ഒന്നിൽ മാനവരാശിയും, മറ്റേ മൂലയിൽ മറ്റു സൃഷ്ടികളും. ദൈവത്തിനും അവന്റെ സൃഷ്ടികൾക്കും മദ്ധ്യവർത്തിയായി വർത്തിക്കുക എന്നത് മാനവരാശിയുടെ ചുമതലയത്രെ. ദൈവവും സൃഷ്ടികളും തമ്മിൽ രഞ്ജിപ്പിന്റെ അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക-YMCA യുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ കർത്തവ്യം അതായിരിക്കണം. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ മനസ്സിനേയും ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതായുള്ള ത്രികോണമല്ല. ഈ ലോകത്തെ ഒരു ത്രികോണമായി കണ്ടുകൊണ്ട് ദൈവം മുകളിലും, താഴെ ഒരു മൂലയിൽ മനുഷ്യരും മറ്റേ മൂലയിൽ മറ്റു സൃഷ്ടികളുമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ വീക്ഷിക്കുക.

ഇവ മൂന്നും ചേർന്ന് സമൂഹം ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിയ്ക്കുന്ന വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും നീതി, സമാധാനം എന്നിവയ്ക്ക് എതിരായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണും. നാം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൻപ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശരീര

ത്തിന്റേയും, മനസ്സിന്റേയും, ആത്മാവിന്റേയും വികാസം എന്ന നിലയിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, നമുക്ക് വിജയം ആശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും, നിലനില്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരും മറ്റു സൃഷ്ടികളും താഴെ ഇരുമൂലകളിലുമായി വരത്തക്കരീതിയിൽ YMCA ത്രികോണത്തിന്റെ ഒരു പുനർവ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.

നാം സൃഷ്ടിയെ ദൈവവുമായി അനുരഞ്ജനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ മാനവരാശിയുടെ മുഴുജീവിതവും അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നു. 1855 ലെ പാരീസ് ബേസിസ് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വ്യക്തിജീവിതത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പാരീസ് ബേസിസ് പുനഃപരിശോധിക്കുക എന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള സംഗതിയത്രെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയങ്ങളും വാദപ്രതിവാദത്തിന് വരും.

1855 ലെ പാരീസ് ബേസിസിനെ പുനഃപരിശോധിക്കുക വിഷമമുള്ള സംഗതിയത്രെ. പക്ഷേ മാനവരാശിയുടെ പുതുമുഖം നാം ദർശിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭ മാത്രമെന്നതിനേക്കാൾ ഉപരി മുഴുവൻ മാനവരാശിയെക്കുറിച്ചും നാം ചിന്തിക്കണം. മറ്റു മതങ്ങളോടുകൂടി നാം തുടക്കം ആരംഭിക്കേണം. ഇപ്രകാരം മുഴുസൃഷ്ടികൾക്കും ദൈവാനുഗ്രഹം പ്രാപിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നു.

ഒരു സമൂഹം അനീതി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും, യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തുമ്പോഴും, ചുറ്റുപാടും മുഴുവനും വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിൽ നീതിയും, സത്യവും വസിക്കുമ്പോൾ, മരങ്ങൾ ചിരിയ്ക്കുകയും, പുഴകൾ ആനന്ദത്താൽ പാടുകയും, പർവ്വതങ്ങൾ അഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് പഴയനിയമത്തിൽ പറയുന്നതായി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. മനുഷ്യമക്കൾ ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം ജീവിക്കുമ്പോൾ മുഴുസൃഷ്ടിക്കും അതിന്റെ പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യസമൂഹത്തിലും, ചുറ്റുപാടിലും നീതിയും സമാധാനവുമായുള്ള അഭേദ്യബന്ധം സ്പഷ്ടമായിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ ഇളം തലമുറയുടെ ദൃഷ്ടി ഇവിടെ ആയിരിക്കേണം.

1991 ലും യുദ്ധം നടന്നു. പക്ഷേ ഈ യുദ്ധം നമ്മെ എന്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു? ശാസ്ത്രവും, സാങ്കേതിക വിദ്യയും, മാനവീകതയും, പുരോഗതിക്കും, പുനർനിർമ്മാണത്തിനും ഉപരിയായി, മാനവരാശിയുടെ നാശത്തിനായി വികാസം പ്രാപിച്ചു എന്ന് ദൈവം നമുക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. നാശത്തിന്റേയും, മരണത്തിന്റേയും ശക്തികളുടെ തടവറയിൽ ശാസ്ത്രവും, സാങ്കേതിക വിദ്യയും അകപ്പെട്ടു എന്ന ദുഃഖസത്യം-ഇതത്രെ നമ്മുടെ ഭീഷണി. നമ്മുടെ ഇളംതലമുറ ഈ പ്രശ്നം കാണണം. എന്തുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രവും, സാങ്കേതികവിദ്യയും ഒന്നുകിൽ യുദ്ധത്തിന്റേയും, അല്ലെങ്കിൽ ലാഭത്തിന്റേയും അടിമത്വത്തിലായി എന്ന് അവർ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കണം. ഈ മേഖലകളിലേക്ക് നമ്മുടെ ഇളംതലമുറയെ നാം എത്തിക്കേണം. നമുക്ക് ഇതുവരെ കാണാൻ കഴിയാതിരുന്ന പലതും അവർ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും.

തന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം, YMCA സജ്ജമാകുവാൻ ദൈവം ഇനിയും കാത്തിരിക്കുകയാണ്. നാം നമ്മെ മുഴുവനായും അവന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏൽപിക്കുമ്പോൾ, നമ്മെയും, നമ്മുടെ ഇളം തലമുറയേയും ദൈവത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമ്മുടെ മേൽ ആഞ്ഞടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. YMCA യ്ക്കും, സഭയ്ക്കുമുള്ള വിളി ഇതത്രെ. ആ വലിയ ദൗത്യം സഫലീകരിക്കുവാനുള്ള കൃപ ദൈവം നമുക്ക് നൽകട്ടെ. ഈ നൂറ് വർഷങ്ങൾ നമ്മെ നയിച്ചവൻ, ഈ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും നമുക്ക് വഴികാട്ടിയായിരിക്കട്ടെ. ദൈവം നമ്മെ ഏവരേയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(1992)

പുതിയൊരു സംസ്ക്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുക

മറുപടി പ്രസംഗം പറയേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥതയോടു കൂടിയാണ് എല്ലാം പറഞ്ഞതെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇവിടെ കോട്ടയത്ത് പല ചർച്ചകളും നടത്തുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. കേരള സ്റ്റഡിഗ്രൂപ്പ് എന്നു പറഞ്ഞ് പല പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളും ചിന്തിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കെട്ടിടം (സോഫിയാ സെന്റർ) ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ തുടങ്ങിയതാണ് കേരള സ്റ്റഡി ഗ്രൂപ്പ്. സെമിനാറുകളിൽ കേരളത്തിലെ പ്രതിഭാശാലികളായ പല ആളുകളും വന്ന് സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സി. അച്യുതമേനോൻ, കെ. എം. ചെറിയാൻ, പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, പി. ടി. ഭാസ്ക്കരപണിക്കർ തുടങ്ങി അനേകം ആളുകൾ അക്കാലത്ത് വന്ന് സെമിനാറുകളിൽ സംബന്ധിക്കുമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും പല പുതിയ ആശയങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഉദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ സ്റ്റഡി ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നായിരുന്നു. Trans-National Corporations നെക്കുറിച്ചുള്ള വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സെമിനാർ 1977 ൽ ഇവിടെ നടക്കുകയുണ്ടായി. ആ സെമിനാറിൽ പല പ്രഗത്ഭരുടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് T.N.C. എന്നു പറയുന്നത് മനുഷ്യരാശിയുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നമാണെന്നുള്ളത് അന്ന് പലർക്കും ബോധ്യമായത്. അതുപോലെ മറ്റു പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇവിടെ പല ചർച്ചകളും നടന്നിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകരുടെ Initiative ൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സംഘടനയാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്. കേരളത്തിലുള്ള ജനങ്ങളെ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നതിന് ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പരിഷത്ത് നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണ്. അതുപോലെ ഇന്ന് ഇവിടെ പങ്കെടുക്കുന്ന എല്ലാ സംഘടനകളും മനുഷ്യരെ പ്രബുദ്ധരാക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകളാണ്. അവയോട് ഒരുമിച്ച് എനിക്കും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം

ഉണ്ടായതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി, ഞാൻ മുതലാളിത്തത്തിന് എതിരാണ്; West -ന് എതിരാണ് എന്ന്. എല്ലാ മനുഷ്യരാശിയ്ക്കും അനുകൂലമാണ് ഞാൻ. മുതലാളിത്തത്തിന് എതിരാണ് ഞാൻ എന്നു പറയാൻ ഒക്കത്തില്ല. അനീതിക്ക് എതിരാണ്. അനീതി എവിടെനിന്നുവരുന്നോ, ആ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് എതിരാണ്. അല്ലാതെ West – ൽ ഉള്ള മനുഷ്യരോട് എതിരൊന്നുമില്ല. വലിയ കോടീശ്വരന്മാരോട് പോലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ വർത്തമാനം പറയുവാൻ മാത്രമുള്ള സൗഹൃദം എനിക്കുണ്ട്. അല്ലാതെ വ്യക്തിപരമായിട്ട് അവരോട് വിരോധമില്ല. കോടീശ്വരന്മാരോട് പോലും എനിക്കങ്ങനെ വിരോധമില്ല. ഇന്ന് ലോകത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അനീതിയുടെ പ്രധാന ചുമതല ഇന്നത്തെ പാശ്ചാത്യ വ്യവസ്ഥിതിയ്ക്കാണെന്ന് ഞാൻ സാധാരണ ചിന്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും പാശ്ചാത്യ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പ്രാബല്യത്തിനെതിരായി സമരം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ചുമതല എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നല്ലാതെ എന്റെ ലളിതമായ തത്വം പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരാശിക്കും അനുകൂലമാണ് ഞാൻ. മനുഷ്യരാശിക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരോട് എതിർക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല എനിക്കുണ്ടെന്നല്ലാതെ ആരെയും വ്യക്തിപരമായിട്ട് ഞാൻ എതിർക്കുന്നില്ല. അവരും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പുതിയ ഒരു രീതിയിലേക്കു വരണം എന്നാഗ്രഹിക്കുക അല്ലാതെ അവരെ കൊല്ലണമെന്നോ അവരോട് ബലം പ്രയോഗിക്കണമെന്നോ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തെക്കുറിച്ചാണെങ്കിലും അതിനെ നശിപ്പിക്കണമെന്നല്ല എന്റെ ആഗ്രഹം. ഒരു പരിവർത്തനത്തിലൂടെ പുതിയ ഒരു സംസ്ക്കാരത്തിലേക്ക് വരുവാൻ ലോകത്തെ മുഴുവൻ സഹായിക്കണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹമാണെനിക്ക് ഉള്ളത്. എന്റെ ഈ ദീർഘയാത്രയിൽ ഈ എഴുപതാം വയസിൽ നിങ്ങളീ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എനിക്ക് വളരെയധികം പ്രചോദനം നൽകുന്നു. പലപ്പോഴും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര appreciation കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നൊരു സംശയം വരുന്ന സമയത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും എനിക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്.

ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇനിയും പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ചില പുതിയ വഴികൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത്, നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സംസ്ക്കാരം എന്നു പറയുന്നത് പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സംസ്ക്കാരമാണ്. പുതിയതായിട്ട് ചിലതൊക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ Institutions ഉം നമ്മുടെ Education -ഉം നമ്മുടെ Medical സിസ്റ്റവും നമ്മുടെ Political സിസ്റ്റവുമെല്ലാം west -ൽ നിന്ന് പകർത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അത് അടിയിൽ കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ ഭാരതീയതയുടെ മുകളിൽ കിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ Identity നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായിട്ട് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ എല്ലാം നിരാകരിക്കാതെ അതിനെ സ്വായത്തമാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടേതായ ഒരു സ്വന്തം സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. അതിൽ ഒരു പ്രിൻസിപ്പിൾ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന് സെക്കുലർ പ്രിൻസിപ്പിൾ എന്നൊരു പ്രിൻസിപ്പിൾ ഉണ്ട്. ആ പ്രിൻസിപ്പിൾ Separate from religion and politics. Separation എന്നുള്ള വാക്കിനെക്കുറിച്ചാണ് എനിക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളത്. Separation സാധ്യമല്ല. Politics–ഉം Religion -ഉം തമ്മിൽ എത്ര separate ചെയ്താലും മറുവശത്തു കൂടി അത് പിന്നെയും ഒന്നിക്കും. Politics -ഉം Religion -നും തമ്മിൽ മനുഷ്യന് അനുകൂലമായ ബന്ധമാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്. അല്ലാതെ separation അല്ല. മതത്തെ എല്ലാ കാര്യത്തിൽ നിന്നും ഈ പ്രിൻസിപ്പിൾ നീക്കം ചെയ്തു. അതായത് മതത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല, ചികിത്സാവിധിയിൽ സ്ഥാനമില്ല, രാഷ്ട്രീയത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല, ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ എന്തു പറ്റും? മതം ഒരു മൂലയിലേക്ക് മാറും. മൂലയിലേക്ക് മാറുന്ന മതത്തിന് അതിന്റേതായ ചില പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. മതം അതിനെപ്പറ്റിത്തന്നെ വളരെക്കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അതിന് survive ചെയ്യണമെന്ന ഒരു വിചാരമേയുള്ളു. മതം നിലനിൽക്കുന്നത് മനുഷ്യരാശിയ്ക്ക് വേണ്ടിയാണെന്നുള്ളത് മറന്നിട്ട്, അതിന്റെ സ്വയം നിലനില്പിനുവേണ്ടി അത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമരവും വഴക്കും ഉണ്ടാകുന്നു. മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമരത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനം ഇതാണ്.

അവനവന്റെ അഹം എന്ന ഭാവത്തിന് വലിപ്പമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയോ അവനവന്റെ മതത്തിനു വലിപ്പമുണ്ടാക്കാൻവേണ്ടിയോ അല്ല മതം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് – ഓരോ മതവും മനുഷ്യരാശിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും മറ്റു മതങ്ങൾ ഒരുമിച്ചും, secular ആളുകൾ ഒരുമിച്ചും സഹകരിച്ച് മനുഷ്യരാശിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം.

രണ്ടാമത് എന്റെ ചിന്തയിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം, ഈ ലോകസംസ്കാരം എന്നു പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്.

Global Civilization എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് എല്ലാംകൂടി Enlight- enment based civilization -നകത്തേയ്ക്ക് ലോകത്തെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതൊന്നു പിടിച്ചുനിർത്തണം. എന്നിട്ട് നമുക്കൊരു പുതിയ മാനുഷിക സംസ്കാരത്തിന് അടിത്തറ രണ്ടാമത് കെട്ടി ഉയർത്തണം. ആ പറയുന്ന സെക്കുലർ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിത്തറയാകേണ്ടത് enlightenment ആണ്. മനുഷ്യനെ അവന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം ഉടലെടുക്കണം. സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മാറണം. ഇപ്പോഴത്തെ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം justice - നായാലും war -നായാലും മാറണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യരെന്നു പറയുന്ന ആളുകൾ എല്ലാവരും west സിസ്റ്റത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയവരാണ്. Western Enlightement intellectuallity യിൽ പരിശീലനം നേടിയിട്ടുള്ളവരാണ്. അങ്ങനെ മാത്രം ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരും ആണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരൊക്കെയാണ് ഈ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നത്. അവരെ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ consequence വളരെ implode ആയിരിക്കും. ഈ സമരമാണ് ഇപ്പോൾ ഞാൻ നടത്തി

ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ സമരം വളരെയൊന്നും ഫലപ്രദമായിട്ടില്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും ഡൽഹിയിലുമൊക്കെ ഇതിനുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരുടേയും ചിന്താഗതിയിൽ, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയിൽ, നമ്മളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിന്താഗതിയിൽ തന്നെ ലോകത്തെ അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെ വ്യത്യാസം വരണം.

ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനിടയിൽ നിങ്ങൾ വളരെ ആത്മാർത്ഥമായി എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതിൽ നന്ദിയുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും ഭാവുകങ്ങളും പ്രതിബദ്ധതയോടെ സ്വീകരിക്കുകയും താഴ്മയോടെ ഈ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, മനുഷ്യരാശിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കാം എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(1992 സെപ്റ്റംബർ 13-ന് കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ വച്ച് കേരളത്തിലെ വിവിധ പരിസ്ഥിതി, സാംസ്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സപ്തതി ആഘോഷിച്ചു. ആ സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത മറുപടി പ്രസംഗം.)

ഭൗമ ഉച്ചകോടി

റിയോഡി ജനീറോയിൽ നടന്ന ഭൗമഉച്ചകോടി സമ്മേളനത്തിന് രണ്ട് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന് യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനം; രണ്ട് ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന അനൗദ്യോഗിക സമ്മേളനം. ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനത്തിൽ ഗവൺമെന്റുകളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് എത്തിയവർക്കു മാത്രമേ പ്രവേശനം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ബ്രസീലിലെ അസ്വസ്ഥാവസ്ഥ കൊണ്ട് ജനങ്ങൾ പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കുമോ എന്ന ഭയത്തിൽ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി കനത്ത സുരക്ഷാ സംവിധാനങ്ങളാണ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് അഞ്ചാറുമൈൽ ദൂരെ ഒരു വലിയ പാർക്കിൽ അനേകം കൂടാരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചാണ് ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകൾ സമ്മേളനം നടത്തിയത്. അതിനാൽ ഔദ്യോഗിക സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർക്ക് ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരുമായി ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നതിന് യാതൊരു സാദ്ധ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഫ്ളമന്റോ പാർക്കിൽ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽ എല്ലാവർക്കും സംബന്ധിക്കാമായിരുന്നു. രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളും പരസ്പരബന്ധമില്ലാതെയാണ് നടന്നത്. ഫ്ളമന്റോ പാർക്കിൽ 39 വലിയ കൂടാരങ്ങളിലും അവ കൂടാതെയുള്ള ചെറിയ കൂടാരങ്ങളിലുമായി വിവിധ തരത്തിലുള്ള സംഘടനകൾ വന്ന് അവരുടേതായ ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ പ്രസംഗങ്ങളും പ്രദർശനങ്ങളും സംഗീതശില്പങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗ്ലോബൽ ഫോറം ഫോർ പാർലമെന്റൽ ലീഡേഴ്സ് ആൻഡ് സ്പിരിചൽ ലീഡേഴ്സ് എന്നു പറയുന്ന സംഘടന ഇവിടെവച്ച് ഒരു വലിയ കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. പല പുതിയ ആശയങ്ങളും ഈ കോൺഫ്രൻസിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളുടെ ഈ ഫോറത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചതിൽ ഒരാൾ അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ് ഡലിഗേഷൻ ചീഫും മറ്റെയാൾ സെനറ്റർ ആൽഗോറും (ഇപ്പോഴത്തെ വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനാർത്ഥി) ആയിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഡലിഗേഷൻ ചീഫ് പറഞ്ഞത്, 'ഞങ്ങളുടെ പ്രസിഡണ്ട് പറയുന്നതിനോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല' എന്നും സെനറ്റർ ആൽഗോർ പറഞ്ഞത് 'പ്രസിഡണ്ട് ബുഷ് പറയുന്നത് മുഴുവൻ നോൺസെൻസ് ആണ്' എന്നുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അമേരിക്കയിൽ നിന്നു വന്നിരിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റേതര സംഘടനകൾ പ്രസിഡണ്ട് ബുഷിനെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ വേണ്ടി വളരെ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതിന് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല.

യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകളുടെ സ്ഥിതി

യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസ് വിവിധ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനായി കുറച്ചു വർഷങ്ങളായിട്ട് പല കോൺഫ്രൻസുകളും നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ *യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസ് ഓഫ് സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജി ഫോർ ഡവലപ്മെന്റ്* എന്നൊരു കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഉണ്ടായി. സയൻസിനെക്കുറിച്ചും ടെക്നോളജിയെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഗവേഷണങ്ങളുടെ 96 ശതമാനവും വികസിത രാജ്യങ്ങളിലാണ് നടക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രവികസനത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം മുഴുവൻ വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കാണ്. വികസ്വര രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് എല്ലാം കൂടി നാലു ശതമാനം പങ്കു മാത്രമേയുള്ളു. ഈ സത്യം കണ്ടുപിടിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ കോൺഫ്രൻസ് നടത്തിയത്.

എന്നാൽ ആ കോൺഫ്രൻസുകൊണ്ട് എന്താണ് ഫലമുണ്ടായത്? കോൺഫ്രൻസ് നടത്തുവാൻ തന്നെ 25 ലക്ഷം ബില്യൻ ഡോളർ ചിലവായി. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു ചെറിയ ഫണ്ട് രൂപീകരിച്ചു. വികസ്വര രാജ്യങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി സഹായം കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഫണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ആ ഫണ്ടുകൊണ്ട് യുൻ. എൻ. ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ഒരു പുതിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് (ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഓഫ് സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജി) ഉണ്ടാക്കി കുറേപ്പേർക്ക് ജോലി കൊടുക്കാൻ മാത്രമാണ് സാധിച്ചത്. ആ ഫണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു രാജ്യത്തും ഒരു ഗവേഷണവും നടന്നില്ല.

യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസ് ഓൺ ഡവലപ്മെന്റ് ആൻഡ് ഡിസാർമമെന്റ് എന്നൊരു കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. അതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഒരുപാട് ജോലി ചെയ്തതാണ്. യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഡിസാർമമെന്റിൽ നിന്നുവരുന്ന നിക്ഷേപങ്ങൾ എങ്കിലും ഡവലപ്മെന്റിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാൻ സാധിക്കണം എന്നുള്ള

ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് കോൺഫ്രൻസ് നടത്തിയത്. ഒരുപാട് പുതിയ ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ട് യാതൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല. യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസ് ഓഫ് സ്റ്റേറ്റ് ആൻഡ് ഡെവലപ്മെന്റ് എന്നൊരു കോൺഫ്രൻസ് നടത്തി. അതിനു കുറെ പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായി. ഈ അവസാനത്തെ കോൺഫ്രൻസിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ കോൺഫ്രൻസുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. റയോഡി ജനീറോയിൽ വച്ചുണ്ടായ കോൺഫ്രൻസിലെ തീരുമാനങ്ങൾ കൊണ്ട് പ്രധാനമായ അഞ്ചാറു പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുമുണ്ട്.

ഭൗമ ഉച്ചകോടിയുടെ പ്രധാനനേട്ടം

ഭൗമഉച്ചകോടികൊണ്ടുണ്ടായ പ്രധാന നേട്ടം ആഗോളവ്യാപകമായി പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ബോധവത്ക്കരണം നടന്നു എന്നുള്ളത് മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തീരുമാനങ്ങളുടെ ഫലമായി എന്തെങ്കിലും പുതിയ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുമോ എന്നുള്ളത് വളരെ സംശയമാണ്. ചില തത്വങ്ങൾ അവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും അവ പൊതുവെ സ്വീകാര്യമായി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പ്രധാനതത്വം പരിസ്ഥിതിയെ മലിനീകരിക്കുന്നവർ അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ നഷ്ടങ്ങളുടെയും ചിലവു വഹിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്.

ഇന്നത്തെ മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാന ചുമതലയുള്ളത് Industrial Establishment - നും അതുപോലെതന്നെ Nuclear Establishment - നും ആണ്. ഇന്നത്തെ മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു കാരണങ്ങൾ നമ്മുടെ Industrial System ഉം നമ്മുടെ Nuclear weapons ഉം ആണ്. അപ്പോൾ ഇവ ആരുടെ കൈയിലിരിക്കുന്നുവോ അവരാണ് മലിനീകരണം പരിഹരിക്കുവാനുള്ള ചിലവ് വഹിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥതയുള്ളവർ എന്നുള്ള ഒരു തത്വം പൊതുവെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാത്തവരും തീർച്ചയായും പ്രകൃതിയെ മലിനീകരിക്കുന്നുണ്ട്. കല്ക്കട്ടായിലും ബോംബെയിലും ഡൽഹിയിലുമൊക്കെ ധാരാളം മലിനീകരണം ഉണ്ട്. അത് മുഴുവൻ Industrial system ത്തിന്റേതാണോയെന്ന് അറിയാൻ പാടില്ല.

മറ്റു ചില തത്വങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം തള്ളപ്പെട്ടു. ഒന്നാമത്തേത് വനസംരക്ഷണം. ഇത് ഭൗമികമായ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നമാണ്. ഇന്ന് എത്യോപ്യയിലും സുഡാനിലും വലിയ വരൾച്ചയുണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം ഒരുപക്ഷേ തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ ആമസോൺ താഴ്വരയിലെ മരങ്ങൾ വെട്ടി ഫർണിച്ചർ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ കിടപ്പ്. ഒരിടത്ത് മരം വെട്ടുന്നതിന്റെ ഫലം ചെന്നുനില്ക്കുന്നത് വേറെ എവിടെയെങ്കിലുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ അമേരിക്കക്കാർ ലോകത്തിലെ വനത്തിന്റെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണം ഒരു ആഗോള സംഘടനയ്ക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന ഒരു നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവന്നു. ഈ നിർദ്ദേശമാണ് ഭാരതം ഉൾപ്പെടെയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ സമ്മതിക്കാതിരുന്നത്. അതായത് ഒരു ആഗോളസംഘടനയ്ക്ക് ലോകത്തിലെ വനത്തിന്റെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണം കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ആ സംഘടനയുടെ പേരുപറഞ്ഞ് അമേരിക്കക്കാർക്ക് ഓരോ രാജ്യത്തും കയറി അവിടുത്തെ കാടുകൾ ഭരിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാനും (ഇപ്പോൾ യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസിന്റെ പേരും പറഞ്ഞാണല്ലോ അമേരിക്ക പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നത്) ഓരോ രാജ്യത്തിലും മറ്റു പലതും ചെയ്യുവാനും കഴിയും എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭാരത ഡലിഗേഷൻ വളരെ ശക്തിയായി ഇതിനെ എതിർക്കുകയും International Forest Conservation Board സാദ്ധ്യമല്ല എന്നൊരു പൊതുതത്വം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഒന്നുരണ്ട് പൊതുതത്വം തീരുമാനമായിട്ടുണ്ട്. അവ എഴുതി വച്ച തീരുമാനമൊന്നുമല്ല. പൊതുവെ മനുഷ്യ മനസ്സുകളിൽ ഉദിച്ചിട്ടുള്ള ചില തത്വങ്ങൾ ഒരുമാതിരി എല്ലാവരാലും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നതാണ് ഉച്ചകോടിയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട നേട്ടം എന്നു പറയാമെന്ന് തോന്നുന്നു.

പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നത്തിന് പല വശങ്ങളുണ്ട്. അവ എല്ലാം കൂടി സമഗ്രമായിട്ട് പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ള ഒരു ചട്ടക്കൂട് പോലും നമുക്കുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഉദാഹരണമായി പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണം എന്നു പറയുന്നത് ഒരു കാര്യം. ഭൗമമണ്ഡലത്തിന്റെ സംരക്ഷണം എന്നു പറയുന്നത് മറ്റൊരു കാര്യം, ഭൂമിയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ ഉപഭോഗം എന്നു പറയുന്നത് മൂന്നാമത് ഒരു കാര്യം. ഇവ എല്ലാം കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഏകീകൃത സിദ്ധാന്തം ഇതുവരെ ആരും വ്യക്തമായ രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പലയിടത്തായിട്ട് കിടപ്പുണ്ട്. അവ എല്ലാം കൂടി കൂട്ടിയിണക്കി ഏകീകൃതസിദ്ധാന്തം ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യം വളരെയധികമാണ്.

മലിനീകരണം

വായുവിന്റെയും വെള്ളത്തിന്റെയും മണ്ണിന്റെയും മലിനീകരണം ഇന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ലക്ഷണങ്ങൾ ലോസ്ആഞ്ചലസ് നഗരത്തിൽ നമുക്ക് കാണാം. 'സ്മോഗ്' എന്നു പറയുന്ന പൊടി അന്തരീക്ഷത്തിൽ നില്ക്കുന്നത് മൂലം ഈ നഗരത്തിലെ ആളുകൾക്ക് ശുദ്ധവായു ശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒരുപാട് ജനങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്ന് മറ്റു നഗരങ്ങളിലേക്ക് താമസം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ അനേകം നഗരങ്ങൾ ഇന്ന് പലതരത്തിലുള്ള മലിനീകരണം മൂലം വീർപ്പുമുട്ടുന്നു.

വെള്ളത്തിന്റെ മലിനീകരണത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ വേമ്പനാട്ടു കായലിലെ മത്സ്യരോഗം ഉദാഹരണമായിട്ട് എടുക്കാം. വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ വിഷമയം ക്രമാതീതമായപ്പോൾ മത്സ്യങ്ങൾ ചത്തൊടുങ്ങിത്തുടങ്ങി. വളരെ നാളുകളായി ജപ്പാനിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുമൊക്കെ ധാരാളം കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ് ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായതെന്നേയുള്ളു.

രാസവളങ്ങളുടെ അമിതമായ ഉപയോഗമാണ് മണ്ണ് മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം. ഇതിന്റെ ഫലമായി മണ്ണിന്റെ Life Generating Power കുറയുന്നു. മണ്ണിനകത്ത് ഒരു ബാക്ടീരിയൽ സിസ്റ്റമുണ്ട്. ആ ബാക്ടീരിയകൾ

എല്ലാം കൂടി ജോലി ചെയ്യുന്ന സിസ്റ്റത്തിൽ നിന്നാണ് പുതിയ മരങ്ങളും ഒക്കെ വളരാനുള്ള അവസരമുണ്ടാകുന്നത്. ആ ബാക്ടീരിയകളെ എല്ലാം കൊന്നിട്ട്, നേരിട്ട് കുറെ Chemical elements മാത്രം മണ്ണിന് നൽകുന്ന രാസവളങ്ങളുടെ ഉപയോഗം ക്രമത്തിലധികം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ മണ്ണ് മലിനീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് ഭാവിയിൽ നിശ്ചയിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തത്ര വിധത്തിൽ ആയിത്തീരുവാൻ വഴിയുണ്ട് എന്ന് പറയുന്നു.

കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത വർദ്ധനവ്

കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത വർദ്ധനവ് ഇന്ന് അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ സന്തുലനാവസ്ഥയ്ക്ക് സാരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത വർദ്ധനവ് മൂലം വളരെയധികം നാശങ്ങൾ ലോകത്തിന് ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ അമിത ഉല്പാദനം എവിടെ നിന്നുണ്ടാകുന്നു? പെട്രോൾ, ഗ്യാസ്, കൽക്കരി ഇവ മൂന്നും ഭൂഗർഭത്തിൽ അനേക സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ ആയിട്ടുള്ള ഒരു Geological Process ന്റെ ഫലമായിട്ട് ഉത്ഭൂതമായിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവയെ ഇപ്പോൾ നമ്മൾ പത്തിരുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് തീർക്കുകയാണ്. പെട്രോൾ, ഗ്യാസ്, കൽക്കരി ഇവയുടെ അമിതമായ ഉപയോഗം കൊണ്ടാണ് ഇത്രയധികം കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്.

പക്ഷേ ഈയടുത്ത കാലത്തെ ഒരു കണ്ടുപിടുത്തത്തിൽ പറയുന്നത് കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് ആഗിരണം ചെയ്യുന്ന കുറെ ബാക്ടീരിയകളുടെ നാശമാണ് അതിന്റെ വർദ്ധനവിന്റെ കാരണമെന്നാണ്. കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് ആഗിരണം ചെയ്യുന്ന കുറെ ബാക്ടീരിയകൾ കൃഷി ചെയ്യാത്ത മണ്ണിൽ ഉണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ബാക്ടീരിയകൾ സൈബീരിയായിലെ കൃഷി ചെയ്യപ്പെടാത്ത മണ്ണിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങൾ മുഴുവൻ രാസവളങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കൃഷി ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഈ പ്രത്യേകതരം ബാക്ടീരിയകളുടെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചതുകൊണ്ട് കൂടിയാണ് കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ വർദ്ധനവ് ഇത്രയധികമുണ്ടായതെന്ന് പറയുന്നു. രാസവളങ്ങളും കാർബൺ ഡയോക്സൈഡിന്റെ വർദ്ധനവും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടെന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നിഗമനം. അപ്പോൾ നമ്മുടെ വിളവെടുപ്പ് രീതികളിൽതന്നെ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. രാസവളങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കഴിയുന്നത്ര കുറച്ചിട്ട് ജൈവവളം കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടായത് കോടിക്കണക്കിനു വർഷത്തെ ബാക്ടീരിയകളുടെ പ്രവർത്തനം ഭൂതലത്തിൽ ഉണ്ടായതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. ഓക്സിജനും കാർബൺ ഡയോക്സൈഡും തമ്മിൽ സമതുലനാവസ്ഥയുള്ള അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടായത് മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാകുന്നതിനും മുമ്പ് കോടിക്കണക്കിനു വർഷത്തെ ബാക്ടീരിയാകളുടെ പ്രവർത്തനം മൂലമാണ്. അങ്ങനെയുണ്ടായ ആ സിസ്റ്റത്തെ മനുഷ്യൻ ചിന്താരഹിതമായി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം.

ന്യൂക്ലിയർ ഫാക്ടറികളിൽ നിന്നും പുറത്തുവിടുന്ന സാധനങ്ങളും സാധാരണ ഓസോൺ ലെയറിന്റെ പദാർത്ഥങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി ഓസോൺ ലെയറിന്റെ പദാർത്ഥങ്ങളെ ന്യൂട്രലൈസ് ചെയ്ത് സുഷിരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ സുഷിരങ്ങളിൽ കൂടി അൾട്രാവയലറ്റ് രശ്മികൾ അകത്തേക്ക് കടന്ന് മനുഷ്യനു മാത്രമല്ല മറ്റു ജീവജാലങ്ങൾക്കും ക്യാൻസർ ഉളവാക്കുന്നു. ക്യാൻസർ രോഗത്തിന്റെ വർദ്ധനവ് ഈയടുത്ത കാലങ്ങളിൽ വളരെയധികം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം ഓസോൺലെയറുകളിൽ സുഷിരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

കാട്ടിലെ മരങ്ങൾ വെട്ടി ഫർണിച്ചർ ഉണ്ടാക്കുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തടിവ്യവസായികളാണ്. ഇവരെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനും സാദ്ധ്യമല്ല. ഇവരുടെ സഹായം ഉണ്ടെങ്കിലേ ഗവണ്മെന്റിനു പിടിച്ചുനിൽക്കുവാൻ ഒക്കുകയുള്ളു. 'ചിപ്കോ' മൂവ്മെന്റ് പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണത്തിനെതിരെയുള്ള നമ്മളുടെ സുപ്രധാനമായ ഒരു നീക്കമായിരുന്നു. സുന്ദർലാൽ ബഹുഗുണയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുമാണതിന് നേതൃത്വം നല്കിയത്. മിസിസ് ബഹുഗുണയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചാരും എടുത്തുപറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അവരാണ് ഗ്രാമത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെ സംഘടിപ്പിച്ചത്. മരം വെട്ടുവാൻ വരുന്ന ആളുകൾ വന്നപ്പോൾ മരത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് നിന്നുംകൊണ്ട് 'മരം വെട്ടുമ്പോൾ എന്നെക്കൂടി വെട്ടിക്കോ' എന്നു ധൈര്യസമേതം പറയുവാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് ആ സ്ത്രീരത്നമായിരുന്നു. അതുപോലെ ജനങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു മുന്നേറ്റമുണ്ടായാൽ അവസാനം അതു വളർന്നു വലുതാകും.

മരങ്ങൾ വെട്ടി ഫർണിച്ചറുകളും മറ്റും നിർമ്മിക്കുന്ന വ്യവസായികൾ അവ വിദേശത്തേക്ക് കയറ്റി അയച്ച് വലിയ ലാഭം ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. ഇതിനെയൊക്കെ പിടിച്ചുനിർത്തുവാൻ ആരെക്കൊണ്ട് സാധിക്കും? ഗവണ്മെന്റ് മരം വെട്ടു നിയന്ത്രിക്കുവാനോ ഇല്ലാതാക്കുവാനോ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന് അധികാരം കൊടുത്താൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഉള്ള കുറെ ജോലിക്കാർക്ക് കുറച്ചു കൂടി വരുമാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകുമെന്നല്ലാതെ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിനെ നമുക്ക് ആശ്രയിക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൂടെ ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ (അവരെയും കൈക്കൂലി കൊടുത്ത് വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നെനിക്ക് അറിയാൻ പാടില്ല) കൂടി പരിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതി ഉണ്ടായെങ്കിലേ ഇത് നടക്കൂ.

എൻ. ജി. ഒ. പങ്കാളിത്തം

ഈസ്റ്റേൺ യൂറോപ്പിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണങ്ങൾ ഇല്ലാതായതിനുശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസായിരുന്നു റയോ ഉച്ചകോടി. അതിന്റെ ഫലം ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഇതുവരെയുള്ള എല്ലാ യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകളിലും പ്രധാനമായ ഒരു പങ്ക് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത് ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥരല്ല. പല യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകളിലും ഞാൻ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് ഏതെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റേതര സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധിയായിട്ടാണ്. പക്ഷേ ഈയടുത്ത കാലത്തായിട്ട് ഗവണ്മെന്റേതര സംഘടന പ്രതിനിധികളുടെ പങ്കാളിത്തം ഇല്ലാതാ

ക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ഒരു ശ്രമം സൂപ്പർ സെവനിൽ (ഏഴു വികസിത രാജ്യങ്ങളെയും കൂടിയാണ് സൂപ്പർ സെവൻ എന്നു പറയുന്നത്) നിന്നുമുണ്ടായി. അവരെ ചെറുത്തുനിൽക്കുവാൻ വികസ്വര രാജ്യങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചില്ല. റയോ കോൺഫ്രൻസിന്റെ തയ്യാറെടുക്കൽ മിക്കവാറും എൻ. ജി. ഒ. (ഗവണ്മെന്റേതര ഏജൻസികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ) കളുടെ പങ്കാളിത്തം ഇല്ലാതെയാണ് നടന്നിട്ടുള്ളത്. എൻ. ജി. ഒ. കളെ എവിടെയെങ്കിലും ഒരുമിച്ചൊന്ന് ഒരു മീറ്റിംഗ് പോലെ കൂട്ടി ഒരു പ്രമേയവും പാസ്സാക്കി, അതിന് ഒട്ടും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാതെ അജണ്ടാ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്.

മുൻ. യു. എൻ. കോൺഫ്രൻസുകൾക്ക് മുമ്പ് ഞങ്ങളൊക്കെ പോയി അജണ്ടാ തയ്യാർ ചെയ്യുന്നവരുമായിട്ട് നേരിട്ടു കണ്ടു സംസാരിച്ച് അവരോട് അവികസിത രാജ്യങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു താല്പര്യമുള്ള വിഷയം ഉണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞ് അത് Draft നകത്ത് കടത്തിവിടുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടായിരുന്നു. എൻ. ജി. ഒ. കളെ പൂർണ്ണമായി മാറ്റി നിറുത്തി – ഔദ്യോഗിക കോൺഫ്രൻസുമായി യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ലാതെ ഫ്‌ളമന്റോ പാർക്കിൽ കുറെ കൂടാരങ്ങളിൽ ഇരുന്ന് വർത്തമാനം പറയുവാൻ മാത്രം അനുവദിച്ച് – യു. എൻ. നടത്തിയ ഒരു കോൺഫ്രൻസായിരുന്നു ഇത്. ഇതു ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. അവികസിത രാജ്യങ്ങളിലെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധികൾ എല്ലാവരും അവരുടെ ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ താല്പര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതിന് എൻ. ജി. ഒ. കൾ ഉണ്ടെങ്കിലേ ഒക്കൂ. ഗവണ്മെന്റുകൾക്ക് അതിന്റേതായ ചില പോളിസി പർപ്പസും പോളിസി ഇന്ററസ്റ്റും ഒക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് വച്ചായിരിക്കും കോൺഫ്രൻസിൽ വന്ന് പ്രസംഗിക്കുക. പല പ്രശ്നങ്ങളും ഗവൺമെന്റ് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരത്തില്ല. അവ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നത് എൻ. ജി. ഒ. കൾ ആണ്. അതുകൊണ്ട് എൻ. ജി. ഒ. കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ Strike ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു പരിശ്രമം വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾ നടത്തുകയും അതുവിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. യു. എൻ. –ൽ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. യു. എൻ. പ്രധാനമായും വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഒരു ഉപകരണമായി തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ഇതിനെതിരെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്ന പ്രധാന കാര്യം സെക്യൂരിറ്റി കൗൺസിലിന്റെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്തണമെന്നതാണ്. അതിനുള്ളിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന്. അതിന്റെയർത്ഥം ഇൻഡ്യക്കും കൂടി അംഗമാകണം എന്നേയുള്ളു; അതല്ല പ്രശ്നം. ഈ സെക്യൂരിറ്റി കൗൺസിലിനും അസംബ്ലിക്കുമൊന്നും സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ മനസിലാവുകയില്ല.

ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കൗൺസിലും ഗവണ്മെന്റേതര പ്രതിനിധികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കൗൺസിലും യു. എൻ. –ൽ ഉണ്ടാകണം. അല്ലാതെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധികൾ മാത്രം കൂടിയാൽ യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസ് ആവുകയില്ല. രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. ഗവണ്മെന്റുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു മണ്ഡലം; ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രണ്ടാമതൊരു മണ്ഡലം. ആ ലൈനിലേക്കു യു. എൻ. പോയെങ്കിലേ ഇതുപോലെ ആഗോളവ്യാപകമായ പ്രശ്നങ്ങൾ തീർക്കാനൊക്കൂ. പരിസ്ഥിതിയെ മലിനീകരിക്കുന്നവർ അതു മൂലമുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ നഷ്ടങ്ങളുടെയും ചിലവു വഹിക്കണം എന്ന തത്വം നടപ്പിൽ വന്നാൽ പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതലയുള്ള വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾ വിഷമത്തിലാവും. അതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്ന് എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള നിയമങ്ങൾ ഒക്കെയാണ് ഇപ്പോൾ അവർ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അണുവായുധ മലിനീകരണം

അണുവായുധ മലിനീകരണത്തെക്കുറിച്ച് റയോ ഉച്ചകോടിയിൽ അധികം ചർച്ചകൾ നടന്നില്ല. അണുവായുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുഴുവൻ മലിനീകരണം ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. അത് ഉച്ചകോടി ചർച്ച ചെയ്തില്ല. യുറേനിയം, തോറിയം എന്നീ മിനറൽസ് ഉപയോഗിച്ചാണല്ലോ അണുവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. യുറേനിയം മൈനിംഗ് നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മൈനിംഗ് കഴിഞ്ഞ് കഴുകിയെടുക്കുന്ന വെള്ളം റേഡിയോ ആക്ടീവാണ്. യുറേനിയം എടുത്തുകഴിഞ്ഞ് ബാക്കി വരുന്ന ഗെയിലിംഗ്സും റേഡിയോ ആക്ടീവാണ്. ഈ മണൽ (റേഡിയോ ആക്ടീവായ ഗെയിലിംഗ്സ്) വീടുപണിക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാനായി സൗജന്യമായിട്ട് കൊടുക്കുമായിരുന്നു. അതുപയോഗിച്ച് ഒരുപാട് ആളുകൾ വീടു പണിതു. ആ വീടുകളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായി തീരും എന്ന് ചിന്തിക്കുക.

Fuel minerals കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്ക് എവിടെവച്ചെങ്കിലും ഒരു അപകടമുണ്ടായാൽ അവിടെ മലിനീകരണം ഉണ്ടാകും. മാത്രവുമല്ല ഈ Fuel minerals ഉപയോഗിച്ചു കഴിഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഇതുവരെ സുരക്ഷിതമായ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആദ്യകാലത്തൊക്കെ കടലിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവിടെ കിടന്ന് എത്ര കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് ഇതിന്റെ റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റി മേല്പോട്ടു വന്ന് മത്സ്യങ്ങളെയും മനുഷ്യനെ തന്നെയും നശിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് അറിയാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ Salt's Mines നകത്താണ് ഇത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. സ്വീഡൻ മറ്റൊരു ടെക്നിക്കൽ പ്രോസസാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ആദ്യം ഗ്ലാസ്സ് കൊണ്ട് കവർ ചെയ്തു, പിന്നെ സിമന്റുകൊണ്ട് കവർ ചെയ്തു മാറ്റിവയ്ക്കുക. ഇതൊന്നും പരിപൂർണ്ണ സുരക്ഷിതത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന നടപടികളല്ല. ഇതിൽനിന്നുമൊക്കെ റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റീസ് വന്ന് നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ ക്യാൻസർ വരുത്തുകയും മലിനീകരണം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ വലിയ രണ്ട് അപകടങ്ങൾ ചെർണോബിലും ബീമൈലായിലും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതുപോലെയുള്ള അപകടങ്ങൾ ഇനിയും ധാരാളം ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. എവിടെയെങ്കിലും ഒരു അപകടം ഉണ്ടായിക്കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇതിന്റെ ഫലങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നത്.

യുദ്ധമലിനീകരണം

യുദ്ധങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പുതിയ ഇനം ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അമിതമായ വ്യഗ്രത ലോകത്തിന്റെ തന്നെ നിലനില്പിന് ഇന്നു ഭീഷണി ഉയർത്തുന്നു. Bacteriological research for weapons മൂലമുണ്ടാകാവുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾ എന്താണെന്നുള്ളത് നമുക്കിപ്പോഴും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. 30 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. റഷ്യൻ ഗവൺമെന്റും അമേരിക്കൻ ഗവൺമെന്റും മറ്റു പല ഗവൺമെന്റുകളും അന്ന് ഒരു പുതിയ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യനു പ്രതിരോധശക്തി കണ്ടുപിടിക്കുവാനാവാത്ത ഒരു രോഗം ഉണ്ടാക്കുന്ന ബാക്ടീരിയാകളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടി. സ്ഫോടനമോ മറ്റു വല്ലതുമോ ഒന്നുമില്ലാതെ ആളുകൾ താനെ മരിക്കുന്ന ഒരു ആയുധത്തിനുവേണ്ടിയാണീ ഗവേഷണം നടന്നത്.

ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ബാക്ടീരിയാകളിൽ ഒരെണ്ണം, ലാബൊറട്ടറിയിൽ നിന്നും അബദ്ധവശാൽ രക്ഷപെട്ടു പുറത്തുപോയെങ്കിലോ എന്നൊരു ചോദ്യം 25 വർഷം മുമ്പ് ഞാൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു. ലാബൊറട്ടറിയിൽ നിന്ന് ഒരെണ്ണം രക്ഷപെട്ടാൽ എന്തുണ്ടാകും? ആ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ഇപ്പോൾ അറിയാം: എയിഡ്സ്. അതാണ് അവർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച മാരകായുധം. ആ ബാക്ടീരിയ ലാബൊറട്ടറിയിൽ നിന്നും രക്ഷപെട്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. രക്ഷപെട്ടാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഫലങ്ങൾ എയിഡ്സിന്റേതിനോടു സമമാണ്. മനുഷ്യനു പ്രതിരോധശക്തി ഇല്ലാത്ത ഒരു രോഗത്തെ മനുഷ്യർ തന്നെ മാനവരാശിക്ക് സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

സമാധാനം, നീതി തുടങ്ങിയവയ്ക്കൊക്കെ പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. സമാധാനത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും വീക്ഷണങ്ങൾ പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണ പ്രശ്നത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റിവച്ചുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. ഇവ മൂന്നിനുംകൂടി ഒരുമിച്ച് ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും.

പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും

വളരെയധികം ചിന്തിക്കേണ്ട ചില ചോദ്യങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഉദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തേത്, പ്രകൃതി എന്നു പറയുന്നതിൽ മനുഷ്യനും ഉൾക്കൊള്ളുമോ, അതോ മനുഷ്യനെ കൂടാത്തതാണോ പ്രകൃതി എന്നുള്ളതാണ്. നമ്മൾ സാധാരണ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് മനുഷ്യർ subject ഉം പ്രകൃതി object ഉം ആണെന്നാണ്. പ്രകൃതിയെ ഇഷ്ടം പോലെ പഠിക്കുവാനും ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുമുള്ള അവകാശം മനുഷ്യന് ഉണ്ട് എന്ന് നമ്മൾ ഓട്ടോമാറ്റിക് ആയിട്ട് കണക്കു കൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സയൻസും ടെക്നോളജിയും ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സിസ്റ്റവും എല്ലാം ഡവലപ് ചെയ്തു വന്നിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രനല്ല, പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തനല്ല എന്നുള്ളത് വളരെ ലളിതമായ കാര്യമാണെങ്കിലും നമ്മൾ അത് സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല.

മനുഷ്യന്റെ ചുറ്റും വായുവില്ലെങ്കിൽ അവൻ മരിച്ചുപോകും. ഈ വായുവും സൂര്യനും ഭൂമിയുമെല്ലാം ഇല്ലാതെ മനുഷ്യന് ജീവിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ ഒരു Integral part ആണ്. അല്ലാതെ പ്രകൃതി object ഉം മനുഷ്യർ subject ഉം അല്ല.

മനുഷ്യൻ ദൈവവും പ്രകൃതി അതിന്റെ അധീനതയിലുള്ള മറ്റൊന്നുമാണെന്നുള്ള ചിന്ത മാറുമ്പോൾ നമ്മളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ Knowledge സിസ്റ്റവും Industrial സിസ്റ്റവും ഒക്കെ മാറേണ്ടിവരും. മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നും പ്രകൃതിയെ കൂടാതെ മനുഷ്യനു ജീവിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള ഒരു ചിന്തയിലേക്കു നമ്മൾ വളർന്നുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവങ്ങളിൽ വലിയൊരു പരിവർത്തനം വരേണ്ടത് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്.

പരിസ്ഥിതിയും വികസനവും

നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വികസനം എന്നുപറയുന്ന ആശയത്തെ മൗലികമായി ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഒരു നാഷണൽ ഡവലപ്മെന്റ് റൂൾസ് രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് രൂപവല്ക്കരിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ഗിരിജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ചിന്തിച്ചോ? അവരെ കണ്ട് വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിച്ചോ? ഇല്ല. അവരുടെ ചിന്തയിൽ വികസനം എന്നു പറയുന്നത് വിഭവങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ് മാത്രമല്ല, മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന പുരോഗതിയാണ്. ഇതാണ് മൗലികമായിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഗിരിജനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ തത്വം നമ്മുടെ ഡവലപ്മെന്റ് സിസ്റ്റത്തിനകത്ത് എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

ഗിരിജനങ്ങളുടെ ഈ ചിന്താഗതിയെ നമ്മൾ വളരെയധികം വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രത്യേക ഉൾക്കാഴ്ച നമ്മൾ വികസിപ്പിച്ച് എടുക്കേണ്ടത് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. പ്രകൃതിയെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രകൃതിയും ജീവിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്, മനുഷ്യനും ജീവിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട് എന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു പുതിയ ടെക്നോളജി വിഭാവനം ചെയ്ത് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വികസനമേ നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ.

ഇപ്പോൾ എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും Environmental fact നോക്കണം. വികസനത്തെ സംബന്ധിച്ച എന്ത് പ്രോജക്ട് ഉണ്ടായാലും പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഉണ്ടാകണമെന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പ്രശ്നം, പരിസ്ഥിതി മന്ത്രാലയം വിചാരിച്ചാൽ ഏതു വികസന പദ്ധതിയും പിടിച്ചുനിർത്തുവാനും

ഇല്ലാതാക്കുവാനും സാധിക്കും എന്നതാണ്. പരിസ്ഥിതിയുടെ പേരും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ ഞെരുക്കുവാനുള്ള ഒരു അവസരം കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെക്കുറിച്ചൊക്കെ ജനങ്ങൾ ബോധവാന്മാരാകണം. ലോക്കൽ ആക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പുകൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കുകയും പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതികരിക്കുകയും സാധാരണക്കാരനു മനസിലാവുന്ന ഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് ജനങ്ങളെ ബോധവാന്മാരാക്കുകയും വേണം. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കുന്നതിന് പരമ പ്രാധാന്യം നല്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ഉണ്ട്. അവരെ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നത് വഴി അടുത്ത തലമുറയെ ഈ വൻവിപത്തിൽ നിന്നും ഒരു പരിധി വരെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും.

(1992 സെപ്തംബർ 13-ാം തീയതി കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ വച്ച് കേരളത്തിലെ വിവിധ പരിസ്ഥിതി, സാംസ്ക്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന ഭൗമ ഉച്ചകോടി സെമിനാറിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണം. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*

പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം

"എന്റെ സുഹൃത്തും സഹോദരനുമായ റവ. പി. റ്റി. തോമസ് കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ച്, നമ്മിൽ നിന്നും വിട പറയുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപദാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കുവാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ല"

നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഒരു സഹോദരനോ സഹോദരിയോ വിടപറയുമ്പോൾ നാം വിലപിക്കരുത്. ദൈവഭക്തന്മാരുടെ മരണം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷമുളവാക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരംഗംകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നതിനാൽ മാലാഖമാർ സന്തോഷിക്കുന്നു. നാമോ വിലപിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ലാസർ മരിച്ചതായ സമയത്ത്, ലാസറിന്റെ സഹോദരിമാരും, സുഹൃത്തുക്കളും കരയുന്നതു കണ്ടിട്ട് കർത്താവും കരഞ്ഞു. ദുഃഖം മനുഷ്യസഹജമാണ്. എന്നാൽ കർത്താവ് എന്തുകൊണ്ടു കരഞ്ഞു എന്നത് പ്രസക്തിയുള്ള ചോദ്യമാണ്. അവരുടെ മരണത്തോടുള്ള ഭയവും ദുഃഖവും കണ്ടിട്ട് കർത്താവിന് അവരോടുണ്ടായ സഹതാപമായിരുന്നു അത്.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് മരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മരണത്തിന് നമ്മെ ദൈവത്തിൽ നിന്നു വേർപിരിക്കാനാവില്ല.

നാമെല്ലാവരും മാതൃഗർഭത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത്. ഗർഭസ്ഥ അവസ്ഥയിൽ ശിശുവിന് പുറത്തുള്ള ലോകത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഗർഭസ്ഥ അവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്ന കാലയളവ് പോലെയാണ് മനുഷ്യന്റെ 70-തോ 80-തോ വയസു വരെയുള്ള ജീവിതവും. മരണശേഷം അടുത്ത പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ്.

ഈ ശരീരത്തിൽ നിന്നും നാം വാങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ സ്ഥലകാല പരിമിതിയുള്ള ഈ ലോകവും താനേ തിരോധാനം ചെയ്തിട്ട്, വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത മറ്റൊരു ലോകവ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കു നാം പ്രവേശിക്കുന്നു. അവിടെ മാലാഖമാരെപ്പോലെ നാമും ജനനമരണങ്ങളോ സ്ഥലകാല പരിമിതികളോ ഇല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യരാശിയായിത്തീരുന്നു.

അതിന്റെയും അടുത്ത ലോകമായ പുനരുത്ഥാന ലോകത്തിൽ പുതിയ ശരീരം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവിടെയും ജനനമരണങ്ങളോ വിവാഹബന്ധങ്ങളോ ഇല്ലെന്നു കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു (വി. ലൂക്കോസ് 20:35-36).

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻ ആർജ്ജിക്കേണ്ടതായ മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്.

1) വിശ്വാസം - ദൈവത്തിലുള്ള ഉറപ്പ്

എന്റെ ദൈവമാണ് എന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം, എന്തുവന്നാലും ദൈവം എന്നെ കരുതിക്കൊള്ളും എന്ന ഉറപ്പാണ് വിശ്വാസം.

2) പ്രത്യാശ

പ്രത്യാശ എന്നുപറഞ്ഞാൽ നാം എവിടെച്ചെന്നു ചേരണമെന്നാണോ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്) അതാണ് പ്രത്യാശ. ലോകത്തിൽ പലതരത്തിലുള്ള പ്രത്യാശകളുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശ; തനിക്ക് ദൈവമുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം നേരിട്ടാലും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്നതാണ്. നമ്മെയും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും രൂപവൽക്കരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശയാകണം.

3) സ്നേഹം

സ്നേഹം അഭ്യസിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭമാണ് ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കുള്ളത്. ചുറ്റുമുള്ള സമൂഹങ്ങളിലെ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി കരുതുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് സ്നേഹം. തന്നെക്കുറിച്ച് വ്യാകുലചിന്തകളില്ലാതെ, മറ്റുള്ളവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും, കരുതുവാനും നമുക്ക് സാധിക്കണം.

ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയട്ടെ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മൂന്നു കാര്യങ്ങളിലും പി. റ്റി. തോമസ് അച്ചൻ അടിയുറച്ചിട്ടുണ്ടാ

യിരുന്നു.

(മാങ്ങാനം ക്രൈസ്തവാശ്രമത്തിലെ ആചാര്യയും പ്രമുഖ ചിന്തകനും എഴുത്തുകാരനും സംഘാടകനുമായിരുന്ന പി. റ്റി. തോമസ് അച്ചന്റെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷാ മധ്യേ ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: സന്തോഷ് മാങ്ങാനം)

'സഭ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ രൂപമായിത്തീരണം'

പരുമല തിരുമേനിയേപ്പോലെ ഒരു പരിശുദ്ധനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ (കേരളത്തിലെ) മറ്റു സഭകൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് നമ്മുടെ സഭയുടെ വിശ്വാസം ഉറയ്ക്കുവാൻ വളരെയധികം കാരണമായിട്ടുണ്ട്. "ഒരു പരിശുദ്ധനോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത എന്തിനാണ്? പരിശുദ്ധനെ എന്തിന് ബഹുമാനിക്കണം? നേരിട്ട് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരേ?" എന്നു ചോദിക്കുന്ന ആളുകൾ നമ്മുടെ ഇടയിലും നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് പുറത്ത് നവീകരണ സഭകളിലുമൊക്കെ ഉണ്ട്. മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന ഒന്നും ആവശ്യമില്ല, ഇതൊക്കെ മൂഢവിശ്വാസമാണ് എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, നാം ഒരു പരിശുദ്ധനെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ ആ വ്യക്തിയെ ബഹുമാനിക്കുക എന്നുള്ളതിൽ കൂടുതലായി ആ പരിശുദ്ധനിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന ദൈവസ്വരൂപത്തെയാണ് ബഹുമാനിക്കുന്നത്. ഒരു പരിശുദ്ധനെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ ആ ബഹുമതി ദൈവത്തിങ്കലാണ് ചെന്നു ചേരുന്നത്. "എന്നിൽ യാതൊന്നുമില്ല. എന്നിൽ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടെങ്കിൽ അത് ദൈവം എനിക്ക് നൽകുന്നത് മാത്രമേയുള്ളു. ദൈവസ്വരൂപത്തോട് ഞാൻ എത്രയും കൂടുതൽ അടുത്തു വരുന്നുവോ അത്രയും മാത്രമേ എനിക്ക് വിശുദ്ധിയുള്ളു എന്നുള്ളത് എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഒരു പരിശുദ്ധനെ നാം ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ തന്നെയാണ് ബഹുമാനിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ രൂപം കർത്താവായ യേശുമശിഹായിൽ പൂർണ്ണമായി കാണപ്പെട്ടതുപോല തന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരിലും അതേ ദിവ്യരൂപമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. നാം പരുമല തിരുമേനിയെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥമായി ഈ പിതാവിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണപ്പെട്ട ദൈവസ്വരൂപത്തെയാണ് ബഹുമാനിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സ്തുതികളും സ്തോത്രങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമെല്ലാം പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെയടുക്കൽ, പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെയടുക്കൽ, പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുചേരുവാനുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനെ ദൈവമാക്കുകയല്ല, ദൈവം മനുഷ്യനിൽ കൂടി കാണപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതിനെ വിശ്വസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പ. പരുമല തിരുമേനി കാലം ചെയ്ത ഈ കബറിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രത്യേകമായി ഉള്ളതുകൊണ്ട് ദൈവസാന്നിദ്ധ്യവും പ്രത്യേകമായിട്ട് ഉണ്ട് എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.

ഒരു സ്ഥലത്തിന് വിശുദ്ധിയൊന്നും ഇല്ല എന്നാണ് നവീകരണ സഭക്കാർ പറയുന്നത്. സ്ഥലത്തിനും സമയത്തിനും പ്രത്യേക വിശുദ്ധിയൊന്നും ഇല്ല എന്നവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ നമുക്ക് അങ്ങനെയല്ല. സ്ഥലങ്ങൾ വിശുദ്ധമാണ് എന്നു നാം കരുതുന്നു. പരിശുദ്ധനായ ഒരു തിരുമേനിയുടെ ശരീരം വിശുദ്ധമാണ്. ആ ശരീരത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലവും വിശുദ്ധമാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്ഥലത്തിന് വിശുദ്ധിയുണ്ട് എന്നു തന്നെയാണ് നാം വിശ്വസിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

കാലത്തിനും വിശുദ്ധിയുണ്ട്. കർത്താവായ യേശുമശിഹായും അപ്പോസ്തോലന്മാരും ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം, മറ്റ് എല്ലാ കാലങ്ങളേക്കാൾ വിശുദ്ധമാണ് എന്നു തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് നാം. അതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലകാലങ്ങളിൽ കൂടി പ്രത്യക്ഷനാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സാമീപ്യത്തെയാണ് നാം പ്രത്യേകമായി ബഹുമാനിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്നുള്ള കാര്യം നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനിയെ നാം ബഹുമാനിക്കുന്നതിന്റെ പിറകിൽ മറ്റൊരു കാര്യമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് സാത്താൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആളുകൾക്ക് വലിയ വിശ്വാസമൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ഒരാൾ ഉണ്ടോ? അതോ വെറും മൂഢവിശ്വാസമാണോ എന്നൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരത്തിൽ പലരും ചോദിക്കുന്നത്. "ഉണ്ടായിരുന്നവനും ഇല്ലാത്തവനും ഇല്ലാതാകുവാൻ ഉള്ളവനും" എന്നാണ് വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ സാത്താന്റെ നിർവ്വചനം. സാത്താനും ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്. പക്ഷേ അവൻ തന്റെ തിന്മ മൂലം ദൈവത്തിന് എതിരായി തീർന്നതുകൊണ്ട് അവന് അസ്തിത്വം തന്നെ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ചരിത്രമുള്ളിടത്തോളം കാലം നമ്മെ പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമായി ഇല്ലാത്തവനായ സാത്താനെ ദൈവം അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്നും ഉണ്ട് ഈ സാത്താൻ. ഈ സാത്താനെ വേറൊരുവിധത്തിൽ നമുക്ക് കാണാം. നാമെല്ലാവരും കൂടി ചെയ്യുന്ന തിന്മകളുടെ മുഴുവൻ സമാഹാരമാണ് സാത്താൻ. മനുഷ്യരാശിയിൽ അക്രൈസ്തവരും ക്രൈസ്തവരും ചെയ്യുന്ന അനേകായിരം തിന്മകൾ ഉണ്ട്. ആദാമും ഹവ്വായും പാപത്തിൽ വീണു പോയതു മുതൽ ഇന്നു വരെ നാം ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള എല്ലാ തിന്മകളുടെയും കൂടെ ഒരു സംയുക്തരൂപം പ്രാപിക്കുന്നതാണ് സാത്താൻ എന്നു ഞാൻ പറയും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ തിന്മ ഞാൻ ചെയ്യുമ്പോൾ സാത്താന് കൂടുതൽ ശക്തി കിട്ടുന്നു. ഇന്നത്തെ പ്രശ്നമതാണ്. മനുഷ്യർ പൊതുവെ നന്മയിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടിട്ട് സ്വന്തകാര്യത്തിനു വേണ്ടി അനേക തിന്മകൾ ചെയ്യുന്നു. അത്തരമൊരു സമൂഹമാണ് ഇന്നുള്ളത്. അങ്ങനെ കൂടുതൽ തിന്മകൾ നാം ചെയ്യുമ്പോൾ സാത്താന് കൂടുതൽ ശക്തി കിട്ടുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തുമുപ്പതു വർഷങ്ങളായിട്ട് സാത്താന്റെ കയർ

കുറച്ചുകൂടെ അയച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നമ്മെ എല്ലാവരെയും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ വേണ്ടി സാത്താൻ നടക്കുകയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ദൈവത്തോട് അടുത്തു നില്ക്കുന്നവരെ വീഴിക്കുവാനാണ് സാത്താന് ഏറ്റവും വലിയ വ്യഗ്രത. അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ തലവന്മാരെന്ന് പറയുന്ന ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷി ക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം ഞങ്ങളെ വീഴിക്കുവാൻ സാത്താന് പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ വീഴ്ചക്കാരായാൽ ബാക്കിയുള്ളവരൊക്കെ താനേ വീണുകൊള്ളും എന്ന് സാത്താനൊരു വിചാരമുണ്ട്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്ന് ലോകം മുഴുവൻ സാത്താന്റെ ഭയങ്കരമായ ശക്തി കാണുന്നു. ചിന്തിക്കാത്ത അക്രമം; അതായത് ഒരാൾ ഒരു ദിവസം അല്പം കുടിച്ചിട്ട്, കാണുന്നവരെയെല്ലാം തോക്കെടുത്ത് വെടിവയ്ക്കുന്നു. അമേരിക്കയിൽ സാധാരണ നടക്കുന്ന സംഭവമാണ്. ഒരു കാരണവും വേണ്ട. തന്നെത്താനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് പുറത്തേയ്ക്ക് പോയി കുറേപ്പേരെ വെടിവയ്ക്കണമെന്ന് തോന്നുക. തോക്കെടുത്ത് വെടിവയ്ക്കുക. ഇതാണ് ചിന്തിക്കാത്ത അക്രമം. സാത്താൻ അവനിൽ പ്രവേശിച്ച് അവനെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അനേക തിന്മകൾ അമേരിക്കയിൽ മാത്രമല്ല ഇവിടെയും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് നമുക്കൊക്കെ അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ ആളുകളിലും സാത്താൻ പ്രവേശിച്ച് അനേക തിന്മകൾ ചെയ്യിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തിന്മകൾ ചെയ്യിച്ച് സാത്താൻ കൂടുതൽ ശക്തിപ്രാപിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണ്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, അതിന്റെ കാര്യം ഞാൻ പറയുന്നത്, രണ്ട് പ്രത്യേക സംഗതികൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുവാനാണ്. ഒന്നാമത്തേത് ഞാൻ എപ്പോഴും ആലോചിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. "എന്റെ ദൈവംതമ്പുരാനേ, നിന്റെ പേരും പറഞ്ഞ് നിന്റെ സഭയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ ഇത്രയുമെല്ലാം തിന്മ ചെയ്തിട്ടും, ഈ സഭയെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലല്ലോ" എന്ന് ചിലപ്പോൾ ഞാൻ ദൈവംതമ്പുരാനോട് പറയാറുണ്ട്. വേറെ ഏതെങ്കിലും സംഘടനയാണെങ്കിൽ ഇത്രയും തെറ്റ് ചെയ്താൽ അതിനെ ദൈവം ഇല്ലാതാക്കും; നാമാവശേഷമാക്കും. ഇത് ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മിടുക്കുകൊണ്ടൊന്നും അല്ല. നിങ്ങളുടെ കാലത്തിന് മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരുപാട് പരിശുദ്ധന്മാർ ഇപ്പോഴും സഭയിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് സഭയെ നശിപ്പിക്കാത്തത്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്ന് ദൈവം നമ്മുടെ സഭയെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത്, സോദോമിലും ഗോമോറായിലും ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള ഭയങ്കര നാശം നമ്മുടെ മേൽ വരുത്താതിരിക്കുന്നത് ഈ സഭയിൽ അനേക പരിശുദ്ധന്മാർ മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. മറയ്ക്കു പുറകിൽ പരുമലത്തിരുമേനിയെപ്പോലെയുള്ള അനേകം പരിശുദ്ധന്മാർ നിൽക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഈ സഭയെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മളെയൊക്കെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാ സന്നാഹങ്ങളും ഒരുക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഒരുക്കിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. നമ്മളുടെ പേരിലുള്ള തെറ്റുകൾ നിരവധിയാണ്. നശിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഈ പരിശുദ്ധന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടാണ്. അതുപോലെ പരിശുദ്ധനായ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടാണ്. അതുപോലെ നമുക്ക് പേരറിഞ്ഞുകൂടാത്ത അനേകായിരം പരിശുദ്ധന്മാരുണ്ട്. ലോകത്തിലുള്ള ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരും ഇന്നും ഈ സാത്താന്റെ ശക്തികൾക്ക് എതിരായി പോരാടിക്കൊണ്ട് മറയ്ക്കു പുറകിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ട് എന്ന കാര്യം നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രത്യേകമായിട്ട് ഓർപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരെ, പരുമലതിരുമേനി, പ. കന്യകമറിയാം, സകല നീതിമാന്മാരും, സകല പരിശുദ്ധന്മാരും, സകല ശുദ്ധിമതികളും ഇന്നും നമുക്ക് കാണാവുന്ന മറയ്ക്ക് പുറകിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളത് നാം മറക്കരുത് എന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും അവരെ ഓർക്കുന്നതും കൂടുതലായി ഈ സമയത്ത് വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കണം.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, സഭ എന്തിനാണ്? ലോകം മുഴുവനും തിന്മയിലേക്ക് പോകുന്ന സമയത്ത് അതിന്റെ പുറകെ സഭയും പോകാതെ സഭ ദൈവഹിതം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമായി, ദൈവത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കോളനിയായി, നന്മയ്ക്ക് വേണ്ടി മാത്രം നിൽക്കുന്ന നേരും നീതിയുമുള്ള സമൂഹമായി, മനുഷ്യസ്നേഹമുള്ള ഒരു സമൂഹമായി, ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സമൂഹമായി, ഇന്ന് നിലനിന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ സാത്താന്റെ ശക്തി നശിച്ചുപോകുകയുള്ളു.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, നാം ഓരോരുത്തരും നീതിയോടും വിശുദ്ധിയോടും വ്യാജം പറയാതെയും മറ്റുള്ളവരെ വഞ്ചിക്കാതെയും ദ്രവ്യാഗ്രഹം കൊണ്ട് തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാതെയും ഇനിയും ജീവിച്ചില്ല എങ്കിൽ സാത്താന്റെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഞാനും നേരോടും നീതിയോടും സത്യസന്ധതയോടും ദുരാഗ്രഹമില്ലാതെയും താഴ്മയോടും ജീവിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ എന്റെ സഭയ്ക്ക് നന്മയുണ്ടാകുന്നുള്ളു; ഈ ലോകത്തിനു നന്മയുണ്ടാകുന്നുള്ളു. സഭ സഭയായി തീരണം. സഭ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷരൂപമായി തീരണം. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം ലോകത്തിന് കാണിച്ചു കൊടുക്കണം. എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാവരും തന്നെ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണം. "ഞാൻ തിന്മ ചെയ്യുകയില്ല. അനീതി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. കള്ളം ഞാൻ പറയുകയില്ല. വഞ്ചന ഞാൻ പരിശീലിക്കുകയില്ല. സത്യസന്ധതയോടുകൂടെ എന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുവാൻ എന്റെ ജീവിതം ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ ഉഴിഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നു". ഇത് കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പറഞ്ഞ് കർത്താവിൽ നിന്ന് കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രാപിച്ച് പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത മൂലം അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്ന ഒരു നല്ല സമൂഹമായി തീരുവാൻ, ദൈവം തമ്പുരാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും സഹായിക്കട്ടെ.

(പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ (1994 നവം. 2) ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*

നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചിരിക്കുക

1902 നവംബർ മാസം 2-ാം തീയതി കൃത്യം 92 വർഷം മുമ്പാണ് പരുമല തിരുമേനി നമ്മിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോയത്. 1947-ലാണ് ആ പിതാവിനെ ഒരു പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം 45 വർഷം കഴിഞ്ഞ്. പക്ഷേ ഈ 1947-ൽ, പരിശുദ്ധനല്ലാതിരുന്ന പരുമല തിരുമേനി പരിശുദ്ധനായി തീർന്നു എന്നർത്ഥമില്ല. അതിനു മുമ്പു തന്നെ ആ പിതാവ് പരിശുദ്ധനായിരുന്നു. അക്കാര്യം 1947-ൽ സഭ അംഗീകരിച്ചു, പ്രഖ്യാപിച്ചു എന്നുള്ളത് മാത്രമേയുള്ളു. ആ പിതാവ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഈ സഭയുടെ വലിയ പ്രകാശസ്തംഭമായിത്തന്നെ നിലനിന്നു എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. സുപ്രസിദ്ധനായ ബാർ എബ്രായയെപ്പോലെ തന്റെ 20-ാം വയസുകളിൽ തന്നെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായിത്തീർന്ന വലിയ പണ്ഡിതനും വലിയ ഭക്തനുമായ ആ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ എല്ലാ വർഷവും നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് കൂടുവാൻ സാധിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യം തന്നെയാണ്.

സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ്

ആ പിതാവ് നമ്മിൽ നിന്നും കാലം ചെയ്ത് ഏതാണ്ട് രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സഭയിൽ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം സംജാതമായി. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതല്ല. ആ പിതാവ് കാലം ചെയ്ത് ഏതാണ്ട് രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ് സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ് (S. S. C.) അഥവാ സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് അസോസിയേഷൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സംഘടന ഇവിടെ രൂപവൽകൃതമായത്. അതിനകത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മുൻകൈ എടുത്ത് പ്രവർത്തിച്ചത് സഭയിലെ അല്മായക്കാരായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ നമ്മുടെ അല്മായക്കാരെല്ലാം ആദ്യകാലം മുതലെ അതിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ് കൂടുകയാണെങ്കിൽ സഭയിലെ വലിയ അല്മായ നേതാക്കന്മാരെല്ലാം അവിടെ കാണും എന്നുള്ളത് ഒരു കാലത്തെ പതിവായിരുന്നു. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള, ഒ. എം. ചെറിയാൻ, എം. എ. ചാക്കോ - ഇതുപോലെയുള്ള പ്രശസ്തന്മാരായ വലിയ അല്മായക്കാർ വന്ന് നേതൃത്വം നൽകിയ ഒരു സംഘടനയായിരുന്നു സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് അസോസിയേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ സിറിയൻ സ്റ്റുഡൻസ് കോൺഫ്രൻസ്.

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം

1955-ലാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുവാൻ എനിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായത്. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റ് എന്നൊരു പ്രസ്ഥാനം രൂപവൽക്കരിക്കാൻ എനിക്ക് 1955 ലും 1956 ലും ആയിട്ട് സാധിച്ചു. മുമ്പ് വെറും ആനുവൽ കോൺഫ്രൻസ് മാത്രമായിരുന്ന ഈ സംഘടനയ്ക്ക് തദ്ദേശീയ യൂണിറ്റുകൾ ഓരോ കോളജ് സെന്ററിലും ഉണ്ടാക്കി, അവിടെ തദ്ദേശീയ ഭാരവാഹികളെയാക്കി മൂവ്മെന്റിനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാക്കി ഉയർത്തി. ഇന്നേക്ക് ഏതാണ്ട് 38 വർഷം മുമ്പാണ്. അതിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് ഉത്തരേന്ത്യയിൽപ്പോലും പല കോളജുകളിലും - ആഗ്രായിലും കൽക്കട്ടായിലുമൊക്കെ പോയി - അതിന്റെ ബ്രാഞ്ചുകൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അന്നെനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുള്ളത് വലിയ സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. ഞാനന്ന് അല്മായക്കാരനായിരുന്നു - പോൾ വർഗീസ്. ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിലെ ഒരു അന്തേവാസിയായിട്ട് ജീവിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഞാനിത് ചെയ്തത്. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പുള്ള അനുഭവം വച്ച് നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സഭയിൽ നല്ല തലയെടുപ്പുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ പലരും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റിൽ നിന്നാണ്. ഭാസുരന്മാരായ വൈദിക ശ്രേഷ്ടന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റിൽ നിന്നാണ്. സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ല സ്ഥാനാർത്ഥികളെ കാഴ്ച വച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം. ഇന്ന് അത് എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. ഇന്ന് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് മുമ്പോട്ട് വന്ന് മെത്രാന്മാരാകുന്ന ചിലരൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ സഭയ്ക്ക് ഒരു നേതൃത്വപരിശീലന ക്യാമ്പു കൂടിയായിട്ടാണ് ഈ സ്റ്റുഡന്റ് മൂവ്മെന്റ് പണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന കാര്യം ഞാൻ വലിയ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടുകൂടെത്തന്നെ ഓർക്കുകയാണ്.

ഗിരിപ്രഭാഷണം

കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരെ, ഇന്ന് ദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരു ഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രണ്ടു മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കാനാണ് എനിക്ക് ആഗ്രഹം. അതായത് നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു സന്ദേശം വ്യക്തമാക്കുവാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഗിരി പ്രഭാഷണത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ എന്താണ് എന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണ് ഗിരിപ്രഭാഷണം. ആ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു മൂന്നു Beatitudes നെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്, കർത്താവ് തന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണം ആരംഭിച്ചത് അന്നത്തെ ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള ഒരു വാചകത്തിലാണ്. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം വായിച്ചാൽ കാണുന്നത് “ദരിദ്രരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്നാണ്. പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ ധനവാന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നായിരുന്നു. അതായത് മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരമുള്ള നീതി മുഴുവനാക്കുന്ന ആളുകളാണ് ഭാഗ്യവാന്മാർ. പക്ഷേ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ പരീശന്മാർ എന്നു പറയുന്നവർ അങ്ങേയറ്റം വന്നാൽ അയ്യായിരം പേരേ ഉള്ളു. എന്നാൽ യഹൂദ സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും പണക്കാരായ ആളുകളുടെ പകുതി ഭാഗമാണ് ഈ പരീശന്മാരായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പഠിപ്പിക്കലിൽ ദൈവത്തെ സേവിച്ചാൽ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും, പണമുണ്ടാകും. ഇപ്പോഴും പലരുടെയുമൊക്കെ വിചാരം അങ്ങനെയാണെന്നാണ് എനിക്ക്

തോന്നുന്നത്. പരുമല പോവുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്താമെങ്കിൽ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും, അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകും, പണമുണ്ടാകും, സുഖമായിട്ട് ജീവിക്കാം എന്നൊരു മതം നമുക്കൊക്കെയുണ്ട്. അതാണ് പരീശന്മാരുടെ മതം എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നത്. അതായത് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാൽ ദൈവം നമുക്ക് പ്രതിഫലം നൽകും എന്നുള്ള പഠിപ്പിക്കൽ. അത് പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കലാണ്. ആ പഠിപ്പിക്കൽ പ്രകാരം പാവപ്പെട്ടവരെന്നു പറഞ്ഞാൽ പാപികൾ എന്നാണ് അർത്ഥം. ഇതാണ് പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. എന്തുകൊണ്ട് നീ പാവപ്പെട്ടവനായി? നീ ദൈവനിയമപ്രകാരം ജീവിക്കാത്തതുകൊണ്ട് നീ പാവപ്പെട്ടവനായി. അതുകൊണ്ട് പാവപ്പെട്ടവനെന്നും പാപിയെന്നും പറയുന്നത് രണ്ടും ഒന്നാണെന്നായിരുന്നു പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. അതിന് ഘടക വിരുദ്ധമായ ഒരു പഠിപ്പിക്കൽ ആണ് കർത്താവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം. ദൈവരാജ്യത്തിൽ ധനവാന് പ്രത്യേക സ്ഥാനമൊന്നും ഇല്ല എന്നുള്ളത് കർത്താവ് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെയും പാവപ്പെട്ടവരെപ്പോലെയും ഉള്ളവരായിരിക്കണമെന്ന് കർത്താവ് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നത് ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നാണ്. എന്താണ് ഈ ആത്മാവിൽ ദരിദ്രത? പാവപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് പ്രധാനപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ളത്. ഒന്ന് അവന് അവനവനെ തന്നെ ആശ്രയിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം കൊണ്ടേ ജീവിക്കുവാൻ ഒക്കൂ. അതാണ് poverty എന്നുപറയുന്നത്. Poverty എന്നുപറഞ്ഞാൽ Independence കൂടെ ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ. അതായത് always in need. എപ്പോഴും മറ്റുള്ളവർ വല്ലതുമൊക്കെ സഹായിച്ചെങ്കിലേ ജീവിക്കാൻ ഒക്കൂ. ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവരെന്ന് പറഞ്ഞാലും ഏറെക്കുറെ അത് തന്നെയാണ്. അതായത് ഞാൻ ആത്മാവിൽ ധനികനാണ്, എനിക്ക് യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ല, Spiritual power ഉണ്ട്, Energy ഉണ്ട് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവന് ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. ഞാൻ ദരിദ്രനാണ്, ദൈവത്തിന്റെ കരുണകൊണ്ട് മാത്രമേ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ ഒക്കൂ എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് poor in spirit എന്നുപറയുന്നത്.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയാനുള്ള പ്രധാനകാര്യം; നമ്മൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ട് അതിന്റെ പ്രതിഫലമായിട്ട് ദൈവം നമുക്കെന്തെങ്കിലും തരും, ദൈവരാജ്യം തരും എന്നല്ല പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ചില പ്രത്യേകഗുണവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വേദഭാഗം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ ഗുണവിശേഷം poverty of spirit. ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായിരിക്കുക. ആത്മീയമായി പാവപ്പെട്ടവനായിരിക്കുക. എനിക്ക് എന്നിൽ തന്നെ ആത്മീയമായി യാതൊന്നുമില്ല എന്നു മനസിലാക്കിക്കൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിൽ ആശ്രയിക്കുക. അതാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന് ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഇന്ന് വളരെ വിരളമാണീ കാര്യം. എനിക്ക് കഴിവില്ല, എന്നെക്കൊണ്ടൊന്നും വയ്യ, ദൈവം തമ്പുരാൻ വിചാരിച്ചെങ്കിലേ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ ഒക്കൂ എന്നു പറയുന്നവർ ചുരുക്കമാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അപര്യാപ്തതയും അപ്രാപ്തിയും അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് താഴ്മയോടെ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കണം.

രണ്ടാമത് കർത്താവ് പറയുന്നത്, അതുപോലെ തന്നെ പ്രയാസമേറിയ ഒരു വാക്കാണ്: “വിലപിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ”. അന്നു പരീശന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണ്. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും സങ്കടം കാണുകയില്ല എന്നാണ് പരീശന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. അതിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണ് കർത്താവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ. ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. അവനവന്റെ പരാജയങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ പരാജയത്തെക്കുറിച്ചും, ധാർമ്മികതയുടെ പരാജയത്തെക്കുറിച്ചും, മനുഷ്യന്റെ പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ. ലോകം അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളെപ്പറ്റി മനസ്സലിവുണ്ടായിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെയാണ് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് ദൈവം പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്. എനിക്ക് ഇന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാനുള്ള ഒരു കാര്യമതാണ്. ലോകത്തിനു വേണ്ടി കരയാൻ, നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെയല്ല, ലോകത്തിനു മുഴുവൻ വേണ്ടി, സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും – അതിന്റെ പ്രയാസങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും മനസ്സിലാക്കി, കരയാൻ സാധിക്കുന്നവരെയാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന് ആവശ്യം. അതുപോലെ സുപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ് “താഴ്മയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്നതും. ഇന്ന് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും പുറകിൽ കിടക്കുന്നത് അഹങ്കാരമാണ്. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും അഹങ്കാരം. ഞാൻ മറ്റൊരാളേക്കാൾ വലിയവനാണ് എന്ന അഹങ്കാരം. ആ അഹങ്കാരം നമ്മിൽ നിന്നു മാറിയെങ്കിലേ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കളായിത്തീരുവാൻ സാധിക്കൂ.

നാലാമത് നമ്മുടെ കർത്താവ് പറയുന്നു, “നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ”. നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു വിശപ്പുണ്ടോ? ലോകത്തിൽ നീതിയുണ്ടാകണം, ലോകത്തിൽ നിന്ന് അനീതി പരിഹരിക്കപ്പെടണം, എല്ലാ മനുഷ്യരും നീതിയോടു കൂടെ സമൂഹത്തിലും വ്യക്തിപരമായും ജീവിക്കണം എന്നു ദാഹത്തോടും വിശപ്പോടും കൂടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ അങ്ങനെ, നീതി ലോകത്തിൽ മുഴുവൻ, സഭയിൽ മുഴുവൻ, നടക്കുവാൻ വേണ്ടി വളരെയധികം വിശപ്പും ദാഹവും ഉള്ളവരാണ്. അല്ലാതെ ഞാൻ മാത്രം പരിശുദ്ധനാകണം എന്നു പറയുന്നയാളല്ല. നീതി എല്ലായിടത്തും നടപ്പിലാകുവാൻ വേണ്ടി നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ, നിന്റെ തിരുവിഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലേപ്പോലെ ഭൂമിയിലുമാകേണമേ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ.

മറ്റൊന്ന് കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് “കരുണ കാണിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്നാണ്. ദൈവരാജ്യം അവരുടേതാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയാസം എന്റെ സ്വന്തം പ്രയാസമായി കാണുക. അതിനുവേണ്ടി എന്നെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്നത് എല്ലാം ചെയ്യുക. എന്റെ പ്രയാസങ്ങളെ മറന്നിട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയാസങ്ങളിൽ കഷ്ടപ്പെട്ട് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുക. അങ്ങനെയുള്ളവരാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ.

പിന്നെ കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് "ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, അവർ ദൈവത്തെ കാണുന്നു" എന്നാണ്. എന്താണ് ഈ ഹൃദയശുദ്ധി? ഹൃദയം എന്നു പറഞ്ഞാൽ സാധാരണ നമ്മൾ ചിന്തിക്കുന്നത് വികാരങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനം എന്നാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഹൃദയം എന്നു പറയുന്നത് വികാരങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനമല്ല. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സെന്റർ ആണ്. നമുക്കുള്ള ഇച്ഛാശക്തി, വികാരശക്തി, ചിന്താശക്തി – ഈ മൂന്നു ശക്തികളുടെയും പിറകിൽ നിൽക്കുന്ന ഞാൻ എന്നു പറയുന്ന ആ പ്രതിഭാസം, അതാണ് ഹൃദയം. ഇതാണ് പഴയനിയമത്തിൽ ഹൃദയം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണ് ഹൃദയം. ഏതിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ വികാരങ്ങളും നമ്മുടെ ചിന്തകളും നമ്മുടെ ഇച്ഛകളും ഉദിക്കുന്നുവോ അതാണ് ഹൃദയം. Poor in Heart എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വികാരങ്ങൾ ദുഷിച്ചതാകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ടം നടക്കണമെന്ന ഒറ്റ ആഗ്രഹമേ ഉള്ളൂ. മറ്റു യാതൊരു അഗ്രഹങ്ങളുമില്ല. ആരെല്ലാം തള്ളിക്കളഞ്ഞാലും കുഴപ്പമില്ല, എനിക്ക് സ്ഥാനമുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല, ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല, അതൊന്നുമല്ല പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ഏകാഗ്രമായി ദൈവതിരുഹിതം ഈ സൃഷ്ടിയിൽ നടക്കുവാൻ വേണ്ടി, ആത്മാർത്ഥമായ ഹൃദയത്തോടെ ഏകാഗ്രമായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നവരാണ് ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ. അവരാണ് ദൈവത്തെ കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വാത്സല്യമുള്ളവരെ, നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധിയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ വികാരങ്ങളുടെ മേൽ വിജയം പ്രാപിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ. ആന്തരിക മനുഷ്യന്റെ സർവ്വ ഓറിയന്റേഷനും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കാൻ വേണ്ടിയാകണം.

അവസാനം കർത്താവ് പറഞ്ഞ ആ beatitude അന്ന് ആർക്കും ഒരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. നീതിക്കു വേണ്ടി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. നന്മ ചെയ്തിട്ട് മറ്റുള്ളവർ നമ്മെപ്പറ്റി തിന്മ പറയുമ്പോൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക. ഇത് എങ്ങും കാണുകയില്ല . ഹിന്ദുമതത്തിലും ഇസ്ലാമിലും ഒന്നും കാണുകയില്ല. നമുക്കെതിരായിട്ട് നിൽക്കുന്നവൻ നമ്മുടെ ശത്രുവാണ് എന്ന ചിന്തയേ മറ്റു മതത്തിൽ അധികവും കാണുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല, നമ്മൾ നന്മ ചെയ്യുമ്പോൾ പോലും നമ്മെപ്പറ്റി ചീത്ത പറയുമ്പോൾ അതാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കളുടെ സ്വഭാവം. അല്ലാതെ ഇയാൾ നല്ലവനാണ്, പരിശുദ്ധനാണ്, വലിയ ആളാണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ട് നടക്കുകയൊന്നുമില്ല. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മകനോ മകളോ ആണെങ്കിൽ നമ്മൾ നന്മ ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മെ പീഡിപ്പിക്കും, നമ്മെപ്പറ്റി കുറ്റം പറയും. അതിന് തയ്യാറുള്ളവരെയാണ് കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്ത് വിളിച്ചത്. പത്രോസ് ശ്ലീഹായായാലും തോമ്മാശ്ലീഹായായാലും, പിന്നീട് പൗലോസ് ശ്ലീഹായായാലും. അവരെയെല്ലാം വിളിച്ചത് അതിനുവേണ്ടിയാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി കഷ്ടമനുഭവിക്കുവാൻ, ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുവാനും അതേ സമയത്ത് ആ നല്ലതിന് പകരമായി ചീത്ത കേൾക്കാനുമായിട്ടാണ് ദൈവം തന്റെ മക്കളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. വലിയ ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിഭാസമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് തിന്മ പറയപ്പെടുന്നവരായിട്ട് ജീവിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മക്കളായി നിങ്ങളെല്ലാവരും ജീവിക്കാൻ തക്കവിധം നിങ്ങളെയും എന്നെയും നമ്മുടെ സഭയിലുള്ള എല്ലാവരെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. പരിശുദ്ധനായ പരുമലതിരുമേനിയുടെ നാമത്തിലുള്ള ഈ സ്ഥാപനം മേൽക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കട്ടെ. ഇത് മൂലം അനേകർ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അടുത്തുവരുകയും ദൈവത്തിനായി തങ്ങളെത്തന്നെ ഉഴിഞ്ഞുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ഇടവരട്ടെ. നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ദൈവംതമ്പുരാൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(1994 ലെ പരുമലപ്പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്)

കുരിശിന്റെ വഴി

കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരേ, ഇന്ന് സ്ലീബായ്ക്ക് ശേഷം ഒന്നാമത്തെ ഞായറാഴ്ചയാണ്. സ്ലീബാ പെരുനാളിന് ശേഷമുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ സഭ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വായനകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. സ്ലീബായുടെ മാർഗം എന്താണ്? സ്ലീബായുടെ അർത്ഥം എന്താണ്? കുരിശിന്റെ വഴി എന്താണ് എന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള പല ഭാഗങ്ങളാണ് വായനകളായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം എല്ലാവരും കുരിശിന്റെ വഴിയെ അനുഗമിക്കുന്നവരാണ്. പക്ഷേ ആ വഴി എന്താണ് എന്നുള്ളത് വീണ്ടും വീണ്ടും നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം ആ വഴിയെ വിട്ട് നമുക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള വഴിയെ നടക്കുവാനാണ് നമുക്ക് പലപ്പോഴും ആഗ്രഹം തോന്നുന്നത്. നാം സാധാരണ നടക്കുന്ന വഴിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടും കുരിശിന്റെ വഴിയിലേക്ക് തിരിയുക എന്നുള്ളതാണ് ഈ ദിവസങ്ങളിലെ വായനകളുടെ പ്രത്യേകമായ അർത്ഥം.

കഴിഞ്ഞ വായനയിൽ, ശ്ലീഹന്മാർ കർത്താവിനെ ദേവാലയത്തിനകത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോകുകയായിരുന്നു. ദേവാലയത്തിനകത്ത് അതിമനോഹരങ്ങളായ മന്ദിരങ്ങൾ പണിതുയർത്തിയിരിക്കുന്നു. നല്ല നല്ല കെട്ടിടങ്ങളും ഗോപുരങ്ങളുമൊക്കെ കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ട്, എന്തു മനോഹരമായിരിക്കുന്നു ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ എന്ന് ശ്ലീഹന്മാർ പറഞ്ഞു. കർത്താവ് എന്താ പറഞ്ഞത്? "നിങ്ങൾ കാണുന്ന ഈ മന്ദിരങ്ങളെല്ലാം കല്ലിന്മേൽ കല്ല് ശേഷിക്കാതെ നാമാവശേഷമാകുവാൻ ഉള്ളതാകുന്നു". ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു നന്മയും സൗന്ദര്യവും ഒന്നും ultimate ആയിട്ട് നിലനിൽക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. അന്തിമമായിട്ട് നന്മയുണ്ട്, സൗന്ദര്യമുണ്ട്, ബ്യൂട്ടിയുണ്ട്, സത്യമുണ്ട്. എല്ലാമുണ്ട്. പക്ഷേ അതിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങളായിട്ട് ഈ ലോകത്തിൽ കാണുന്ന ഒന്നിനെയും നമുക്ക് അവസാനമായി പിടിക്കുവാൻ ഒക്കുക

യില്ല.

ദൈവാലയം ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാണ്, അതിമനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങളാണ്. പക്ഷേ അതിനോട് നമ്മുടെ Final attachment ആകാൻ ഒക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ Final attachment, പ്രധാനമായ നമ്മുടെ ബന്ധം എന്നു പറയുന്നത് കുരിശിനോടും, കുരിശിന്റെ വഴിയോടും അതിന്റെ ലക്ഷ്യമാകുന്ന ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തോടും മാത്രമേ ഒക്കൂ. ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു വളരെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്.

എന്റെ എളിയ ചിന്തയിൽ Beauty അല്ലെങ്കിൽ സൗന്ദര്യം എന്നു പറയുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. പക്ഷേ നമ്മൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള beauty യല്ല. അതായത് ദൈവത്തിന് രൂപമില്ല. രൂപത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമല്ല. പക്ഷേ ഇഹലോകത്തിൽ ആ സൗന്ദര്യം കാണപ്പെടുന്നത് രൂപങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും നിറങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും വരകളുടെയും വരികളുടെയും സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും കെട്ടിടങ്ങളുടെയും മറ്റ് എല്ലാറ്റിന്റെയും, സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയും വസ്ത്രത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ കൂടെയുമാണ്. എല്ലാ സൗന്ദര്യങ്ങളും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വരുന്നതാണ്. അതിന്റെ പല പ്രതിഫലനങ്ങളാണ് ഈ ലോകത്തിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷേ ഇതിലേതെങ്കിലുമൊരു പ്രതിഫലനത്തോട് നമ്മുടെ attachment ആയാൽ അതു കുരിശിന്റെ വഴിയല്ല. ഇതെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ മഹത്വങ്ങളും ഭംഗികളും സൗന്ദര്യങ്ങളും - സംഗീതത്തിന്റേതായാലും കലയുടേതായാലും മറ്റെന്തിന്റേതായാലും - എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകാനുള്ളതാണ്.

പക്ഷേ ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്ക് അവയെ ഉപയോഗിക്കാം. എന്തിനുവേണ്ടി? പ്രത്യേകിച്ച് ദൈവാരാധനയ്ക്ക് വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാം. എല്ലാ ഭംഗിയും എല്ലാ സൗന്ദര്യവും ദേവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് നിക്ഷേപിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ശലോമോന്റെ കാലം മുതലുള്ള പ്രധാന തത്വം. നമുക്കുള്ളതിൽ ഏറ്റവും നല്ലത് ദേവാലയത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണം. ദേവാലയം ദൈവത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമായി നമ്മുടെയിടയിൽ നിൽക്കണം. പക്ഷേ ദേവാലയം എന്നു പറയുന്നത് കല്ലും മണ്ണും മരവും കൊണ്ട് കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതിന് നിത്യമായ സൗന്ദര്യമൊന്നുമില്ല. നിത്യമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് ദേവാലയം. അതുകൊണ്ട് ദേവാലയം ഭംഗിയായിരിക്കണം. പക്ഷേ അധികം അതിനോട് attachment വരുമ്പോൾ ശത്രുക്കൾ വന്ന് ദേവാലയം പൊളിച്ച് നാശമാക്കിക്കളയും. നമുക്ക് നമ്മുടെയീ ഭാരതത്തിൽ ദൈവം സഹായിച്ച് സ്വതന്ത്രമായിട്ട് ജീവിക്കാൻ ഒക്കുന്നുണ്ട്. സ്വതന്ത്രമായി ആരാധിക്കാൻ ഒക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് എന്നും നിലനിന്നുകൊള്ളണമെന്നില്ല. നാളെ ഒരു ഗവൺമെന്റ് വന്നിട്ട്, "ഒക്കുകയില്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇവിടെ ആരാധിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല" എന്നു പറയുകയും നമ്മുടെ ദേവാലയങ്ങളെല്ലാം തകർക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല. കാരണം യഥാർത്ഥ ദേവാലയം എന്നു പറയുന്നത് നാം തന്നെയാണ്. നമ്മിലാണ് യഥാർത്ഥമായ സൗന്ദര്യവും ഭംഗിയും കാണേണ്ടത്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമൂഹമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ശരീരം, ദൈവത്തിന്റെ ആലയം, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം. നാമാണ് ആ മന്ദിരത്തിലെ കല്ലുകൾ. നാം പരസ്പരം അനുയോജ്യമായി സ്നേഹത്തിലും സമാധാനത്തിലും ജീവിക്കുമ്പോൾ അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മന്ദിരം. അതിനെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അവർക്ക് ഒക്കുകയില്ല. കൊല്ലാനൊക്കും, കൊന്നാലും ആ മന്ദിരം തീർന്നുപോകുകയില്ല, അതു നിത്യമായ മന്ദിരമാണ്, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് ഒട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കല്ലുകളാകുന്ന ജീവനുള്ള കല്ലുകളാകുന്ന, നമ്മെക്കൊണ്ട് കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മന്ദിരമാണ്.

വാത്സല്യമുള്ളവരേ, നമുക്ക് ഒന്നുകൊണ്ടും ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്തെല്ലാം നാശങ്ങൾ വന്നാലും ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ട. ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള തന്റെ ജീവൻ എന്നുള്ളത് ഈ ലോകത്തിൽ ഒരാൾക്കും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. ഏതു ഗവൺമെന്റ് വന്നാലും ശരി, ഏത് സർവ്വാധികാരി വന്നാലും ശരി, ഒരാൾക്കും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഒക്കാത്ത ഒരു ജീവിതം ദൈവംതമ്പുരാൻ നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വഴിയാണ് കുരിശിന്റെ വഴി എന്നുള്ളതെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടെ ആദ്യമായി ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ ലോകത്തിലുള്ള യാതൊന്നിനും നമ്മെ നശിപ്പിച്ചുകൂടായെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും നാം ഭംഗിയാക്കി ദൈവത്തിന്റെ ഭംഗി, ആ ഭംഗിയിൽ കൂടി കാണപ്പെടുവാൻ തക്കവിധം നമ്മുടെ പരിസരങ്ങളെ നാം ഉപയോഗിക്കുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ് ആദ്യമായി എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയുവാനുള്ളത്.

രണ്ടാമത്, ഇന്നത്തെ ഈ വായന നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുവെങ്കിൽ ഏവൻഗേലിയോനിൽ പറഞ്ഞത് കർത്താവ് എപ്പോഴാണ് വരുന്നതെന്ന് നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എവിടെ വരും, എങ്ങിനെവരും, ഇതാ അവിടെ, ഇതാ ഇവിടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ ഓടരുത്. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ന ദിവസം ഇത്രാം തീയതി കർത്താവ് വരും എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കണ്ട. പല പെന്തിക്കോസ്തുകാരും, പല രണ്ടാം വരവുകാരും, അഡ്വന്റിസ്റ്റുകളുമൊക്കെ ഇതിനു മുമ്പ് പലപ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രാം തീയതി കർത്താവ് തിരിച്ചുവരുമെന്നും പറഞ്ഞ്. അമേരിക്കയിലാണ് ഏറ്റവും വലിയ വിഭ്രാന്തി കണ്ടിട്ടുള്ളത്. നല്ല പ്രാസംഗികന്മാർ പോയി ഒക്ടോ. മാസം 15-ാം തീയതി 4 മണിക്ക് കർത്താവ് വരുമെന്ന് അനൗൺസ് ചെയ്യും. എന്നിട്ട് ആളുകളോട് പറയും, "നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ നിന്നൊക്കെ ഇറങ്ങി വല്ല മണലാരണ്യത്തിലുമൊക്കെ പോയി നിന്നുകൊണ്ട്, കർത്താവ് വരുവാൻ വേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കുവാൻ". അത് വിശ്വസിച്ച് പതിനായിരക്കണക്കിനാളുകൾ വിജനസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോയി കാത്തുനിൽക്കും. കർത്താവ് ഈ പറഞ്ഞ ദിവസം വരികയില്ല. അപ്പോൾ വേറൊന്നു പറയും. "ഓ കർത്താവ് വന്നു. പക്ഷേ ഇങ്ങോട്ടല്ല വന്നത്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ വേറെയൊരിടത്തേക്കാണ് പോയത്" എന്നുപറഞ്ഞ് ഒരു മുടന്തൻ വാദമുണ്ടാക്കി ജനങ്ങളെ സമാധാനിപ്പിക്കും. അങ്ങിനെയാണ് ഈ സെവന്ത്ഡേ അഡ്വൻന്റിസ്റ്റുകളും യഹോവയുടെ സാക്ഷികളുമൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഈ പറയുന്ന അബദ്ധചിന്തകൊണ്ടാണ്.

കർത്താവ് നമ്മോട് പറയുന്നു, നിങ്ങളത് കേൾക്കരുത്. ഇന്ന ദിവസം ഇന്ന സമയത്ത് വരുമെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ ഇത്രാം ആണ്ടിൽ ലോകാവസാനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത്

കേൾക്കണ്ട. ലോകാവസാനവും കർത്താവിന്റെ വരവും ഈ നിമിഷത്തിൽ തന്നെയുണ്ടാകാം. അതിന് വിരോധമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ ആയിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞും ആവാം. ഏതു നിമിഷത്തിൽ വന്നാലും നമ്മൾ attentive ആയിട്ട് കാണണം. 'യജമാനൻ വരുമന്നേരം ഉണർവ്വുള്ളോരായി തൻ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ കാൺമോരീ ഭാഗ്യവാന്മാർ'. അതാണ് നമ്മളിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. എപ്പോൾ കർത്താവ് വന്നാലും we must be found working and labouring in the vineyard of God. കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് അതാണ്.

ഇന്നു വന്നാലും, രണ്ടായിരമാണ്ടിൽ വന്നാലും, ഈ ആണ്ടിൽ വന്നാലും അടുത്താണ്ടിൽ വന്നാലും, എപ്പോൾ വന്നാലും വരുമ്പോഴൊക്കെ, നാം ദൈവത്തിന്റെ കുരിശിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുന്നവരായി കാണപ്പെടണം. ആ വഴിയുടെ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള അർത്ഥം രണ്ടാണ്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവതിരുനാമത്തെ ആരാധിക്കുകയും ദൈവത്തിന് ബലിയായി തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. രണ്ടാമത്തേത്, മനുഷ്യരാശിക്കു വേണ്ടി നമ്മുടെ സ്വന്തം ജീവിതത്തെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്ത് അവരെ പരിചരിക്കുക. ആവശ്യമുള്ളവരെ, പ്രയാസപ്പെടുന്നവരെ പരിചരിക്കുക. 'യജമാനൻ വരുമന്നേരത്ത് പരിചരിക്കുന്ന വർ' എന്ന് പറയുന്നത് അതാണ്. അതായത് പരിചാരകൻ എന്നുള്ള വാക്ക് ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ ഡിയാക്കോൻ എന്നാണ്; ഡീക്കൻ എന്നാണ്. ഡീക്കൻ, ശംശോനോ, ശെമ്മാശൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശുശ്രൂഷകൻ, പരിചാരകൻ എന്നാണ് അർത്ഥം. എന്താണ് ശുശ്രൂഷ? ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിക്കുക, ലോകത്തിൽ പ്രയാസമുള്ള മനുഷ്യരെ ശുശ്രൂഷിക്കുക. ഇത് രണ്ടുമാണ് ഡിയാക്കോണിയ എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു ശെമ്മാശന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ആരാധനയിൽ സഹായിക്കുക, ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് അവരെ സഹായിക്കുക എന്നിവയാണ്. ഇതാണ് കർത്താവ് നമ്മെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള ദൗത്യം. ഇതാണ് കുരിശിന്റെ വഴി.

(ഡൽഹി ഭദ്രാസന അരമനയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം. 1994 സെപ്റ്റം. 18. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*

അന്തിമവിജയം നീതിയ്ക്ക്

ലോകകമ്പോള വ്യവസ്ഥിതിയെ തങ്ങളുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഒരു ഗവൺമെന്റിനും നിയന്ത്രണമില്ലാതെ ലോകമെമ്പാടും വ്യാപാരം നടത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതിനുമായി രാഷ്ട്രാന്തരകമ്പനികൾ സൃഷ്ടിച്ചതാണ് ഈ വരുന്ന ജനുവരി ഒന്നിന് നടപ്പിൽ വരുന്ന ഗാട്ട് കരാർ.

ദരിദ്രരാജ്യങ്ങളിലെ പണം തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുക്കാൻ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ ഏറെക്കാലമായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അടവുകളിൽ ഒന്നാണ് ഇതിലൂടെ പ്രാവർത്തികമാകുന്നത്.

എല്ലായിടത്തുമുള്ള കുറെ 'പ്രിവിലേജ്ഡ് പീപ്പിൾസിന്റെ' പോക്കറ്റിലേക്ക് പണം പോകത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയാണവർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ആ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ചാർട്ടറാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വേൾഡ് ട്രേഡ് എഗ്രിമെന്റ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ പരാജയമാണ് ഗാട്ട് മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ഉറുഗ്വേവട്ട ചർച്ചകൾ തുടങ്ങാനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ട്രേഡ് സർക്കിൾ നശിച്ചതോടുകൂടി ആഗോള വ്യാപാരത്തിന്റെ ചിത്രം മാറി. ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം വ്യാപാരസ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളവരായിട്ട് ഗാട്ടിനകത്ത് മുമ്പ് നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ആഗോളവ്യാപാരം ഒരൊറ്റ ലോകകമ്പോള സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയാക്കാൻ ഇപ്പോഴേ സാധിക്കുകയുള്ളു. ആ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായിട്ടാണ് ഗാട്ട് മെച്ചപ്പെടുത്തിയത്.

ഗാട്ട് കരാർ പ്രാവർത്തികമാകുന്നതോടെ ഇൻഡ്യയുടേത് മാത്രമല്ല ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും ഭരണഘടനകൾ അപ്രസക്തമാകും. ഭരണഘടനകളിൽ പറയുന്നപോലുള്ള പരമാധികാരമൊന്നും ഇനി ഒരു രാജ്യത്തിനും ലഭിക്കുകയില്ല. പരമാധികാരം നേഷൻ സ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നും എക്കണോമിക് യൂണിറ്റുകളിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടും. അതിനാൽ ഭരണഘടനകളൊക്കെ കടലാസിൽ കിടക്കുമെന്നല്ലാതെ അതിനകത്തെ പരമാധികാരം ആർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. യഥാർത്ഥ അധികാരം രാഷ്ട്രാന്തരകമ്പനികൾ പിടിച്ചടക്കും. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സഹനസമരത്തിലൂടെ നാം നേടിയെടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം അപകടത്തിലാണ് എന്നു തന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥം.

മുമ്പ് നാം പറയുമായിരുന്നു, ഗവൺമെന്റുകളിലാണ് ശക്തി എന്ന്. പക്ഷേ ഏഴു വികസിത രാജ്യങ്ങളിലുള്ള പതിനേഴായിരത്തോളം ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകളുടെ കൈയിലാണ് ഇന്നത്തെ ശക്തി മുഴുവനും. ഗവൺമെന്റുകളുടെ വരുമാനത്തെക്കാൾ കൂടുതലുണ്ട് ഈ പതിനേഴായിരം കമ്പനികളുടെ വരുമാനം. അവരാണ് ഇന്ന് ലോകത്തെ മുഴുവൻ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കിയിരിക്കുന്നത്. വ്യാവസായിക ഉത്പാദനത്തിന്റെ 80 ശതമാനം അവരുടെ കൈകളിലാണ്. ഈ കമ്പനികൾക്കാണ് ഓരോ രാജ്യത്തെയും സർക്കാരിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ശക്തി. ഈ കമ്പനികൾ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള നയങ്ങളേ സർക്കാരുകൾക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കൂ. ഇവർക്ക് കൂടുതൽ ആദായം ലഭിക്കാൻ തക്കവിധമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥിതിക്കാണ് നാം ഒപ്പുവെച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെയും അധികാരസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക് ലോകബാങ്ക് അവരുടെ ആളുകളെ കടത്തിവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സർക്കാരിന്റെ അധികാരം വെട്ടിക്കുറക്കുകയും അവ രാജ്യാന്തരകുത്തകകൾക്ക് വീതിച്ചു നൽകുകയുമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

160 രാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും, ലോകം അടക്കി വാഴുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന 500 രാജ്യാന്തരകുത്തകകളുടേയും പ്രതിശീർഷവരുമാനം താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ നൂറിലേറെ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വരുമാനത്തേക്കാൾ കൂടുതൽവരും

500 കമ്പനികളുടെ വാർഷികവരുമാനം.

പല കൊച്ചു രാജ്യങ്ങളെയുംകാൾ കൂടുതൽ സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ളത് ഈ കമ്പനികൾക്കാണ്. അതായത് ചെറിയ രാജ്യങ്ങൾ അധികാരമില്ലാത്തവയായിത്തീരുന്നു.

ഈ രാഷ്ട്രാന്തരകുത്തകകളിൽ നിന്ന് പ്രയോജനം സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു 'ശ്രേഷ്ഠ ഗ്രൂപ്പിനെ' ഓരോ രാജ്യത്തും അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രൂപ്പിൽ കൂടിയാണ് ഓരോ രാജ്യത്തും രാഷ്ട്രാന്തരകുത്തകകളുടെ അധികാരപ്രയോഗം നടക്കുന്നത്. ഈ ഗ്രൂപ്പിന് കൂടുതൽ ശമ്പളവും എല്ലാവിധസൗകര്യങ്ങളും അവർ ചെയ്തുകൊടുക്കും. ഇവർ കമ്പനികളുടെ ഏജന്റുമാരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഇപ്പോൾ നാം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ സിംഹഭാഗവും പുറത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പുറത്തുനിന്നുവരുന്ന നിക്ഷേപത്തിന്റെ മൂന്നിരട്ടി പുറത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നാം പോകുന്നത് കൂടുതൽ ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്കും കടത്തിലേക്കുമാണ്.

ഒരു രാജ്യത്തിന് അതിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്ത് സാമ്പത്തികമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇനി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. കാരണം ഗാട്ട് കരാർ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. അവർ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിക്കാണ് ഗുണം ചെയ്യുക.

ഗാട്ട്കരാർ അംഗീകരിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും വിപണിയുടെ ഒരേ തട്ടിൽ വരുമെന്നാണ് വികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ പ്രചരണം. പുറമേ കുറ്റമറ്റതാണെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും ഭീകരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ കരാറിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇൻഡ്യൻ വിപണിയെ ലോകവിപണിക്ക് അടിയറവെക്കുകയാവും ഇതിന്റെ ഫലം. ഈ വിപണിവ്യവസ്ഥയിലൂന്നിയ സാമ്പത്തികക്രമമാകട്ടെ ദരിദ്രരെ കൂടുതൽ ദരിദ്രരാക്കുന്നതും സമ്പന്നരെ കൂടുതൽ സമ്പന്നരാക്കുന്നതുമാണ്.

ഔഷധരംഗത്ത് വൻവിലക്കയറ്റമാണ് ഗാട്ടുകരാറിലൂടെ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. ജീവൽപ്രധാനമായ അത്യാവശ്യ ഔഷധങ്ങൾക്കുപോലും വിദേശികളുടെ കാരുണ്യം തേടേണ്ട അവസ്ഥ നമുക്കുണ്ടാവും. പേറ്റന്റ് സംബന്ധിച്ച് ഗാട്ട് കരാറിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ദോഷകരമാണ്.

ഇൻഡ്യൻ സമ്പദ്മേഖലയുടെ നട്ടെല്ലായ കാർഷികമേഖലയെ തകർക്കുന്ന കരാറാണിത്. രാസവളങ്ങളുടേയും കീടനാശിനികളുടേയും സബ്സിഡി നിർത്തലാക്കുന്നത് ഉത്പാദനത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും.

തെറ്റായ ആസൂത്രണങ്ങളുടെ ഫലമായി ഇൻഡ്യ ഇന്നൊരു നിസഹായാവസ്ഥയിലാണ്. ഇതിൽനിന്ന് രക്ഷപെടാനുള്ള ഒരു മാർഗം ഗാന്ധിയൻ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കു നീങ്ങുക എന്നതാണ്. പക്ഷേ അതിനുള്ള ചങ്കൂറ്റം ഇന്നുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിക്കും നേതാവിനും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

നാമൊരു വെട്ടിൽ ചാടിയിരിക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ വി.പി. സിംഗും രാജീവ് ഗാന്ധിയും ചന്ദ്രശേഖറുമെല്ലാം ധനകാര്യം തെറ്റായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ അവശിഷ്ടമിച്ചം ഇല്ലാതെയായി. കടക്കെണിയിൽ എത്തിയ ഇൻഡ്യക്ക് സ്വയം രക്ഷിക്കാൻ ലോകബാങ്കിന്റെ നിബന്ധനകൾക്ക് വഴങ്ങുകയല്ലാതെ മറ്റ് യാതൊരു നിർവാഹവും ഇല്ലായിരുന്നു. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യവും രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹികസ്വാതന്ത്ര്യവുമെല്ലാം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ ചൂഷണാധിഷ്ഠിത വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്ക് നാംകൂടി വലിച്ചുചേർക്കപ്പെട്ടു. ഇതിൽനിന്ന് തലയൂരുക വളരെ ആയാസകരമാണ്. ആഗോളവ്യാപാര ഉടമ്പടികൾ വരുത്തുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭരണകക്ഷികളും പ്രതിപക്ഷകക്ഷികളും എത്രമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സംശയമുണ്ട്. ഇതിനെതിരെ ഏതാനും കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതന്മാരല്ലാതെ, ഏതെങ്കിലും സഭ പ്രതികരിച്ചതായി അറിയില്ല. ഏതായാലും ഗൗരവമായ പഠനം ആവശ്യമാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ലോകവിപണിയിലേക്ക് രാജ്യം വലിച്ചിഴയ്ക്കപ്പെടുകയാണ്. ലോകബാങ്കിനും മറ്റ് അന്താരാഷ്ട്രധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും മുൻതൂക്കമുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഒരു രാജ്യത്തിനും രക്ഷയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയാണ്. ഇതിനെതിരായ പോരാട്ടം അടിയന്തിരാവശ്യമാണ്. അതിന് അടിത്തറയൊരുക്കാൻ എല്ലാവിധ അടിമത്തമനോഭാവവും നാം കൈവെടിയണം. ഇന്ന് എല്ലാ രംഗത്തും ഇൻഡ്യാക്കാർ പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ തടവുകാരാണ്. നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഉത്തമ മൂല്യങ്ങൾ പുനരുദ്ധരിച്ച് നിലവിലുള്ള അപകർഷതാബോധത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടി നാം സ്വയം പോരാട്ടത്തിനൊരുങ്ങണം. പുതിയൊരു സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിനും വിമോചനപ്പോരാട്ടത്തിനും കാലമായിരിക്കുന്നു.

ഗാട്ട് കരാർ തിരസ്ക്കരിക്കുക എന്നൊരു സാധ്യത ഇപ്പോൾ നമുക്കുമുന്നിലില്ല. നമ്മുടെ സർക്കാർ കരാറിൽ ഒപ്പിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സർക്കാരിനെ മാറ്റിയെങ്കിലേ അത് തിരസ്ക്കരിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കൂ. ഇപ്പോഴത്തെ സർക്കാർ എങ്ങനെയെങ്കിലും പാർലമെന്റിൽ ഇക്കാര്യം പാസാക്കിയെടുക്കും. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അതോടെ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകും.

അത് തിരികെ എടുക്കാനൊക്കുമോ, എന്ന കാര്യം നോക്കണം. ഇതിന്റെ പരിണതഫലങ്ങൾ കാണുമ്പോഴേ അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന ബോധ്യം വരൂ. 'സാരമില്ല, നമുക്ക് വലിയ നഷ്ടം ഒന്നും വരില്ല.. നമുക്ക് കുറച്ചു പേർക്കൊക്കെ ഇങ്ങനെ അങ്ങ് പോകാം' എന്നുള്ള പൊതുവായ ഒരു ചിന്തയാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. ഒരു പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ഈ ഗാട്ടിന്റെ പരിണതഫലങ്ങൾ ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ വിപ്ലവം ഉണ്ടാകും. അതുവരെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പോകുകയേ ഉള്ളൂ.

ഇൻഡ്യക്ക് ഇന്ന് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നം മൗലികമായി ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഇല്ലാത്തതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പാശ്ചാത്യരെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യരാണ് അധികവും. പാശ്ചാത്യരുടെ ആസൂത്രിതമായ കരുനീക്കങ്ങളുടെ ഫലമാണ് ഇത്. അവരെപ്പോലെ ചിന്തിക്കാൻ മാത്രം കഴിയുന്ന ഒരു പറ്റം മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്ന ഫാക്ടറികളായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് ആദ്യം മാറ്റമുണ്ടാകേണ്ടത്.

പാശ്ചാത്യർ നൽകിയ വികസനം (ഡെവലപ്മെന്റ്) എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ കെണിയിൽ മൂന്നാംലോക രാഷ്ട്രങ്ങൾ വീണുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുക എന്നതാണ് ഇന്ന് ഇൻഡ്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ചുമതല.

സ്വാതന്ത്ര്യസമരം പോലുള്ള ഒരു വലിയ സമരം മൂലം മാത്രമേ ഇന്ന് നമ്മെ പിടിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. കാരണം ആ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിക്കു പിന്നിൽ ലോകബാങ്കുണ്ട്; അന്താരാഷ്ട്ര നാണ്യനിധിയുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഇതിന്റെ പ്രയോജനം കിട്ടുന്ന കമ്പനികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ലോകത്തിലെ മുഖ്യ പങ്ക് സൈനികശേഷിയും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന് സൈനിക ശക്തികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഈ കമ്പനികളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്.

എല്ലാ മാധ്യമങ്ങളെയും ഈ ശക്തികൾ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പത്രത്തിൽക്കൂടിയും റേഡിയോയിൽക്കൂടിയും ടെലിവിഷനിൽ കൂടിയും സത്യമറിയാൻ വയ്യാത്ത സ്ഥിതിയാണിന്ന്. ഈ കമ്പനികളുടെ താത്പര്യമനുസരിച്ച് എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന സത്യമാണ് നമുക്ക് കിട്ടുന്നത്.

ഇപ്പോൾ നാം വലിയൊരു ബന്ധനത്തിൽ കിടക്കുകയാണ്. മോചനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി നാം ബോധവാന്മാരാകുകയും സ്വാതന്ത്ര്യസമരം നടന്നതുപോലെ, ആഗോളവ്യാപകമായ ഒരു സാമ്പത്തികവിമോചനസമരം നടത്തുകയും വേണം. എന്നിട്ട് കുറെക്കൂടി ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു ലോകസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിക്ക് രൂപം നൽകണം.

നാം സമരം ചെയ്യേണ്ടത് അമേരിക്കയ്ക്ക് എതിരായിട്ടോ ജർമ്മനിക്ക് എതിരായിട്ടോ അല്ല. മുമ്പു പറഞ്ഞ പതിനേഴായിരം കമ്പനികൾക്കെതിരായിട്ടാണ്. ഈ കമ്പനികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്ന് ദേശീയോത്പാദനത്തെ വിമോചിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ കാണുന്ന ഏകമാർഗം. അതിനുവേണ്ടി ഒരു സഹനസമരത്തിനുള്ള സമയമായി. കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് ഇതേപ്പറ്റി യാതൊരു ചിന്തയുമില്ല. ജനങ്ങൾ സ്വയം ബോധവാന്മാരായി പരസ്പരം സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു വിമോചന സമരത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങാനുള്ള സമയം വന്നിരിക്കുന്നു.

എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ മാറ്റാനുള്ള കഴിവുള്ളത് ജനശക്തിക്കാണ്. ജനശക്തിയെ ബോധവത്ക്കരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് അല്പമെങ്കിലും വിവരമുള്ളവർക്ക് ചെയ്യാവുന്ന ഒരു പ്രധാനകാര്യം.

ആ ജനശക്തി സംഘടിതമായി ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമയത്ത് സാമൂഹിക പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ജനശക്തിയിലാണെനിക്ക് പ്രത്യാശയുള്ളത്.

രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കൊന്നും ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ പൊതുതാത്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രത കാണുന്നില്ല. അവരവരുടെ പാർട്ടിയുടെ താല്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള താല്പര്യം മാത്രമേ അവർക്കുള്ളു. രാഷ്ട്രീയമില്ലാത്ത പാർട്ടികളാണ് വല്ലതുമൊക്കെ ആത്മാർത്ഥമായി ചെയ്യുന്നത്. ജനതാല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയേതരപാർട്ടികൾ ഉണ്ടായി വന്ന് അവരിനിയും ഒരു രാഷ്ട്രീയ ശക്തിയായി വരണം.

ജനങ്ങൾക്ക് നന്മയായിട്ടുള്ളത് എന്താണ് എന്ന് ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി, അവരെ അത് നേടിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഇച്ഛാശക്തിയുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുകയാണ് കാര്യവിവരമുള്ളവർ ചെയ്യേണ്ടത്. അതിനാവശ്യമായ ബോധവത്ക്കരണത്തിന് ഇനിയും വൈകിക്കൂടാ.

ദൈവം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവസാനം നീതി ഉണ്ടാക്കും. കുറച്ചുനാളത്തേക്ക് അനീതിക്ക് വിജയം കിട്ടുമെങ്കിലും അത് എന്നും നിലനിൽക്കുകയില്ല. അനീതി തോൽക്കണം. നീതി വിജയിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. അന്തിമവിജയം നീതിയുടെ പക്ഷത്തിനായിരിക്കും.

(കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം. 1994 ജൂൺ 16. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*

മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ആശ്വാസം കിട്ടണം

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അലോപ്പതിയെന്നു പറയുന്ന പാശ്ചാത്യ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് അടുത്ത രണ്ടു ദശകങ്ങളിലായി പല ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അലോപ്പതി എന്നൊരു വാക്ക് പാശ്ചാത്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ വാക്ക് മെഡിക്കൽ സയൻസ് എന്നാണ്.

ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് തന്നെ നാലു പ്രധാന വൈദ്യസമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആയുർവേദ-സിദ്ധവൈദ്യ-ഹോമിയോപ്പതി-യുനാനി എന്നിവ.

പാശ്ചാത്യ ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനങ്ങളിൽ ചിലതു താഴെചേർക്കുന്നു. അതിന്റെ ചെലവു വളരെ കൂടുതലാണ്. അതു പലരുടെയും സാമ്പത്തികശേഷിക്ക് അപ്പുറമാണ്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. ഡോക്ടർമാരുടെ അനാസ്ഥയോ അറിവില്ലായ്മയോ കാരണവും ആശുപത്രിയിലെ ക്രമക്കേടുമൂലവും രോഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്.

കെമിക്കൽ ഔഷധങ്ങളുടെ വർധനമൂലം മനുഷ്യശരീരത്തിൽ വളരെയധികം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അതോടു ചേർന്നു പോകുന്നതാണു രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും മൂലവും മനുഷ്യശരീരത്തിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാസദ്രവ്യങ്ങളുടെ വർദ്ധന. ഇതു മനുഷ്യമനസിനെത്തന്നെ സ്വാധീനിക്കാൻ ശക്തിയുള്ളതാണ്.

എല്ലാ രോഗത്തിനും ആന്റിബയോട്ടിക്സ് നിർണ്ണയിച്ചു നിർണ്ണയിച്ചു, ഇപ്പോൾ ആന്റിബയോട്ടിക്സിനോട് പ്രതിരോധശക്തിയില്ലാത്ത രോഗങ്ങളുടെ സംഖ്യയും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. 1992-ൽ അമേരിക്കയിൽ 13,300 പേർ ആന്റിബയോട്ടിക്സിനെ ചെറുക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ മൂലം മരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആന്റിബയോട്ടിക്സ് ഫലിക്കാത്ത മലേറിയ, ക്ഷയം എന്നിവ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. എയിഡ്സ് പോലെതന്നെ ഭീതിജനകമായ ഒരവസ്ഥയാണിത്.

രോഗനിവാരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രാഥമിക ഉപാധിയായിരുന്നു രോഗിയും ഡോക്ടറും തമ്മിലുള്ള മാനുഷിക ബന്ധം. ഇന്നതു ബലഹീനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു രോഗി വന്നാൽ ഉടനെ കുറേ ടെസ്റ്റുകൾ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ രോഗിയോട് സംസാരിക്കുന്നില്ല. അതാണ് അവസ്ഥ. അത് രോഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലരുടെ ഭാവനയിൽ അടുത്തകാലത്തുണ്ടാകാവുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥിതിവിശേഷം, ഒരു മാതിരി രോഗങ്ങൾ ക്കൊക്കെ ചികിത്സ വിധിക്കാൻ ഒരു കേന്ദ്രിത കമ്പ്യൂട്ടറിനു കഴിയുന്ന അവസ്ഥയാണ്. ഏതു രോഗിയായാലും അയാളുടെ രോഗവിവരങ്ങൾ സ്വന്തം കമ്പ്യൂട്ടർ വഴി കേന്ദ്രിത കമ്പ്യൂട്ടറിലേയ്ക്ക് അറിയിച്ചാൽ അവിടെനിന്നും ചികിത്സ പറയും; ഡോക്ടറെ കാണേണ്ട. രോഗനിർണ്ണയവും ചികിത്സയും കൂടുതൽ കൂടുതലായി യന്ത്രങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ മുമ്പോട്ടുപോകുന്നത്.

ഓരോ രോഗിക്കും ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ടെസ്റ്റുകൾ ഡോക്ടർമാർ വിധിക്കാറുണ്ട്. കാരണം ഏതെങ്കിലും ഒരു ടെസ്റ്റ് ചെയ്യാതിരുന്നതുമൂലം രോഗി അപായത്തിലായാൽ അതിനു നഷ്ടപരിഹാരം ഡോക്ടർ കൊടുക്കണമെന്നാണു നിയമം. അതിന്റെ പരിണതഫലമെന്താണ്? ഒരാവശ്യവും ഇല്ലാത്ത അനേകം ടെസ്റ്റുകൾ വിധിച്ച് രോഗിയുടെ ധനശക്തിക്ക് അപ്പുറമായ ഭാരം അയാളുടെമേൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. ധനശക്തിക്കും ശാരീരിക കഴിവിനും അപ്പുറമായ ഭാരം ഇതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്നു.

പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ശരീരം തന്നെ ഒരു യന്ത്രമാണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നതാണ് പാശ്ചാത്യ വൈദ്യശാസ്ത്രം. ശരീരത്തിന്റെ ചികിത്സയ്ക്ക് ഒരു വൈദ്യസമ്പ്രദായത്തെയും മാനസികരോഗ ചികിത്സയ്ക്ക് മറ്റൊരു വൈദ്യസമ്പ്രദായത്തെയും ആവിഷ്ക്കരിച്ചു.

അടിസ്ഥാനപരമായി ചോദ്യം ചെയ്യാവുന്ന തത്വസംഹിതയിന്മേലാണു പാശ്ചാത്യ വൈദ്യശാസ്ത്രം വളർന്നുയർന്നിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യൻ എന്ന പ്രതിഭാസത്തെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനുള്ള വിലയിരുത്തൽ വളരെ വികലവും വഴിതെറ്റിയതുമാണെന്നു ബോധ്യമായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ചൈനീസ് വൈദ്യം അക്യുപങ്ചർ, അക്യുപ്രഷർ, ടിബറ്റൻ വൈദ്യശാസ്ത്രം, സൈബീരിയൻ വൈദ്യശാസ്ത്രം, യോഗവൈദ്യശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെ ഏതാണ്ട് അറുപതോളം പരമ്പരാഗത ചികിത്സാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ലോകജനത ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അലോപ്പതി വൈദ്യന്മാർക്ക് മറ്റു വൈദ്യന്മാരെ ഏറെക്കുറെ പുച്ഛമാണ്. മെഡിക്കൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് നാലര ലക്ഷം അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരാണ്. സെൻട്രൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇൻഡ്യൻ മെഡിസിൻ എന്ന സർക്കാർ സംഘടനയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അഞ്ചര ലക്ഷം പരമ്പരാഗത ചികിത്സകന്മാരാണ്. ഈ രണ്ടു സംഘടനകളും കൂടി ഒന്നാകണമെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഉടനെ അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരാണ് എതിർക്കുന്നത്.

പരമാർത്ഥത്തിൽ അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരോളം നല്ല പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പരമ്പരാഗത ചികിത്സകന്മാർ വളരെക്കുറച്ചേയുള്ളു. ആയുർവേദത്തിന്റെയും ഹോമിയോപ്പതിയുടെയും സിദ്ധവൈദ്യത്തിന്റെയും യുനാനിയുടെയും പരിശീലന വ്യവസ്ഥകൾ കുറേക്കൂടി ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലാക്കണമെന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു വർഷം ഏറെയായി.

അലോപ്പതി ഡോക്ടർമാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മെഡിക്കൽ കോളജുകളിൽ പരമ്പരാഗത ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി എല്ലാ ഡോക്ടർമാർക്കും മറ്റു ചികിത്സാരീതികൾ കൂടി അറിയാവുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കാണു നാം നീങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

അതിനു മുമ്പുതന്നെ നമുക്കു ചെയ്യാവുന്ന ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത്, നിലവിലുള്ള അലോപ്പതി ആശുപത്രികളിൽ ആയുർവേദവും ഹോമിയോപ്പതിയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ വളരെ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും. അതോടുകൂടെത്തന്നെ യുനാനി, സിദ്ധവൈദ്യം, അക്യുപങ്ചർ, യോഗചികിത്സ എന്നിവ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താമെങ്കിൽ ഏറെ നന്ന്.

ആശുപത്രിയിൽ വരുന്ന എല്ലാ രോഗികളെയും പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ ത്തന്നെ ചികിത്സിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് എന്തിനാണ് നിർബന്ധിക്കുന്നത്? ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയുടെ പ്രശ്നം ഹോമിയോകൊണ്ടു തീരാവുന്നതേയുള്ളു. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വാതരോഗിയുടെ പ്രശ്നത്തിന് ആയുർവേദമായിരിക്കും കൂടുതൽ ഉപയുക്തം. ഓരോ രോഗിക്കും അയാൾക്ക്

ഉതകുന്ന ചികിത്സാരീതി നിർണയിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ബഹുമുഖ ചികിത്സാരീതിയുള്ള ആശുപത്രി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാകണം.

ഇന്നു പാശ്ചാത്യ ചികിത്സാരീതിക്ക് എത്താൻ സാധിക്കാത്ത പല മണ്ഡലങ്ങളിലും പ്രയോജനം ചെയ്യാൻ ബഹുവിധ ചികിത്സാരീതികൾ ഉള്ള ഒരു ആശുപത്രിക്കു കഴിയും.

ഇന്നത്തെ ആശുപത്രികൾ ഓരോ രോഗിയെയും ഒരു കെട്ടിടത്തിനകത്ത് അടച്ചു പൂട്ടുന്നതിനു പകരം കുറേക്കൂടി പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം ഉള്ള പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുറേ ദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ അനുവദിച്ചാൽ രോഗം വേഗം സൗഖ്യമാകും. ഇന്നത്തെ ആശുപത്രികൾ ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ജയിൽകെട്ടിടങ്ങളാണ്. രോഗികൾക്കു കലകളും പ്രകൃതിസൗന്ദര്യവും ആസ്വദിക്കാനുള്ള ഒരവസരവും അവിടെ കിട്ടുന്നില്ല. രോഗിയുടെ ആശുപത്രി ജീവിതം ഒരുവിധം നരകമാണ്. കുറേക്കൂടി മനസിനും ആത്മാവിനും ഉത്തേജനം നൽകുന്ന ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളാണ് ആശുപത്രിയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടത്.

ഒഴുകുന്ന വെള്ളവും വളരുന്ന മരങ്ങളും പച്ചപിടിച്ച പുൽത്തകിടികളും കണ്ണിനാശ്വാസം തരുന്ന തോട്ടങ്ങളും ഒക്കെയായിരിക്കും രോഗിക്കു കുറേ ക്കൂടി പ്രയോജനം നൽകുക.

രോഗികൾ തമ്മിലും ഇന്നു സമ്പർക്കമില്ല. അവർ തമ്മിലുള്ള സഹകരണവും സഹവർത്തിത്വവും വർധിക്കുമ്പോൾ മനസിന് ഉണ്ടായ രോഗശാന്തിക്കു വേഗത വർധിക്കും.

മനസിനും ശരീരത്തിനും ആത്മാവിനും ഒരുപോലെ ആശ്വാസം നൽകുന്ന പുതിയ ചികിത്സാപരിസരങ്ങളെ നമുക്കു വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയണം. വിവിധ രീതിയിലുള്ള ചികിത്സാക്രമങ്ങളും ലഭ്യമാക്കണം.

പ്രാർത്ഥനയുടെയും ധ്യാനത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷം ഈ ചികിത്സാസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവർക്കും ആരോഗ്യം സംസിദ്ധമാകാൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള സമീപനമാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്.

പാശ്ചാത്യ ചികിത്സാരീതികളെ അപ്പാടെ തള്ളിക്കളയണമെന്നല്ല വാദം. അതോടൊപ്പം പരമ്പരാഗത ചികിത്സാരീതികളുംകൂടി വളർന്നു വരണമെന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ആശുപത്രികൾ അരോഗതയുടെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും കേന്ദ്രങ്ങളായി മാറണമെന്നു മാത്രം.

(കോട്ടയം സോഫിയാ സെന്ററിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം. 1994 ജൂലൈ 7. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ സെമിനാറിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമായിട്ട് ഞാൻ കരുതുന്നു. അതിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിക്കുവാൻ എനിക്ക് അർഹതയുണ്ടോ എന്ന് വളരെ സംശയമുണ്ട്. ...... എന്നാലും കുട്ടികളുടെ ഒരു വലിയ സ്നേഹിതനാണ് ഞാൻ. കുട്ടികളെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുകയും അവരെപ്പറ്റി കരുതുകയും ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രമുഖനായ ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന് എന്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ ഈ സമയത്ത് ഞാൻ സവിനയം അർപ്പിക്കുന്നു.

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ എന്ന വിഷയം ഈ അടുത്ത കാലത്താണ് വ്യക്തമായി പൊട്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യന്റെ മൗലിക അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഈ അടുത്ത കാലത്താണ് നമുക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിനെ ഞാൻ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതിനകത്ത് ഒരു പ്രശ്നം ഉള്ളത് മാത്രം ഞാൻ പറയാം. അവകാശങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത് കോടതിയിൽ പോയി നേടിയെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളാണ്. കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ കോടതിയിൽ പോയി നേടിയെടുക്കണമെങ്കിൽ കുട്ടികൾക്ക്, നേരെ കോടതിയിൽ പോകുവാനുള്ള കഴിവില്ല. അവർക്കുവേണ്ടി അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി വാദിക്കുകയും കോടതിയിൽ പോവുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമേ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രം തീരുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ. കുട്ടികളുടെ മൗലികമായ മനുഷ്യത്വത്തെ ധ്വംസിക്കുന്ന പല പ്രക്രിയകളും ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത് ബാലവേല. കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിച്ച് മറ്റുള്ളവർ പണമുണ്ടാക്കുന്നു. ഇത് ഭാരതത്തിൽ പൊതുവെ ഉള്ളതാണ്. കേരളത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഉണ്ട്. കന്യാകുമാരി പോലുള്ള ജില്ലകളിലും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ബാലന്മാരെയും ബാലികമാരെയും എട്ടും പത്തും മണിക്കൂർ വീതം ജോലി ചെയ്യിച്ച് അതുകൊണ്ട് മുതലെടുക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം നിലനിൽക്കുന്നു. നമ്മുടെ കേരളത്തിലുമുണ്ടിത്. വടക്കേയിന്ത്യയിലും ധാരാളമുണ്ട്.

ഞാൻ ഡൽഹിയിൽ പോയപ്പോൾ ആദ്യം കണ്ട ഒരു കാര്യം ഇതായിരുന്നു. അവിടെ റോഡുപണിക്കായി കല്ലു പൊട്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടി രാജസ്ഥാനിൽ നിന്ന് കുറെ പാവപ്പെട്ട ആളുകളെ റോഡ് കോൺട്രാക്ടർമാർ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത് താമസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിനായിരക്കണക്കിന് ആളുകളുണ്ട്. ഒരിയ്ക്കൽ അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കാണാൻ ഞാൻ പോയപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞുങ്ങളുമൊക്കെ ജോലി ചെയ്യുകയാണ്. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ ജോലി ചെയ്താൽ അന്ന് രണ്ടു രൂപായൊന്നും കുട്ടികൾക്ക് കിട്ടുകയില്ല. അതിൽ താഴെയേ കിട്ടുകയുള്ളു. പക്ഷേ ആ രൂപാ കൂടി കിട്ടാൻവേണ്ടി മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ ഈ കല്ല് പൊട്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടി പറഞ്ഞയയ്ക്കുകയാണ്.

“ഞാനൊരു സ്കൂളുണ്ടാക്കിത്തരാം, സ്കൂളിലേക്ക് കുട്ടികളെ അയയ്ക്കാമോ?” എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ “അതെങ്ങനെയാ കുട്ടികളെ അയയ്ക്കുന്നത്? കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ അയച്ചാൽ അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന പണം ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടുകയില്ലല്ലോ” എന്നാണ് മാതാപിതാക്കൾ പറയുന്നത്. കുറച്ചുസമയം അവരുമായിട്ട് സംസാരിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ട് അവർക്ക് തന്നെ ചില പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. തുടർച്ചയായി കല്ലു പൊട്ടിക്കുന്ന ജോലി ചെയ്യുന്നതുമൂലം, കല്ലിൽ നിന്നും വമിക്കുന്ന വിഷങ്ങൾ അവരുടെ മൂക്കിൽ കയറി മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ പലർക്കും റ്റി. ബി. പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരെക്കൂടി ചികിത്സിക്കാതെ കുട്ടികളെ നോക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നു വരുകയും, അവസാനം അവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി രണ്ടു ബാലവാടികൾ തുടങ്ങുകയും, ആ ബാലവാടികളിൽ ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കഴുകി വെടിപ്പാക്കി, അവരുടെ ലംഗ്സിനകത്തുള്ള പൊടിയുമൊക്കെ എടുത്തുകളഞ്ഞ്, ചിലർക്കൊക്കെ റ്റി. ബി. യുടെ ആരംഭം ഉണ്ടായിരുന്നതു പോലും ചികിത്സിച്ച് മാറ്റി അവരെ ഒരു വിധത്തിൽ ആക്കിയെടുത്തു എന്നുള്ളത് ഞാൻ സ്വന്തമായിട്ട് അവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പരിശ്രമമാണ്.

അതിൽനിന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ എന്നുപറയുന്നത് കുട്ടികളോടുള്ള പരിഗണനയിൽ മാതാപിക്കൾക്കു തന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ടുന്ന ചില പരിവർത്തനങ്ങളാണ്. കുട്ടികൾ എന്നു പറയുന്നത് നമ്മുടെ സ്വത്താണ്, അത് നമ്മുടെ ആവശ്യം പോലെ ഉപയോഗിക്കാം, അവരെക്കൊണ്ട് മുതലെടുക്കാം എന്നൊരു വിചാരം മാതാപിതാക്കൾക്ക് പോലും ഉള്ളതായിട്ടാണ് അവിടെ കണ്ടത്.

അപ്പോൾ കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ എന്നുള്ളതിൽ പ്രധാനമായി ഞാൻ കണ്ടത് കുട്ടികളോടുള്ള മനുഷ്യരുടെ മനോഭാവമാണ്. അവരെ വെറും നിസഹായരും സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവരുമായി കണ്ടുകൊണ്ട് അവരെ ഇഷ്ടംപോലെ ഉപയോഗിക്കാം എന്നൊരു ചിന്ത പ്രായമുള്ളവർക്കു വരുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. അത് നിയമങ്ങൾ കൊണ്ട് കുറെയൊക്കെ പരിഹരിക്കാനൊക്കും. കുട്ടികൾ പത്ത് പതിനാലു വയസുവരെ ജോലി ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല എന്നൊരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാം. എന്നാൽ അതൊന്ന് നടപ്പാക്കുവാൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സാധിക്കുന്നില്ല.

ഫാക്ടറിയിലായാലും, കല്ല് പൊട്ടിക്കുന്നിടത്തായാലും, കശുവണ്ടി ഫാക്ടറിയിലായാലും, നമ്മുടെ കുട്ടികളെ നമ്മൾ നിർദയമായി ജോലി ചെയ്യിച്ച് അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർ പ്രയോജനം സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ എന്നതു പോലെ തന്നെ പ്രധാനമാണ് കുട്ടികളോടുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ മനോഭാവം. ഇതാണ് എനിക്ക് ആദ്യമായിട്ട് പറയുവാനുള്ളത്. കുട്ടികൾ മനുഷ്യവ്യക്തികളാണ്. അവരെയും ഈശ്വരരൂപത്തിലാണ് നാം കാണേണ്ടത്. സാധാരണ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ അവ രെയും ബഹുമാനിക്കണം. മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സ് എന്നു പറയുന്നത് കുട്ടിക്കും ഉണ്ട്. അത് എടുത്തു കളയുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന ഒരു കാര്യം ആദ്യമായിട്ട് ഞാനൊന്ന് പറയട്ടെ.

രണ്ടാമത് കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നത്തെ പ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നം അവരുടെ ആരോഗ്യമാണ്. ഭാരതത്തിൽ കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യത്തെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കാത്തതു മൂലം അനേകായിരം ശിശുക്കൾ പ്രായമാകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ മരിച്ചുപോകുന്നതായിട്ട് കണക്കുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റ് മുൻകൈയെടുത്ത് പലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും കുട്ടികളോടുള്ള സമീപനത്തിൽ അവരെ വേണ്ടവിധം നോക്കുക, അവരുടെ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുക എന്നുള്ളത് ഗവൺമെന്റിന്റെ മാത്രം ചുമതലയല്ല. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കൂടെ ചുമതലയാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാർ അക്കാര്യത്തിൽ ശുഷ്കാന്തിയായി പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ വലിയ കുഴപ്പമുണ്ടാകും. അതോട് അനുബന്ധിച്ച് പറയാനുള്ളത്, വടക്കേയിന്ത്യയിൽ പെൺകുട്ടികളോട് പ്രത്യേകിച്ചും വിവേചനപരമായിട്ടാണ് പെരുമാറുന്നത് (കേരളത്തിൽ എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് അറിഞ്ഞു കൂടാ). പെൺകുട്ടികൾ അങ്ങ് മരിച്ചുപോയാലും നഷ്ടമൊന്നുമില്ല; ആൺകുട്ടികളാണെങ്കിൽ കുടുംബത്തിന് വരുമാനം വർദ്ധിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കും എന്ന മനോഭാവത്തോടുകൂടി പല സ്ഥലങ്ങളിലും പെൺകുട്ടികളെ നിർദയമായിട്ട് അവഗണിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ ഉണ്ട് എന്നുള്ളത് പരമാർത്ഥമാണ്. കേരളത്തിൽ അത് അത്രയും ഇല്ല എന്നു തോന്നുന്നു.

മനുഷ്യകുഞ്ഞുങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഒരു പശുവിന് ഒരു കിടാവുണ്ടായി കഴിഞ്ഞാൽ, പെറ്റുവീണാൽ ഒരു മിനിറ്റിനകത്ത് ആ കിടാവ് ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് തന്നെത്താനെ നടക്കാൻ തുടങ്ങും. മനുഷ്യക്കുഞ്ഞാണെങ്കിലോ പെറ്റുവീഴുമ്പോൾ പൂർണമായും നിസഹായ അവസ്ഥയിലാണ്. അതിനെക്കൊണ്ട് കരയാനല്ലാതെ വേറെയൊന്നും സാധ്യമല്ല. ഇത് മനുഷ്യപ്രതിഭാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. മൃഗങ്ങൾക്ക് വളരെ ഹ്യസ്വമായ ഒരു ശൈശവമേ ഉള്ളൂ. ആ ശൈശവ കാലത്ത് പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ സമ്പാദിച്ചിട്ട് അവർ പെട്ടെന്ന് പ്രായമായവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരും. പക്ഷേ മനുഷ്യക്കുഞ്ഞ് 20 വർഷം മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിച്ച് സ്വന്തമായി നിലനിൽക്കാനുള്ള കഴിവ് സമ്പാദിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് പ്രകൃതി മനുഷ്യനെ ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്? കാള കിടാവിനെയും കോഴിക്കുഞ്ഞിനെയും പോലെ പെറ്റുവീണാൽ ഉടനെ, അല്ലെങ്കിൽ മുട്ട വിരിഞ്ഞാൽ ഉടനെ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യക്കുഞ്ഞിനും കൂടി കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നല്ലതായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം. അങ്ങനെ കൊടുക്കാഞ്ഞതിന് പ്രത്യേക കാരണമുണ്ട്. ഈ പത്തോ ഇരുപതോ വർഷക്കാലം മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഒരു മനുഷ്യ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ മനുഷ്യത്വം ഉരുത്തിരിയുന്നത്. നീണ്ട കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം, അതിൽ കൂടി മാത്രമാണ് ഒരു മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായി തീരുന്നത്. അപ്പോൾ കുട്ടികളെ നാം ശരിയായിട്ട് രൂപവൽക്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു നല്ല സമൂഹം നമുക്ക് ഉണ്ടാകും. നേരെ മറിച്ച് കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മൾ വരുത്തുന്ന വീഴ്ചകൾ സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ ബാധിക്കും. ഒരു മനുഷ്യക്കുഞ്ഞിനെ മനുഷ്യനാക്കിയെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ മൂന്നു വശങ്ങളാണുള്ളത്. ഒന്ന്, കുടുംബം; രണ്ട്, വിദ്യാഭ്യാസം/വിദ്യാലയം; മൂന്ന്, സമൂഹം. ഇത് മൂന്നും കൂടിയാണ് ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ മനസ്സും മനോഭാവവും രൂപ

വൽക്കരിക്കുന്നത്. അതിലാണിന്ന് നമുക്ക് വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സ്കൂളിലായാലും സമൂഹത്തിലായാലും കുടുംബത്തിലായാലും തെറ്റായ മനോഭാവങ്ങൾ മാതാപിതാക്കന്മാരിലും, സ്കൂളധികാരികളിലും, സമൂഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നവരിലും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതനുസരിച്ച് ഈ മനുഷ്യ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിൽ വളരെയധികം വൈകല്യങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം ഞാൻ പറയാം.

നമ്മുടെ ഭാരതത്തിൽ 1930-ൽ ഉണ്ടായ ഒരു യഥാർത്ഥ സംഭവമാണ് - Kamala The Wolf Child ന്റെ കഥ. നിങ്ങളിൽ കുറെപ്പേരെങ്കിലും ഈ കഥ വായിച്ചുകാണും. അന്നത്തെ കാലത്തെ എല്ലാ സൈക്കോളജി ടെസ്റ്റ് ബുക്കുകളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു Kamala The Wolf Child ന്റെ കഥ. ഒരു ആദിവാസി സ്ത്രീക്ക് ഒരു കുഞ്ഞുണ്ടായ സമയത്ത് ആ കുഞ്ഞിനെ അവർ, കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപേക്ഷിച്ചു. കുടിക്കാനുള്ള പാൽ മാത്രം അതിന്റെ വായിൽ വച്ചുകൊടുത്തിട്ട് അവിടെ ഇട്ടിട്ട് പോന്നു. ആ കുഞ്ഞ് കിടന്ന് കരയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചെന്നായ്ക്കളുടെ ഒരു വ്യൂഹം അതിലെ വന്നു. ഒരു അമ്മ ചെന്നായും അതിന്റെ എട്ടോ പത്തോ കുട്ടികളുമടങ്ങുന്നതാണാ കൂട്ടം. ഈ മനുഷ്യക്കുഞ്ഞ് നിസ്സഹായമായി കിടന്ന് കരയുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അമ്മ ചെന്നായയ്ക്ക് മാതൃസഹജമായ അനുകമ്പ തോന്നിയിട്ട് ഈ കുഞ്ഞിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി അതിന്റെ സ്വന്തം വയറ്റിൽ വച്ചു വളർത്തിയെടുത്തു. ആ കുഞ്ഞ് ചെന്നായ് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കാണ് വളർന്നുവന്നത്. ഒരു പത്ത് പതിമൂന്ന് കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ ആദിവാസികൾ നോക്കുമ്പോൾ, ഒരു കൂട്ടം ചെന്നായ്ക്കൾ നടക്കുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒരെണ്ണത്തിന്റെ മുഖം മനുഷ്യന്റേതുപോലെയിരിക്കുന്നു. നീണ്ട തലമുടി താഴേക്കു വീണുകിടക്കുന്നു, നാലു കാലിലാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിലും മനുഷ്യനാണെന്ന് തോന്നുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണത് എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ആദിവാസികൾ ഭയപ്പെട്ടു. ഇത് എന്തോ ഒരു പൈശാചിക പ്രതിഭാസമാണെന്ന് അവർ കരുതി. ആ സമയത്ത് സമൂഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ആളുകൾ ഈ കുഞ്ഞിനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും പിടിച്ചെടുത്ത് മനുഷ്യസമൂഹത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരണമെന്നും, ഇതൊരു മനുഷ്യക്കുഞ്ഞായിരിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞ് ഇറങ്ങിതിരിച്ചു. ആ കുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച സമയത്ത്, അമ്മ ചെന്നായ് ഒരു കാരണവശാലും ആ കുഞ്ഞിനെ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ ആ മനുഷ്യരെ ആക്രമിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവസാനം അമ്മ ചെന്നായയെ കൊന്നിട്ടാണ് ആ കുഞ്ഞിനെ മനുഷ്യസമൂഹത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത്. മനുഷ്യസമൂഹത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അതിന് കമല എന്നു പേരുമിട്ടു. മനുഷ്യന്റെ ഭക്ഷണം കൊടുത്താൽ ആ കുട്ടി കഴിക്കുകയില്ല. നീണ്ട നഖങ്ങൾ കൊണ്ട് ചെല്ലുന്നവരെയെല്ലാം മാന്താനും കടിക്കാനും ശ്രമിക്കും. മനുഷ്യ ശബ്ദമല്ല ചെന്നായ്ക്കളുടെ ശബ്ദമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ആ കുഞ്ഞ് രണ്ടു വർഷത്തോളം മനുഷ്യസമൂഹത്തിൽ വളർത്തപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവസാനം മരിച്ചുപോയി. ഈ കഥ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ കാരണം ആ കുഞ്ഞിന്റെ സ്വഭാവം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടത് അത് ആരുടെ കൂടെ വളർന്നുവോ, ആ ചെന്നായ് കുഞ്ഞുങ്ങളുമായിട്ടുള്ള സമ്പർക്കം മൂലമാണ്. നമ്മുടെയുമെല്ലാം സ്വഭാവം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. നാം ആരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നുവോ അവരിൽ നിന്നാണ് നമ്മുടെ മനോഭാവങ്ങളും ആശയങ്ങളും ചിന്താരൂപങ്ങളുമൊക്കെ ഉരുത്തിരിയുന്നത്. കുടുംബത്തിലെയും വിദ്യാലയത്തിലെയും സമൂഹത്തിലെയും സാമൂഹ്യ സമ്പർക്കത്തിൽ കൂടി കരുപ്പിടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണ് നാമെല്ലാവരും. സമൂഹത്തിലുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ, കുടുംബത്തിലുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ, വിദ്യാലയത്തിലുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ മനുഷ്യരാശിയെത്തന്നെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് നാം മനസ്സിലാക്കുകയും സമൂഹത്തിൽ തന്നെ മനോഭാവത്തിൽ മൗലീകമായ പരിവർത്തനം വരികയും വേണം. നാമോരോരുത്തരും സ്വാർത്ഥപരന്മാരായി ജീവിക്കുന്ന സമയത്ത് നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് സ്വാർത്ഥം ഉണ്ടാകരുതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ നടക്കില്ല. സമൂഹത്തിലുള്ള മനോഭാവങ്ങളും മൂല്യങ്ങളുമാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും കിട്ടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള പ്രധാനമായ ഉപാധി സമൂഹത്തിൽ തന്നെ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോട് മനുഷ്യത്വത്തോടുകൂടെ പെരുമാറുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇന്ന് അത് പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിട്ട് കമ്പോള വ്യവസ്ഥിതിയുമൊക്കെ വന്നിട്ട് എല്ലാവരും പണത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാം, കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിൽക്കാം, സ്വന്തബന്ധങ്ങളെ ത്യാഗം ചെയ്യാം എന്നുള്ള ഒരു മൂല്യ വ്യവസ്ഥിതിയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഈ ഒരു സാഹചര്യത്തിലേക്ക് സമൂഹം വന്നിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളും ആ വിധത്തിലേ വളർന്നുവരികയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാവിഭാഗധേയമാണ് നാം അന്വേഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ സമൂഹത്തിൽ മൗലീകമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വന്നിട്ട് മനുഷ്യത്വമുള്ള മനോഭാവങ്ങൾ ഇവിടെ കൂടുതലായി വളർന്നു വരണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഉത്കർഷം ശരിയായിട്ട് ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

(കോട്ടയം ജവഹർ ബാലഭവനിൽ നടന്ന 'കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ' എന്ന സെമിനാറിൽ ചെയ്ത ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗം, 1995)

ഭാരതസഭ ആദിമുതലേ സ്വതന്ത്രം

പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിൽ വന്നു സ്ഥാപിച്ച സഭ വിദേശത്തുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും സഭയ്ക്കു വിധേയമായിരുന്നോ, അതോ സ്വതന്ത്രവും അന്യനിരപേക്ഷവുമായിരുന്നോ? കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ചില ചരിത്രലേഖകന്മാരുടെ ചിന്തയിൽ ഭാരതത്തിലെ സഭ ആദിമുതലേ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കീഴിലായിരുന്നു. പക്ഷേ എ. ഡി. 52 ലാണ് ഇവിടെ സഭയുണ്ടായതെങ്കിൽ ആ സമയത്ത് റോമാ നഗരത്തിൽ ഒരു സഭയുണ്ടോയെന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെയും പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്ക് അതേക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാനും വഴിയില്ല. ഏതായാലും ഒരപ്പോസ്തോലനും എവിടെയെങ്കിലും സഭ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ അത് മറ്റൊരു സഭയ്ക്കു വിധേയമായി സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളതിനു ലവലേശം തെളിവില്ല.

പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ പലയിടത്തും സഭ സ്ഥാപിച്ചു. പ്രധാനമായും ഉത്തരപശ്ചിമദേശത്തുള്ള തക്ഷശിലയിലും, ദക്ഷിണപശ്ചിമതീരത്തുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂരും, കേരളത്തിലെ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും, ദക്ഷിണ പൂർവ തീരത്തുള്ള മൈലാപ്പൂരിലുമായിരിക്കണം സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചത്. ഇന്ത്യയുടെ ഈ മൂന്നു കോണിലുമുള്ള സഭകൾ തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും പരസ്പരസമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്.

കേരളത്തിലുള്ള ക്രൈസ്തവരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു (വീരടിയാൻ പാട്ട്, റമ്പാൻപാട്ട്, മാർഗംകളി മുതലായവയൊക്കെ പതിനേഴാം ശതാബ്ദത്തിനു ശേഷമുള്ളതാണെങ്കിലും അവയുടെ പിമ്പിൽ വലിയ പഴക്കമുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളാണുള്ളത്) പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഏഴു പള്ളികൾ ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുകയും ഏഴു പുരോഹിതന്മാരെ വാഴിക്കയും ചെയ്തു എന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്. നാലാം ശതാബ്ദത്തിനുശേഷം മാത്രമാണ് ഇടവകകളുടെ ഭരണ ചുമതല കശീശന്മാർ വഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിനുമുമ്പ് ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും കശീശന്മാരുടെ ഒരു സംഘവും അവരുടെ തലവനായി ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഓരോ പട്ടണത്തിലും ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പാ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇവിടെ വന്ന് ഏഴ് പുരോഹിതർക്ക് പട്ടം കൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നത് ഏഴ് കശീശന്മാരല്ല. ഏഴ് മെത്രാന്മാരത്രെ. പറവൂർ, പാലയൂർ, കൊല്ലം, നിരണം, കോക്കമംഗലം മുതലായ ഏഴു സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിന്, ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതു എന്നല്ല അർത്ഥം. നേരെമറിച്ച് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിശ്വാസികളുടെ സംഘങ്ങളാകുന്ന തദ്ദേശീയ സഭകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും മറ്റുള്ള എല്ലാ അപ്പോസ്തോലന്മാരും ചെയ്തതുപോലെ ഓരോ സ്ഥലത്തും ഒരു സംഘം കശീശന്മാരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും, അവരുടെ മേലധികാരിയായി ഓരോ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരെയും പട്ടം കെട്ടി എന്നുതന്നെയാണ്. ഏഴ് പട്ടക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ ഏഴു പുരോഹിതന്മാർ എന്ന് അന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഏഴു കശീശന്മാർ എന്നല്ല അർത്ഥം. പ്രത്യുത ഏഴു മെത്രാന്മാർ എന്നു തന്നെയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ കശീശന്മാർ, പുരോഹിതന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയത് ഏറെക്കുറെ നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിന്റെ കാലത്തായിരുന്നു. കുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തിയും ലിസിനിയസ് ചക്രവർത്തിയും ഒരുമിച്ച് 313-ാം ആണ്ടിൽ മിലാനിൽ കൂടി ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ നിയമദൃഷ്ടിയിൽ സാധുതയുള്ള മതമായി അംഗീകരിച്ചതോടെയാണ് സഭയുടെ അംഗസംഖ്യ പതിന്മടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചത്. തത്ഫലമായി ഓരോ ഇടവകയും പല പള്ളികളായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും കശീശന്മാർ ഇടവകയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. അതിനുമുമ്പ് ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും അതായത് ഓരോ തദ്ദേശീയ സഭയ്ക്കും ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായും അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ചു കുറെ കശീശന്മാരും ശെമ്മാശന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധന്മാരായ അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഓരോ സ്ഥലത്തും സഭ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള ആദ്യഫലങ്ങളായുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ആത്മീകവളർച്ചയുള്ള കുറേപ്പേരെ മൂപ്പന്മാരായും അവരിലൊരാളെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായായും വാഴിക്കുന്ന പതിവാണുണ്ടായിരുന്നത് എന്ന് അപ്പോസ്തോലിക പിതാക്കന്മാരായ റോമ്മായിലെ വി. ക്ലീമീസിന്റെയും അന്ത്യോഖ്യായിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെയും എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നു.

അതുതന്നെയാണ് പരിശുദ്ധനായ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിലും ചെയ്തത്. ഏഴു പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ച് ഏഴു പുരോഹിതന്മാർക്ക് പട്ടം കൊടുത്തു എന്നു പാരമ്പര്യം പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഏഴു എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ വാഴിച്ചു എന്നുതന്നെയാണ്. ഏഴരപള്ളി എന്നു പാരമ്പര്യത്തിൽ കാണുന്നത് നിലയ്ക്കലോ തിരുവിതാംകോട്ടോ എപ്പിസ്കോപ്പായില്ലാതെ കശീശന്മാർ മാത്രമുള്ള ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കണം.

ഏഴു എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരെ വാഴിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവരിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ കാലം ചെയ്താലും അവശേഷിക്കുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരിൽ മൂന്നുപേർക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂടി കാലം ചെയ്തവരുടെ പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിനാലായിരുന്നു. ഒരു സഭയുടെ സ്വയം ശീർഷകത്വത്തിന് എത്രയും അത്യാവശ്യമുള്ളത് നാല് എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെങ്കിലും ഉള്ള ഒരു സുന്നഹദോസാണ്. ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിന് മൂന്നു മെത്രാന്മാരെങ്കിലും വേണമെന്നാണ് സഭാപാരമ്പര്യം. അല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസിനും ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുവാനുള്ള അധികാരമില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഒരു മെത്രാൻ കാലം ചെയ്യുമ്പോൾ പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ള മിനിമം ഘടനയാണ് നാലംഗങ്ങളെങ്കിലും ഉള്ള ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്. സഭയുടെ സ്വയം ശീർഷകത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ഉപാധിയാണ് നാലംഗ സുന്നഹദോസ്. എന്നാൽ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ മെത്രാന്മാർ ഒരേ സമയത്തു കാലം ചെയ്യുവാനും ശേഷിക്കുന്നവരിൽ ചിലർക്ക് രോഗം കൊണ്ടോ വാർദ്ധക്യസഹജമായ ബലഹീനതകൊണ്ടോ എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് സുന്നഹദോസിന്റെ മിനിമം അംഗസംഖ്യ ഏഴ് എന്നു അപ്പോസ്തോലന്മാർ ക്രമീകരിച്ചത്. ഏഴ് എന്ന സംഖ്യ പൂർണതയുടെ പ്രതീകമാണല്ലോ.

ഒരു സഭയുടെ സ്വയംശീർഷകത്വത്തിനു പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ അത്യാവശ്യമാണ് ഈ ഏഴംഗ സുന്നഹദോസ്. അങ്ങിനെ ഒരു സുന്നഹദോസാണ് പരിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചത്. നമുക്ക് മറ്റാരെയും ആശ്രയിക്കാതെ ഭാരതസഭയുടെ സ്വയംശീർഷകത്വം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ എക്കാലവും സാധിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നമ്മുടെ ബുദ്ധിമോശം കൊണ്ട് പല പ്രാവശ്യം നാം ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. പേർഷ്യൻ സഭയ്ക്കും പിന്നീട് അന്ത്യോക്യൻ സഭയ്ക്കും നാം നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അടിയറവച്ചു. മാർത്തോമ്മാക്കാരെ തോല്പിക്കുവാനായി നമ്മൾ അന്ത്യോക്യയെ കൂട്ടുപിടിച്ചു.

സുപ്രീം കോടതിവിധിയും സമാധാന ശ്രമങ്ങളും

സുപ്രീം കോടതി വിധിയോടെ നമ്മളൊരു വെട്ടിൽ വീണിരിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ തലകൊണ്ടു പോയി സുപ്രീം കോടതിയിൽ കൊടുത്തു. കോടതി നമ്മളെ ഒരു വെട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ചാടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കോടതിയിൽ പോയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കുഴപ്പമില്ലായിരുന്നു. കോടതിയിൽ പോയി കഴിഞ്ഞാൽ കോടതി പറഞ്ഞത് അനുസരിക്കാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ നിയമവും മറ്റും അനുസരിക്കാൻ നമ്മൾ കടപ്പെട്ടവരാണ്.

കോടതിവിധി പ്രകാരം സ്റ്റാറ്റസ്കോ നിലനിൽക്കുന്നു. അസോസിയേഷൻ കൂടിക്കഴിഞ്ഞാലേ സ്റ്റാറ്റസ്കോ മാറുകയുള്ളു. സ്റ്റാറ്റസ്കോ അനുസരിച്ച് തങ്ങളും മലങ്കര അസോസിയേഷൻ വൈസ്പ്രസിഡന്റുമാരാണെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം മെത്രാന്മാർ വാദിക്കുന്നു. നമ്മളിത് അംഗീകരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. അവർക്ക് ഇപ്പോൾ അവരുടെയിടയിൽ ഭരണമൊക്കെ നടത്താമെന്നല്ലാതെ, അസോസ്യേഷൻ കൂടി കഴിഞ്ഞശേഷമേ അവർ ആ നിലയിലെത്തുകയുള്ളു. ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും ഇവിടുത്തെ സുന്നഹദോസിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നും അവർ സുന്നഹദോസിന് കീഴ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുമാണ് നമ്മൾ വാദിക്കുന്നത്.

സിംഹാസനപള്ളികളും പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജം പള്ളികളും സുന്നഹദോസിന്റെ കീഴിൽ വരണം, പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകയില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഈ മെത്രാന്മാർ ചേർന്ന് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചെന്നു വരാം. അങ്ങനെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനുള്ള വഴികൾ നോക്കണം. അവരെ സുന്നഹദോസിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമാക്കണം. ആ രീതിയിലാണ് ഇപ്പോൾ നെഗോസിയേഷനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പോകുന്നത്. മലങ്കരസഭയിൽ ശാശ്വത സമാധാനമുണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ലക്ഷ്യം.

മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനം

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് സിംഹാസനമില്ല എന്ന വാദം പൂർണ്ണമായും വിഡ്ഢിത്തമാണ്. യാക്കോബ് തൃതീയൻ ബുദ്ധിമോശമായ പല കാര്യങ്ങളും എഴുതുകയും പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തോട് നേരിട്ട് ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുവാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും ബാവാതിരുമേനിയുടെ ഈ വാദഗതി അംഗീകരിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ തുറന്നുപറഞ്ഞു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ചിന്താഗതി ഇല്ല എന്നു ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഇപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായെ തുബ്ദേനിൽ ഓർക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ കല്പന ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ സഭാസമാധാനത്തിനായി ഏവരും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അതിനോട് സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകളെ ചുരുക്കുന്നു.

(കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിചാപ്പലിൽ വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ദുഖ്റോനോ പെരുനാളിൽ വി. കുർബാന മദ്ധ്യേ നടത്തിയ പ്രസംഗം. 1996. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*

കാഴ്ചയും ശ്രവണവും

ഇന്ന് ഈ അത്ഭുതഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ ഒരു ശതാബ്ദി വർഷമായി ഇതേതുടർന്നുള്ള ആത്മീയപരിപാടികൾകൂടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 90-ാം പേജിൽ തിരുമേനി പറയുന്നു: "സത്യദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനു ഇന്ന സ്ഥലമെ ആവൂ എന്നില്ല. ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നാം സേവിക്കണം. എന്നാലും, ആത്മാവിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാൻ കാഴ്ച ഏറ്റവും ഉപയോഗമുള്ളതാകകൊണ്ടു നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ കഴിയുന്നവർ എല്ലാം ഈ വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നതായാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു നാം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഗുണദോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു".

ആദ്ധ്യാത്മികമായി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സംസിദ്ധമാകുന്നത് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് എന്ന കാര്യം നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ സഭയുടെ ആരാധനയുടെ അടിസ്ഥാനതത്വം ഇതാണ്. നമ്മുടെ ആരാധനയിലും എപ്പോഴും കാണുന്ന തത്വമിതാണ്.

ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ പ്രകാശത്തിന് അസ്തിത്വം നൽകിക്കൊണ്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചത്. ദൈവം നൽകുന്ന പ്രകാശത്തിലൂടെ സാധ്യമാകുന്ന ഒന്നാണ് കാഴ്ച. അതിൽ കൂടിയും ആദ്ധ്യാത്മികത പ്രാപിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ കാഴ്ചയ്ക്കും ശ്രവണത്തിനും എന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ തുല്യ പ്രാധാന്യമാണുള്ളത്.

ഹൈന്ദവ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിശ്വാസമാണ് 'നാദബ്രഹ്മവാദം'. സൃഷ്ടി എന്നത് ബ്രഹ്മനാദത്തിന്റെ വിവിധ സ്ഫുരണങ്ങൾ മാത്രമല്ല. എല്ലാം ഈശ്വരനാദമാണ്. അത് നമുക്ക് ശ്രവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു മൂലം നമുക്ക് ജന്മസാഫല്യം ഉണ്ടാകാം. തീർത്ഥയാത്ര എന്നത് ഈ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും പ്രധാനമായ അനുഭൂതി നൽകാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ വർണ്ണനയാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു പറയുന്നത്.

വരുംനാളുകളിൽ ഈ പരിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളിൽ നാം പോകുമ്പോൾ വെറും വിനോദയാത്രയായിട്ട് പോകാതെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ തപശക്തിയോടും ഭക്തിയോടും കൂടെ ഈ തീർത്ഥാടന യാത്രകളിൽ നാം സംബന്ധിക്കുകയും അതിൽനിന്ന് ഈശ്വരന്റെ പ്രത്യേക കാരുണ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണം ഈ അടുത്തവർഷം നമുക്ക്

പല പരിപാടികളും രൂപീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമാവട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിനുവേണ്ടി അത്യധികം ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിന് വളരെ രസാവഹമായ ഒരു മുഖവുര എഴുതിയിട്ടുള്ളതുമായ ശ്രീ. പോൾ മണലിലിനെയും അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കറന്റ് ബുക്സിനെയുമെല്ലാം ഞാൻ വളരെ പ്രത്യേകമായി അനുമോദിക്കുന്നു. ആ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഒരു പടികൂടി അടുക്കുവാൻ സഹായകമാവട്ടെ. ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(പ. പരുമല തിരുമേനി രചിച്ച 'ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണ'ത്തിന്റെ ശതാബ്ദി സമ്മേളനത്തിൽ തീർത്ഥാടന ശതാബ്ദി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിൽ നിന്ന്. 1996 ജൂലൈ 12. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*

ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ

ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ ഉത്തുംഗഗോപുരം

നമ്മുടെ ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ ഉത്തുംഗശിബിരം എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്ന ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവന്റെ പാവന സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ എന്റെ എളിയ ആദരവുകൾ.

എനിക്ക് രണ്ടു വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ശ്രീനാരായണഗുരുദേവൻ ആലുവായിൽ സർവ്വമത മഹാപാഠശാല സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത് - 1924 ൽ. അതുകഴിഞ്ഞ് അര ശതാബ്ദകാലത്തിനു ശേഷമേ അത് നടപ്പിൽ വന്നുള്ളൂ. 1971 ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ മദ്ധ്യസ്ഥത മൂലം അത് നടപ്പിൽ വന്നു. അതിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്നു എന്നതിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനും വളരെയധികം സന്തോഷിക്കുന്നു.

ഈ കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള രണ്ട് വലിയ പ്രഭാപ്രസരങ്ങളിൽ ഒരാൾ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരും മറ്റെയാൾ ശ്രീ നാരായണ ഗുരുവുമാണ്. ഈ ചൈതന്യപ്രസരത്തിന്റെ പിറകിൽ വളരെ വലിയ ഒരു പാരമ്പര്യം തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് പലപ്പോഴും ദക്ഷിണഭാരതീയരായ നാം ഓർക്കാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികത നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ പരന്നത് വടക്കുനിന്നാണ് എന്നൊരു തെറ്റിദ്ധാരണ പലർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈയടുത്ത കാലത്തായിട്ട് നമ്മുടെ ചരിത്രരചനയും അങ്ങനെയാണ്. എന്നാൽ അതല്ല യാഥാർത്ഥ്യം. വടക്കുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തമായ ഒരു ചൈതന്യപ്രസരം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. രണ്ടുമൂന്നെണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കാം.

നമ്മുടെ ഭാരതീയ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യപ്രസരത്തിലെ സിംഹഭാഗം വരുന്ന വലിയ ഉത്തുംഗന്മാരായ പരിശുദ്ധന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ഹിന്ദി ബെൽറ്റിൽ നിന്നല്ല. ഹിന്ദി ബെൽറ്റിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക നേതാക്കൾ രണ്ടുപേരും അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണമതത്തോട് എതിരിട്ടവരാണ്. ഭഗവാൻ ശ്രീ ബുദ്ധനും ശ്രീ ജൈനമഹാവീരനും. രണ്ടു പേരും വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ വ്യക്തികളാണ്. എന്നാൽ മറ്റുള്ള വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപേരെക്കൂടി കൂട്ടാം. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ, ശ്രീ അരബിന്ദോ.

ബാക്കിയുള്ളവരൊക്കെ തെക്കേഇന്ത്യക്കാരാണ്. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ, ശ്രീ രാമാനുജൻ, ശ്രീ മാധ്വൻ, ഈയടുത്ത കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തികളായ ശ്രീ രമണ മഹർഷി, ശ്രീ നാരായണഗുരു - ഇവരെല്ലാം തെക്കേഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരാണ്. ഈ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ, ദക്ഷിണാവൃത്തത്തിലെ ഒരു വലിയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉടമകളാണ് നാമെല്ലാവരും. ക്രിസ്ത്യാനിയായാലും മുസ്ലീമായാലും ഹിന്ദുവായാലും മറ്റ് മതങ്ങളിൽപെട്ടവരായാലും എല്ലാവരുടെയും ചരിത്രത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഈ "മഹാചൈതന്യപ്രസരം" കിടപ്പുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയുവാനുള്ളത്.

ഞാനിപ്പോൾ ഒരു ഉദാഹരണമായിട്ട് എന്റെയൊരു ചെറിയ അഭിപ്രായം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. നാമിപ്പോൾ ഭാരതീയ ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പഠനത്തിന് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നത് സംസ്കൃതമാണ്. ഈ സംസ്കൃതഭാഷ ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് ശ്രീ ബുദ്ധനും മഹാവീരനുമൊക്കെ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷ 'പ്രാകൃത' എന്നു പറയുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് 'പാലി'. ഇത് നമ്മുടെയാളുകളൊന്നും പഠിക്കാറില്ല. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ പഴക്കമുള്ള വലിയ ഭാഷയാണ് തമിഴ്. മലയാളികളായ നാമെല്ലാവരും ഒരുകാലത്ത് തമിഴന്മാരായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ നമുക്കത്രവേഗം അത് സ്വീകാര്യമല്ല. കാരണം നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ തമിഴരെപ്പറ്റി അല്പം കുറഞ്ഞ ഒരു അഭിപ്രായം എവിടെയോ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് തമിഴ് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ പ്രയാസം. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ കാര്യമെടുത്താൽ തന്നെ സംസ്കൃതത്തിലാണ് അദ്ദേഹം പുസ്തകമെഴുതിയതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃഭാഷ തമിഴായിരുന്നു. ശ്രീ രാമാനുജനും ശ്രീ മാധ്വനുമൊക്കെ സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാർ ആയിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ഭാഷ എപ്പോഴും ദ്രാവിഡഭാഷയായിരുന്നു.

ഈ തമിഴിന്റെ പാരമ്പര്യം മലയാളികളായ നാം മറന്നുകളയുന്നത് സങ്കടകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. കാരണം, ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രസരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ഈ ദക്ഷിണാവൃത്തത്തിൽ നിന്നാണ്. അല്ലാതെ ഗംഗാതീരത്തുനിന്നല്ല എന്നുള്ളത് എനിക്ക് വളരെ ബോധ്യമാണ്. അതിന്റെ തെളിവുകളെന്താണ് എന്ന് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒന്നു രണ്ടെണ്ണം ഞാൻ പറയാം.

ഒന്നാമത്, ഈ സംഘംകൃതികൾ എന്നു പറയുന്ന തമിഴ് സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി മലയാളികൾക്ക് വലിയ താല്പര്യമൊന്നും കാണുന്നില്ല. മധുര കാമരാജ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി അതിന് വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത് പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ന് ഈ സംഘംകൃതികളുടെ ഒരു എഡിറ്റഡ് വേർഷൻ കിട്ടാൻ പ്രയാസമാണ്. ആദ്യ ശതാബ്ദത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൃതികളാണ് സംഘംകൃതികളെന്ന് പറയുന്നത്. അതെല്ലാം നമ്മുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടില്ല. ചിലത് വളരെ ശുദ്ധസാഹിത്യത്തിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

പുറനാനൂറ്, അകനാനൂറ് മുതലായ അനേക കൃതികൾ നമുക്ക് ഇന്ന് സംസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഘം എന്നു പറഞ്ഞാൽ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സംഘമാണ്. അന്നത്തെയെഴുത്തുകാരുടെയെല്ലാം കൂടി സംഘടനയാണ്. ഈ സംഘടനയുടെ പ്രധാന പ്രോത്സാഹകന്മാരായി ഉണ്ടായിരുന്നത് ഈ ദക്ഷിണഭാരതത്തിലെ ചേരമാൻ പെരുമാക്കന്മാരായ രാജാക്കന്മാരാണ്. ചേരമാൻ പെരുമാക്കന്മാർ കേരളം ഭരിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തെപ്പറ്റി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ് പതിറ്റിപ്പത്ത്. പത്ത്, പത്ത് പാട്ടുകളുള്ള പത്ത് എണ്ണം ഒരുമിച്ച് കൂടിയിട്ടുള്ള ഒരു ബൃഹദ്ഗ്രന്ഥം. പുരാതന സാഹിത്യകൃതികളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. എന്തുകൊണ്ടോ ഇപ്പോഴും ഭാരതത്തിൽ പലർക്കും അതിനെപ്പറ്റി അറിയാൻവയ്യ എന്നുള്ളതിൽ എനിക്ക് സങ്കടം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

മലയാളികളായ നമ്മുടെ പഴയ ചരിത്രമാണിത്. ഇത് നമ്മൾ പഠിച്ചാൽ നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ വേരുകൾ എവിടെയാണെന്ന് കാണുവാൻ പറ്റും. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഞാനിപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. നാം ശ്രദ്ധിക്കാത്ത പല കാര്യങ്ങളും ആ കൃതി പഠിക്കുമ്പോൾ കാണും. ഒന്നാമത്, ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിന്നു വന്ന ഹിന്ദു ദേവതമാരുടെ പേരുകൾ ഒന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. വേദത്തെപ്പറ്റിയോ ഉപനിഷത്തുകളെപ്പറ്റിയോ ഒന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. അവിടെ കാണുന്നത് ഈ ദക്ഷിണാവൃത്തത്തിൽ തന്നെയുണ്ടായിരുന്ന അതിപ്രൗഢമായ ഒരു സാഹിത്യ, ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യമാണ്. അതൊന്ന് പഠിക്കണമെന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ കൃതി, ഈ അടുത്തകാലത്ത് നമ്മുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് 13-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു മഹാകൃതിയാണ്. “ആചാര്യഹൃദയം” എന്നാണതിന്റെ പേര്. ഈ കൃതി അക്കാലത്ത് ഇവിടെയുള്ള മതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സാക്ഷിയാണ്. അത് പിന്നീട് വന്ന വൈഷ്ണവമതം, ശൈവമതം എന്നൊക്കെ പറയുന്ന മതത്തിന്റെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മതപാരമ്പര്യമാണ്. ഈ ‘ആചാര്യഹൃദയ’ത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വ്യാഖ്യാതാവ് ആയിരിക്കുന്ന മണവാളമാമുനി എന്നു പറയുന്നയാൾ തമിഴ് മണിപ്രവാളത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു രേഖയാണ് നമുക്ക് ഇപ്പോൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. തമിഴും സംസ്കൃതവും ഇടകലർത്തി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ് ആചാര്യഹൃദയം, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനവും. പഴയകാലത്തെ ആചാര്യന്മാരിൽ ഉത്തുംഗനായിരുന്ന തെങ്കലപിള്ളൈ ലോകാചാര്യയുടെ സഹോദരനാണ് ഈ മണവാളമാമുനി.

വളരെ പ്രൗഢമായ ഒരു നിധിയാണീ ഗ്രന്ഥം. അതിൽ പറയുന്നത് വടക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ വേദവും ഉപനിഷത്തുമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് തെക്കും ഉണ്ട്. ദക്ഷിണ ഭാരതീയന്റെ ഒരു വേദവും ശാസ്ത്രവും ഉണ്ട്. ആ വേദത്തിന്റേയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം ഉത്തരഭാരതീയർ പ്രധാനമായി കരുതുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങളെ അത് നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. ഒന്ന്, ജാതി (വർണ്ണാശ്രമം). ഉത്തരഭാരതീയർ പലപ്പോഴും പറയുന്നു, വർണ്ണാശ്രമധർമ്മമുള്ളിടത്തേ ഹിന്ദുമതമുള്ളു എന്ന്. ഇപ്പോഴും പറയുന്നവരുണ്ട്. ഒരിക്കലുമല്ല. വർണ്ണാശ്രമധർമ്മം അല്ലെങ്കിൽ ജാതി എന്നു പറയുന്നത് ഈ മായാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രത്യേകത മാത്രമല്ലാതെ അതിന് മൗലികമായി യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ മറ്റൊരു കാര്യവും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അത് ‘കർമ്മ’ എന്ന പേരിലുള്ള, വടക്കു നിന്നുള്ള പഠിപ്പിക്കലിനെപ്പറ്റിയാണ്. അതും വെറുതെയാണെന്ന ദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ കർമ്മം കൊണ്ട് അവൻ ദൈവത്തെ അറിയാതെ കിടന്നുകൊള്ളണമെന്ന് എങ്ങും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ഒരുപോലെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് കൈങ്കര്യം എന്നു പറയുന്നതാണ്. കൈങ്കര്യം എന്നു പറയുന്നത് ജാതിമത ഭേദമെന്യേ സകലമനുഷ്യരിലും ഒരുപോലെ കാണപ്പെടുന്ന ദൈവജ്ഞാനത്തിനുള്ള പ്രവണതയാണ്. അത് ബ്രാഹ്മണനായാലും ശൂദ്രനായാലും, സ്ത്രീയായാലും പുരുഷനായാലും ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്നാലും, ആരെയും അതിൽ നിന്നു തടഞ്ഞു നിർത്തിക്കൂടാ എന്നതാണ് നമ്മുടെ ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിലെ പാരമ്പര്യം. ശ്രീ നാരായണ ഗുരു എടുത്തുയർത്തിക്കാണിച്ച ഇത്, പണ്ടേ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള കാര്യമാണെന്ന് മനസിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഇത് എടുത്ത് പറഞ്ഞത്.

അതുപോലെ 11-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശൈവമതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട തമിഴ് രേഖയുണ്ട്. അതിൽ പറയുന്നത്, എല്ലാമതസമ്പ്രദായങ്ങളും അവയുടെ പരസ്പരവ്യത്യാസങ്ങളും ആവശ്യമില്ലാത്തവയാണ് എന്നാണ്. ശ്രീ നാരായണഗുരുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ തന്നെയാണത്. ഒരേയൊരു മതമേയുള്ളു. ആ മതം മാത്രം മതി. അതാണ് ഈ കൃതിയുടെ പ്രധാനമായ ചുരുക്കം.

അതിൽ അല്പം ചില പ്രയാസം തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ കണ്ടേക്കും. ഒന്നു പറയുന്നത്, ഈ ശൈവമതമൊഴികെ ബാക്കിയുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായവും മോക്ഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല, മോക്ഷത്തിൽ പോകണമെങ്കിൽ ശൈവമതം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മതത്തെ എടുത്തുകളയണമെന്നുമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത്. ഓരോ മതവും അതിന്റെ അനുയായികളിൽ ചില പ്രത്യേകതകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവയ്ക്ക് പുസ്തകത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന പേര് ലിംഗം (അടയാളം) എന്ന വാക്കാണ്. എല്ലാ മതാനുയായികൾക്കും ആ മതത്തിന്റേതായ അടയാളങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇവരെ ശരിയായിട്ട് മോക്ഷത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെങ്കിൽ ആദ്യം ഈ അടയാളങ്ങൾ എടുത്തുമാറ്റണം. അതിനു വേണ്ടുന്ന റിചൽസാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗം. അതുകഴിഞ്ഞ് പിന്നെ പറയുന്നത് ഏക മാർഗ്ഗമേയുള്ളു വെന്നാണ്; പരമശിവൻ സർവ്വത്തിന്റെയും ഉടയവനായ എല്ലാറ്റിന്റെയും അധിപനായ പരമശിവനിലുള്ള ഭക്തിമൂലം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും മോക്ഷ

ത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കും. നോക്കണം, ആരെയും തടഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നില്ല. ഇതുതന്നെയാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പാഠം. അല്ലാതെ ദൈവത്തെ അറിയുക എന്നുള്ളത് കുറച്ചുപേർക്ക് മാത്രമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതയായിട്ട് ഗുരുദേവൻ ഒരു കാലത്തും കണ്ടില്ല എന്നുള്ളത് ഈ പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് പ്രത്യേകം ഓർമ്മവന്നു. നമ്മുടെ ദക്ഷിണഭാരത പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉത്തുംഗഗോപുരമെന്ന് ഞാൻ വിളിക്കുന്ന ശ്രീനാരായണഗുരുദേവനിൽ നാം കാണുന്നത് ഇങ്ങനെയുള്ള സാർവ്വലൗകികങ്ങളായ കാര്യങ്ങളാണ്.

ഒരു കാര്യം കൂടി പറയട്ടെ. സർവ്വമത മഹാപാഠശാല സംസ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കുറെയൊക്കെ നടന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യമെന്താണ്? രണ്ടു കാരണങ്ങൾ ഞാൻ പറയാം.

ഒന്നാമത്, ഞാനീ സർവ്വമതസൗഹാർദ്ദത്തിനുവേണ്ടി ലോകമാകെ ഓടി നടന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ എനിക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു അനുഭവമിതാണ്. ഈ ലോകമതനേതാക്കന്മാരെ എല്ലാം കൂടെ എടുത്താൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശുദ്ധന്മാരായിട്ടുള്ളവർ വളരെ കുറച്ചേ ഉള്ളൂ. അധികം പേരും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും സ്ഥാനത്തിനും വേണ്ടി വടംവലി നടത്തിക്കൊണ്ട് സർവ്വമതസമ്മേളനങ്ങളും സംഘടനകളും നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്നവരാണ്. ഇത് വളരെയധികം എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ മനുഷ്യരാശിക്ക് രക്ഷയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ മതനേതാക്കന്മാരായ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവർ ആന്തരികമായി പരിവർത്തനം ചെയ്ത് ഈശ്വരവാഹികളായി തീരണം. അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്നും നടക്കുകയില്ല. മനുഷ്യർ ഇന്ന് മതത്തിൽ നിന്നു അധികമൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. കാരണം നമ്മുടെ മതനേതാക്കന്മാരെ ജനങ്ങൾ നോക്കിയിട്ട്, "ഓ.. ഇവരാണോ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് നമ്മളെ നയിക്കാനുള്ളവർ..!" എന്നു പറയുന്നു. ഇതാണ് പരമാർത്ഥം. വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയാണു ഞാനിത് പറയുന്നത്. കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും ഞാൻ പറയുന്നത് വളരെ മോശമായിരിക്കും.

രണ്ടാമത് എനിക്കുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട അഭിപ്രായം നമ്മുടെ മത നേതാക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ടല്ലോ. എന്റെ ചുമതലയിൽ ഒന്ന് അതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ നൂറ്റമ്പതുപേരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പഠിപ്പിച്ച് വിട്ട് ക്രിസ്തീയ ഗുരുക്കന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുമായി പുറത്തു പോകുന്നയാളുകൾക്ക് മറ്റു മതങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെയൊന്നും അറിയില്ല. ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റിയും ജൈനമതത്തെപ്പറ്റിയും ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റിയുമൊക്കെ ഞങ്ങൾ ക്ലാസുകൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്. അതു പരീഷയ്ക്ക് പാസ്സാകുവാൻ വേണ്ടി ഇവരൊക്കെ പഠിക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിന്റെ അനുഭവം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ, അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പലപ്പോഴും കാണുന്നില്ല എന്നുള്ളത് ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയുകയാണ്. ഇതുപോലെ തന്നെ മുഹമ്മദീയ ഗുരുക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മദ്രസകളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും അതുപോലെ മറ്റു മതങ്ങളിലെ നേതൃത്വത്തെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ഒരു സർവ്വമത സമന്വയമുള്ള ശിക്ഷണം ലഭിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി തിയറിട്ടിക്കൽ ആയിട്ട് പഠിച്ചാൽ പോരാ, നേരിട്ട് അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികത അനുഭവിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം

ഞാൻ രണ്ടാമത് മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം, ഈ സർവ്വമതമെന്നും പറഞ്ഞ് ഒരുപാട് പ്രസംഗം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഒരു വിശേഷവുമില്ല. ശ്രീ രമണ മഹർഷിയെപ്പോലുള്ള ഒരാളുടെ പാദത്തിങ്കൽ ഇരുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എനിക്ക് ഒരു പ്രസംഗവും കേൾക്കണ്ടാ. ആ പരിശുദ്ധമായ ആത്മാവിൽ നിന്നു വരുന്ന ചൈതന്യപ്രസരം എന്നെ ആത്മികമായി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെയുള്ള ചൈതന്യപ്രസരമുള്ള ആത്മാക്കൾ ധാരാളമായി രൂപപ്പെടണം. അവരിൽ യാതൊരുവിധ അന്യമത വിദ്വേഷവും ഇല്ലാതെയിരിക്കണം. ഇത് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ വലിയ ഒരാവശ്യമാണ്.

ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സർവ്വമത മഹാപാഠശാല നടത്തുമ്പോഴും പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയും, മറ്റ് മതങ്ങളുടെ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ മാത്രം പോരാ. മറ്റ് മതങ്ങളിലുള്ളവരുടെ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കണം. അവരെങ്ങനെ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു, അനുഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് തൊട്ട്, കണ്ട്, അടുത്ത് അറിയുമ്പോഴേ അതിനോട് ബഹുമാനം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു.

ഞാനും ഒരു കാലത്ത് ഒരുപാട് പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ പ്രസംഗത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ പരിശുദ്ധന്മാരായ മറ്റു മതങ്ങളിലുള്ള മനുഷ്യരുമായുള്ള സമ്പർക്കമാണ് എനിക്ക് ഏറ്റവും വലിയ പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരെ വാർത്തെടുക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളായി നമ്മുടെ പരിശീലന കേന്ദ്രങ്ങൾ വരണം എന്നുള്ള എളിയ അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി, ശിവഗിരിയിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള മഹാപാഠശാലയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എളിയവനായ എന്റെ സർവ്വ സഹകരണങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും, ഈ സമ്മേളനം ഞാൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു.

(മെത്രാപ്പോലീത്താ കേരളത്തിൽ നടത്തിയ അവസാനത്തെ പ്രഭാഷണം. ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്. എൻ. ഡി. പി. യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന 'ശിവഗിരി ബ്രഹ്മവിദ്യാലയത്തിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുടെ' കോട്ടയം ജില്ലാതല ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്തത്. 1996 ഓഗസ്റ്റ് 18. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്*)*